

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἐν Ἀθῆναις τῇ 19 Ὀκτωβρίου 1940

ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

Ἀριθμὸς φύλλου 332

ΑΝΑΓΚΑΣΤΙΚΟΙ ΝΟΜΟΙ

ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΚΘΕΣΙΣ

ἐπὶ τοῦ Ἀναγκαστικοῦ Νόμου «περὶ Φορολογικῶν Δικαστηρίων».

Π ρ ο ς

τὴν **Α. Μ. τὸν Βασιλέα**

Μεγαλειότατε,

Ἐπὶ πάσης φορολογικῆς νομοθεσίας ἐν τῶν οὐσιωδестάτων κεφαλαίων εἶναι τὸ τῆς διαδικασίας βεβαιώσεως, ὁ τρόπος δὲ τῆς ἐφαρμογῆς αὐτῆς παίζει σπουδαιότατον ρόλον ἐξεταζόμενος ἀπὸ τῆς ἀπόψεως τόσο τοῦ Κράτους ὅσον καὶ τῶν φορολογουμένων πολιτῶν. Τόσον δὲ τοῦτο εἶναι ἀληθές, ὥστε νὰ μὴ ἀμφισβητῆται εὐχερῶς, ὅτι ἐκ τοῦ τρόπου τῆς ἐφαρμογῆς φορολογίας τινὸς δύναται νὰ κριθῇ τὸ σύστημα καὶ ἡ βάση ταύτης.

Ἡ διαδικασία τῆς βεβαιώσεως τῶν φόρων, ἰδίᾳ προκειμένου περὶ ἀμέσων φόρων, διακρίνεται εἰς δύο τμήματα. Τὸ πρῶτον τμήμα περιλαμβάνει πάσας τὰς ἐνεργείας τῶν φορολογικῶν ὁργάνων πρὸς προσδιορισμὸν τῆς φορολογητέας ὕλης, τὸ δευτέρον δὲ τμήμα περιλαμβάνει τὰ τῆς διαδικασίας καθ' ἣν ἐπιτρέπεται εἰς τὸν πολίτην, ὅστις ἔκρινεν ἑαυτὸν ἀδικηθέντα ἐκ τῆς ἐνεργείας τοῦ φορολογικοῦ ὁργάνου, νὰ προσφύγῃ εἰς ἄλλην ἀμερόληπτον Ἀρχὴν ζητῶν κρίσιν δικαιότεραν. Εἰς τὸ πρῶτον τμήμα τῆς διαδικασίας ὑπάγονται καὶ διατυπώσεις προσιδιάζουσαι εἰς μίαν ἐκάστην φορολογίαν, ἐνῶ τὸ τμήμα τῆς ὁργανώσεως τῶν φορολογικῶν δικαστηρίων περιλαμβάνει διατυπώσεις γενικὰς δυνάμενας κατ' ἀρχὴν νὰ προσαρμοσθῶσιν εἰς οἵανδήποτε φορολογίαν.

Ὅπως εἶναι εὐνόητον, καὶ κατὰ τὰ δύο στάδια τῆς διαδικασίας εἶναι δυνατόν νὰ προκύψωσι παράπονα τῶν πολιτῶν. Ἡ ἄρσις τῶν παραπόνων τῶν ἀναφυσόμενων ἐν τῷ πρῶτῳ σταδίῳ τῆς διαδικασίας εἶναι ἔργον καλῆς διοικήσεως, τὸ ἐφ' ἡμᾶς δὲ οὐδὲν παραλείπομεν πρὸς ἄρσιν καὶ ριζικὴν θεραπείαν τῶν ἐκάστοτε ἀναφυσόμενων τοιούτων παραπόνων. Ὅσον ἀφορᾷ ὅμως τὰ παράπονα τῆς ἄλλης κατηγορίας, ἡ ἄρσις τούτων ἐκφεύγει κατὰ τὸ πλεῖστον τῆς ἀρμοδιότητος τῆς καθαρᾶς διοικήσεως οὕσα ἀρρήκτως συνδεδεμένη μετὰ τὴν καλὴν ὁργάνωσιν τῶν φορολογικῶν δικαστηρίων.

Ἐρευνῶντες ἐπισταμένως τὰ υποβαλλόμενα ἡμῖν ἐκάστοτε παράπονα τῶν πολιτῶν, ἐν σχέσει μετὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῆς φορολογικῆς νομοθεσίας, διαπιστώσαμεν ὅτι μέγας ἀριθμὸς αὐτῶν ὀφείλεται εἰς τὴν κακὴν ἀπονομὴν τῆς φορολογικῆς δικαιοσύνης ὑπὸ τῶν κατωτέρων καὶ δὴ τοῦ πρῶτου βαθμοῦ φορολογικῶν δικαστηρίων.

Ἀληθῶς, ὁ τρόπος τῆς ἄχρι τοῦδε λειτουργίας τῶν κατωτέρων φορολογικῶν δικαστηρίων εἶναι τοιοῦτος, ὥστε ὁ φορολογούμενος δὲν δύναται νὰ διακρίνῃ ποῖος εἶναι ὁ δικάζων τὴν ὑπόθεσιν αὐτοῦ φορολογικὸς δικαστής, εἶναι δὲ ἐρριζωμένη ἐν αὐτῷ ἡ ἰδέα, ὅτι τὸ ἐμφανιζόμενον ἐν τῇ δίκῃ ὡς διάδικος φορολογικὸν ὄργανον εἶναι ὁ καὶ δικάζων ἐπὶ τῆς ὑποθέσεως δικαστής. Ἡ τοιαύτη ἀντίληψις τῶν φορολογουμένων ἦτο καιρὸς νὰ ἐκριζωθῇ ἀπ' αὐτῶν.

Διὰ τοὺς λόγους τούτους τὰ πρωτοβάθμια φορολογικὰ δικαστήρια, τόσο τῆς ἀμέσου ὅσον καὶ τῆς ἐμμέσου φορολογίας, τὰ ὁποῖα δικάζουσι κατὰ πρῶτον βαθμὸν ἀπάσας τὰς ἀμφισβητήσεις τὰς γεννωμένας ἐν τῇ ἐφαρμογῇ τῆς φορολογικῆς νομοθεσίας, παρουσιάζουσι φαινόμενον καθὲς ἄλλο ἢ ἱκανοποιητικόν, ἡ δὲ σύνθεσις αὐτῶν σῆμα καθαρώς μωσαϊκόν.

Ἀρκεῖ νὰ σημειωθῇ, ὅτι ὑπάρχουσι διάφοροι τύποι συγκροτήσεως τῶν δικαστηρίων τούτων ἐν αὐτῇ τῇ ἐμμέσῃ φορολογίᾳ καὶ διάφοροι τύποι ἐν αὐτῇ τῇ ἐμμέσῃ φορολογίᾳ.

Τὰ σήμερον ὑφιστάμενα δικαστήρια πρῶτου βαθμοῦ εἶναι : α') Ἐκδικαστικά Ἐπιτροπαὶ ἐνστάσεων, διὰ τὴν φορολογίαν τῶν καθαρῶν προσόδων κυρίως καὶ δι' ἄλλας φορολογίας παρατεμφθείσας ὡς πρὸς τὴν διαδικασίαν εἰς τὴν φορολογίαν τῶν καθαρῶν προσόδων, β') Εἰδικὴ Ἐκδικαστικὴ Ἐπιτροπὴ ἐνστάσεων διὰ τὴν φορολογίαν τῶν Ἀνωτάτων Ἐταιρειῶν μόνον, γ') Ἐκδικαστικά Ἐπιτροπαὶ τῶν προσφύγων τῆς φορολογίας κληρονομιῶν, δωρεῶν καὶ προικῶν, δ') Διοικητικὸν Δικαστήριον τῶν φορολογικῶν παραβάσεων καὶ ε') Εἰδικὸν Δικαστήριον τῆς φορολογίας τοῦ οἶνου πνεύματος.

Τὰ Δικαστήρια δὲ δευτέρου βαθμοῦ εἶναι : α') Ἐκδικαστικὴ Ἐπιτροπὴ Ἀναθεωρήσεων φόρου ἐπιτηδεύματος, β') Ἐκδικαστικαὶ Ἐπιτροπαὶ Ἐφέσεων τῆς φορολογίας τῶν καθαρῶν προσόδων, γ') Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον καὶ δ') Ἀναθεωρητικὸν Διοικητικὸν Δικαστήριον φορολογικῶν παραβάσεων.

Ἦτοι σήμερον λειτουργοῦσι παρ' ἡμῖν πέντε εἰδῶν Πρωτοβάθμια Φορολογικὰ Δικαστήρια καὶ τεσσάρων εἰδῶν Δευτεροβάθμια τοιαῦτα, χωρὶς νὰ ὑπολογίζωνται καὶ διάφοροι ἄλλαι Ἐπιτροπαί, αἵτινες συνέστησαν ἐπὶ εἰδικῶν περιπτώσεων καὶ λειτουργοῦσιν ὡς φορολογικὰ δικαστήρια.

Ἐκ τῶν δικαστηρίων τούτων μόνον τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον εἶναι μόνιμον δικαστήριον ἀποτελούμενον ἐκ τακτικῶν δικαστῶν. Τὰ λοιπὰ δικαστήρια συντίθενται κατὰ κανόνα ἐξ οἰκονομικῶν ὑπαλλήλων λαμβανομένων ἐκ τῶν συναφῶν πρὸς τὰς ἀμφισβητήσεις οἰκονομικῶν ὑπηρεσιῶν, ἐκτελούντων δὲ τὰ δικαστικά αὐτῶν καθήκοντα παραλλήλως πρὸς τὰ ἑτέρα κῦρια αὐτῶν τοιαῦτα.

Ἀπὸ ἀπόψεως ὡσαύτως διαδικασίας κρατεῖ σήμερον πλήρης σύγχυσις. Ἐνώπιον ἐκάστου δικαστηρίου ἀκολουθεῖται

ιδιαιτέρα διαδικασία. Ἐκ τούτου οὐ μόνον μεγάλη ἡ δυσχέρεια τῶν δικαστῶν ἀλλὰ ἔτι μεζών ἡ δυσπιστία καὶ ταλαιπωρία τῶν δικαζομένων. Εἶναι τὸση δὲ ἡ ἀνακολούθια ἡ κρατήσασα ἐν τῇ συγκροτήσει τῶν διαφόρων φορολογικῶν δικαστηρίων καὶ ἡ ἔλλειψις πάσης συσχέτισεως τῶν διαδικασιῶν τῶν ἀκολουθουμένων ἐνώπιον αὐτῶν, ὥστε πρὸς κατὰδείξιν αὐτῆς ἀρκεῖ νὰ σημειωθῇ, ὅτι τὰ ἐνδίκια μέσα τοῦ πρώτου βαθμοῦ ὀνομάζονται ἄλλου μὲν ἐνστάσεις, ἄλλου δὲ προσφυγαί καὶ ἄλλου ἐφέσεις, τὰ δὲ ἐνδίκια μέσα τοῦ δευτέρου βαθμοῦ, ἄλλοτε αἰτήσεις ἀναθεωρήσεως, ἄλλοτε ἐφέσεις καὶ ἄλλοτε προσφυγαί. Διὰ τι τῶν δευτεροβαθμίων δικαστηρίων ὑπάρχει καὶ ἕτερον ἐνδικον μέσον ὀνομαζόμενον ἀνακοπή. Τὸ ἐνδικον μέσον τῆς ἀναθεωρήσεως χρησιμοποιοῦται καὶ ὑπὸ τὴν ἐννοίαν τῆς ἐφέσεως εἰσάγον εἰς δευτέρου βαθμοῦ δικαιοδοσίας.

Μὲ τὴν ὑφισταμένην κατάστασιν εἶναι ἀπορίας ἄξιον, ὅτι τὰ παράπονα τῶν πολιτῶν δὲν εἶναι περισσώτερα καὶ μεγαλύτερα.

Τὸ ζήτημα ὅμως ἐμφανίζει καὶ ἑτέραν ἀποψιν, τὴν τοῦ δημοσίου συμφέροντος. Φορολογικαὶ ὑποθέσεις σοβαρωτάτου περιεχομένου, ἐμπειστευμένοι εἰς δικαστήρια οὕτω πλημμελῶς λειτουργοῦντα, δὲν εἶναι δυνατόν νὰ τυγχάνωσι τῆς προσήκουσας ἐπεξεργασίας καὶ κρίσεως. Φοβούμεθα ὅτι, πλὴν τῶν εὐλόγων παραπόνων τῶν πολιτῶν ἐκ τῆς κακῆς ἐκδικάσεως τῶν ἀμφισβητήσεων των, θὰ ὑπάρχωσι καὶ περιπτώσεις κατὰ τὰς ὁποίας σημαντικῶς θὰ ἐξημιώθησαν τὰ συμφέροντα τοῦ Δημοσίου, χωρὶς τοῦτο νὰ ὀφείλονται εἰς ἔδolon τῶν κρινάντων. Πάντες οἱ λόγοι οὗτοι ἀλλὰ καὶ πλείστοι ἄλλοι, ὧν κρίνομεν περιττὴν τὴν ἀπαρίθμησην, ἐπέβαλλον τὴν διαρρύθμισιν καὶ ἀναδιοργάνωσιν τῶν φορολογικῶν δικαστηρίων, ἰδίᾳ τῶν τοῦ πρώτου βαθμοῦ τοιούτων.

Ἡ ἰδρυσὶς αὐτοτελῶν φορολογικῶν δικαστηρίων διὰ πάντας τοὺς βαθμοὺς τῆς διαδικασίας θὰ ἀπετέλει τὴν ἰδεωδεστέραν τῶν λύσεων. Ἀτυχῶς ὅμως ἡ πραγματοποίησις τῆς λύσεως ταύτης προσκόπτει εἰς τὸ ζήτημα τῆς ἀπαιτουμένης δαπάνης, καίτοι θὰ ἠδύνατο νὰ εἴπη τις ὅτι αὕτη εἶναι φαινομενικὴ, διότι ἡ ὀφέλεια ἥτις ἤθελε προκύβῃ τόσον ἀπὸ τῆς ἀπόψεως τῆς ἱκανοποιήσεως τῶν πολιτῶν ὅσον καὶ τοῦ φορολογικοῦ συμφέροντος τοῦ Δημοσίου εἶναι ἀνυπολόγιστος.

Ἐθεωρήσαμεν ὅμως ἀναγκαῖον καὶ ἐπιβεβλημένον, ὅπως γίνῃ τὸ πρῶτον βῆμα πρὸς τὴν κατεύθυνσιν ταύτην.

Ὡς καὶ ἀνωτέρω ἐξετέθη, τὰ διὰ τοῦ Νόμου 5116 συσταθέντα Δευτεροβάθμια Φορολογικὰ Δικαστήρια καθὼς καὶ τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον, δικάζοντα κατὰ δευτέρου βαθμοῦ ὡρισμένας φορολογικὰς ὑποθέσεις τῆς ἀμέσου φορολογίας καὶ ἐργαζόμενα κατὰ λίαν ἱκανοποιητικὸν τρόπον, δύνανται δι' αὐξήσεως τοῦ ἀριθμοῦ ὡς καὶ διὰ συμπληρώσεως τοῦ προσωπικοῦ καὶ τῆς δικονομίας αὐτῶν νὰ ἐπιτελέσωσι κατὰ τρόπον ἄρτιον τὸν σκοπὸν αὐτῶν.

Προκειμένου ὅμως περὶ τῶν Πρωτοβαθμίων Φορολογικῶν Δικαστηρίων ἔδει νὰ ληφθῶσι ριζικώτερα μέτρα ἀναδιοργάνωσης αὐτῶν, ἀρχῆς γινομένης ἀπὸ τῶν μεγάλων φορολογικῶν κέντρων, εἰς τὰ ὁποία, ὡς γνωστὸν, δημιουργεῖται ὁ μέγιστος ἀριθμὸς τῶν φορολογικῶν ὑποθέσεων.

Κατὰ τὴν κατάρτισιν τοῦ προκειμένου Νόμου «περὶ Φορολογικῶν Δικαστηρίων» ἐλήφθησαν ὑπ' ὄψιν τὰ δεδομένα τῆς πείρας, αἱ ἐλλείψεις τῶν ὑφισταμένων δικαστηρίων καὶ αἱ δυσχέρειαι τῆς ἐνώπιον αὐτῶν ἐκδικάσεως τῶν φορολογικῶν διαφορῶν, ἐκράττησε δὲ ἡ ἀντίληψις :

α) ὅτι κατὰ κανὼνα τὰ φορολογικὰ δικαστήρια δέον νὰ εἶναι ὁμοιόμορφα καὶ ἐνιαίου τύπου τόσον διὰ τὴν ἄμεσον ὅσον καὶ διὰ τὴν ἔμμεσον φορολογίαν ἐν τοῖς διαφόροις βαθμοῖς τῆς δικαιοδοσίας καὶ

β) νὰ ἀκολουθῇται μία καὶ ἡ αὐτὴ διαδικασία ἐνώπιον ἐκάστου βαθμοῦ δικαιοδοσίας.

Ὡς ἐξαίρεσις τῆς γενικῆς ταύτης ἀρχῆς, διὰ λόγους σχε-

τιζομένους ἀκριβῶς μὲ τὴν καλλιτέραν ἐκδικασιν τῶν φορολογικῶν ὑποθέσεων, διετηρήθησαν τὰ δικαστήρια καὶ ἡ εἰδικὴ διαδικασία τῆς ἐκδικάσεως τῶν τελωνειακῶν ἀμφισβητήσεων καὶ παραβάσεων, τῶν φορολογικῶν ὑποθέσεων τῶν ἀνωνύμων ἐταιρειῶν, ὡς καὶ τῶν διαφορῶν τῶν προκυπτουσῶν ἐκ τῆς ἐφαρμογῆς τῆς φορολογίας τοῦ οἰνοπνεύματος καὶ τοῦ φόρου ἐπὶ τοῦ κύκλου ἐργασιῶν, πρὸς τοῦτοις δὲ καὶ τῶν ἐκτάκτων προσωρινῶν φορολογιῶν ἐπὶ τῶν κερδῶν τῶν φορηγῶν πλοίων καὶ ἐπὶ τῆς γεωργικῆς παραγωγῆς.

Τὰ διὰ τοῦ Νόμου συνιστώμενα εἰς τὰς Ἀθήνας, Πειραιᾶ καὶ Θεσσαλονίκην Πρωτοβάθμια Φορολογικὰ Δικαστήρια συγκροτοῦνται ἐξ ἑνὸς Προέδρου ἔχοντος βαθμὸν Ὑπουργικοῦ Διευθυντοῦ α' ἢ β' τάξεως, ἑνὸς οικονομικοῦ ὑπαλλήλου ἐπὶ βαθμῷ Τμηματάρχου, κεκτημένων ἀμφοτέρων πτυχίων Νομικῆς ἢ Ἀνωτάτης Σχολῆς Οἰκονομικῶν καὶ Ἐμπορικῶν Ἐπιστημῶν, καὶ ἑνὸς ἰδιώτου.

Διὰ τὴν συγκρότησιν τῶν Δικαστηρίων τούτων κατέστησαν ἐν τῇ Κεντρικῇ Ὑπηρεσίᾳ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν εἰδικαὶ θέσεις Προέδρων Πρωτοβαθμίων Φορολογικῶν Δικαστηρίων ἐπὶ τῷ ὡς ἄνω βαθμῷ Διευθυντοῦ α' ἢ β' τάξεως, οἵτινες θὰ ἔχωσιν ἀπόκλειστικῶς τὸ ἔργον τοῦτο ἄνευ ἀπασχολήσεως των εἰς ἑτέραν τινα ὑπηρεσίαν. Τὰς θέσεις ταύτας θὰ καταλάβωσιν ἀνώτερα στελέχη τῶν οἰκονομικῶν ὑπηρεσιῶν, ἅτινα καὶ λόγῳ τοῦ βαθμοῦ των καὶ λόγῳ τῆς εἰδικῆς των μορφώσεως καὶ πείρας θὰ εἶναι εἰς θέσιν νὰ ἀνταποκριθῶσι πληρέστατα εἰς τὰ δικαστικὰ ἔργα διὰ τὰ ὁποία προορίζονται. Πρὸς τοῦτοις ἡ κατ' ἐπιλογὴν μόνιμος τοποθέτησις εἰς τὰ Δικαστήρια ταῦτα ὡς δευτέρων μελῶν ἀνωτέρων ἐπίσης οἰκονομικῶν ὑπαλλήλων, ἄνευ ἀπασχολήσεως καὶ τούτων εἰς ἑτέρα ἔργα, ἀποτελεῖ μίαν ἀκόμη ἐγγύησιν διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ σκοποῦ τῶν Δικαστηρίων, ἅτινα οὕτω θὰ εἶναι ἀπηλλαγμένα ἐκ τῆς ἐπηρεείας τῶν ἀντιλήψεων τῆς Διοικήσεως ἢ ἐξ ἑτέρων συντελεστῶν, τὰ δὲ μέλη αὐτῶν θὰ δύνανται νὰ ἔχωσι πλήρη ἀνεξαρτησίαν γνώμης.

Κατὰ τὴν πρώτην ἐφαρμογὴν τοῦ Νόμου ὠρίσθη, ὅπως λειτουργήσωσι μόνον τὰ τρία ἐν Πειραιεὶ ὑπὸ τὴν ἀνωτέρω συγκροτήσιν Πρωτοβάθμια Φορολογικὰ Δικαστήρια καὶ τοῦτο, ἵνα δοκιμασθῇ ἐπαρκῶς ὁ θεσμὸς τοιούτων αὐτοτελῶν φορολογικῶν δικαστηρίων. Προνοεῖται δὲ ἡ ἐπέκτασις τοῦ νέου τούτου θεσμοῦ καὶ εἰς τὰς Ἀθήνας καὶ τὴν Θεσσαλονίκην διὰ τῆς συστάσεως ἑτέρων ἐπὶ τῶν ὁμοίων Δικαστηρίων. Πεποιθήμεν ὅτι ἡ εὐδοκίμησις τῶν ἐν λόγῳ Δικαστηρίων ἐν Πειραιεὶ καὶ αἱ Κρατικαὶ ἀνάγκαι θὰ ἐπιτρέψωσι νὰ συσταθῶσι συντομώτατα καὶ τὰ λοιπὰ ἐπὶ ταῦτα Δικαστήρια, ἐκπληρουμένου οὕτω ἑνὸς τῶν κυριωτέρων τοῦ Νόμου σκοπῶν.

Τὰ Πρωτοβάθμια Φορολογικὰ Δικαστήρια εἰς μέρη ἐκτὸς τῶν Ἀθηνῶν, Πειραιῶς καὶ Θεσσαλονίκης συγκροτοῦνται καὶ κατὰ τὸν Νόμον τοῦτον κατὰ τρόπον ἀνάλογον ὡς αἱ ἄχρι τοῦδε λειτουργοῦσαι Ἐκδικαστικαὶ Ἐπιτροπαὶ τῶν ἐνστάσεων τῆς ἀμέσου φορολογίας. Ἡ τοιαύτη συγκρότησις τῶν δικαστηρίων τούτων θεωρεῖται ἱκανοποιητικὴ καὶ ἡ σκοπιμώτερα ἐξ ἐκείνων ποῦ θὰ ἠδύνατο νὰ ἐπιτευχθῇ, λαμβανομένου ὑπ' ὄψιν ὅτι οἰαδήποτε ἀπόκλισις ἐκ τοῦ τρόπου τούτου θὰ ἐδημιούργει σημαντικὴν ἐπιβάρυνσιν τοῦ προϋπολογισμοῦ.

Ὅμοια Πρωτοβάθμια Φορολογικὰ Δικαστήρια συνιστῶνται διὰ τοῦ Νόμου καὶ ἐν Ἀθήναις καὶ Θεσσαλονίκῃ, ἅτινα θέλουσι λειτουργήσιν ἐν ταῖς πόλεσι ταύταις μέχρις οὗ γίνῃ εἰς αὐτάς ἡ προβλεπομένη ὑπὸ τοῦ Νόμου ἐπέκτασις τῶν ὑπὸ τὴν συγκροτήσιν τοῦ ἄρθρου 3 Πρωτοβαθμίων Φορολογικῶν Δικαστηρίων.

Ἡ συγκρότησις τῶν Δευτεροβαθμίων Φορολογικῶν Δικαστηρίων δὲν παραλλάσσει ἀπὸ τῶν ἄχρι τοῦδε ὑφισταμένων, ἐλήφθη μόνον πρόνοια αὐξήσεως τοῦ ἀριθμοῦ τῶν Δικαστηρίων ἀνάλογος πρὸς τὰς δημιουργουμένας νέας ἀνάγκας,

συμπληρωθείσων ἅμα τῶν σχετικῶν διατάξεων διὰ τὴν καλλιτέραν λειτουργίαν αὐτῶν.

Τὸ ζήτημα τῆς συμμετοχῆς καὶ λαϊκοῦ μέλους εἰς τὰ προρρηθέντα Πρωτοβάθμια καὶ Δευτεροβάθμια Φορολογικὰ Δικαστήρια, καὶ μετὰ τὴν ἀναδιοργάνωσιν των, ἀπησχόλησεν ἡμᾶς ἐπὶ πολὺ, διότι πολλοὶ γεννῶνται ἀμφιβολίαι, ἐὰν πρέπει ἢ σύνθεσις τῶν δικαστηρίων τούτων νὰ εἶναι μικτὴ, λαμβανομένου ὑπ' ὄψιν ὅτι εἰς ἐξαιρετικὰς μόνον περιπτώσεις τὰ λαϊκὰ μέλη ἀποκτῶσι δικαστικὴν συνείδησιν καὶ αἰρούνται εἰς τὸ ὕψος τοῦ δικαστικοῦ λειτουργήματος, θεωροῦντα κατὰ κανόνα ὅτι δὲν εἶναι ἡ συγγήγοι τῶν κρινομένων φορολογουμένων, οὕς θεωροῦσιν ὅτι ἀντιπροσωπεύουσι. Διὰ λόγους ὅμως φυσιολογικοὺς ἀπεκλίναντες ὑπὲρ τῆς διατηρήσεως τοῦ λαϊκοῦ μέλους ἐπιφυλασσόμενοι νὰ παρακολουθήσωμεν αὐστηρότερον τὴν δρᾶσιν αὐτῶν ἐν τῷ μέλλοντι.

Διὰ τοῦ Νόμου λαμβάνεται πρόνοια, ὅπως τὰ λαϊκὰ μέλη λαμβάνονται ἀπὸ τὰς ὁργανώσεις εἰς τὰς ὁποίας κατὰ μεγάλαν κατηγορίαν ἀνήκουσιν οἱ φορολογούμενοι, κατὰ τὸ ἰσχύον περίπτω καὶ σήμερον σύστημα.

Ὅσον ἀφορᾷ τὸ Ἑλεγκτικὸν Συνέδριον ἀπεφύχθη κατ' ἀρχὴν οἰαδήποτε ριζικὴ τροποποίησις, ἐξαιρέσει τῶν διατάξεων τῶν ἀφορωσῶν εἰς τὴν ἀναθεώρησιν τῶν ὑπ' αὐτοῦ ἐκδιδόμενων ἀποφάσεων ἐπὶ φορολογικῶν διαφορῶν ὡς καὶ εἰς τὴν χορήγησιν ὑπὸ τούτου ἀναστολῶν ἐκτελέσεως ἀποφάσεων τῶν Πρωτοβαθμίων Φορολογικῶν Δικαστηρίων.

Πάντα τὰ δικαστήρια τὰ ἐκδικάζοντα οἰαδήποτε διαφορὰν τῆς ἀμέσου ἢ ἐμμέσου φορολογίας κατὰ πρῶτον βαθμὸν ὀνομάζονται διὰ τοῦ Νόμου «Πρωτοβάθμια Φορολογικὰ Δικαστήρια» τὸ δὲ εἰσάγον εἰς ταῦτα ἔνδικον μέσον «ἐνστάσις». Τὸ ἔνδικον δὲ μέσον τὸ εἰσάγον εἰς τὸν δευτέρου βαθμοῦ δικαιοδοσίας ὀνομάζεται «ἔφεσις», τὸ ἀρμόδιον δὲ διὰ τὴν ἐκδίκασιν αὐτοῦ δικαστήριον ὀνομάζεται «Δευτεροβάθμιον Φορολογικὸν Δικαστήριον».

Διὰ τοῦ Νόμου ἰδιαίτερος διερρυθμίσθησαν καὶ συνεπληρώθησαν τὰ τῆς ἀναθεώρησεως τῶν ἀποφάσεων τῶν φορολογικῶν δικαστηρίων ἀποφοτέρων τῶν βαθμῶν, παρασχεθέντος τοῦ ἐκτάκτου ἐνδίκου μέσου τῆς ἀναθεώρησεως διὰ τοῦ ὁποίου εἰς ὁρισμένας περιπτώσεις μεγάλως μέλλουσι νὰ διευκολυνθῶσιν οἱ πολῖται.

Συμπλήρωμα τῶν μέτρων τῆς καλῆς λειτουργίας τῶν δικαστηρίων ἀποτελεῖ ὁ διὰ τοῦ Νόμου εἰσαγόμενος τὸ πρῶτον νῦν θεσμὸς τῆς ἐπιθεώρησεως τῶν Φορολογικῶν Δικαστηρίων κατὰ τοῦτον περίπτω ἀνάλογον πρὸς τὰ κρατοῦντα ἐν τῇ τρικτικῇ δικαιοδοσίᾳ. Ἡ ἐπιθεώρησις τῶν Φορολογικῶν Δικαστηρίων ἀνατίθεται εἰς Σύμβουλον τοῦ Ἑλεγκτικοῦ Συνεδρίου, ἀναμένομεν δὲ ἐκ τοῦ θεσμικοῦ τούτου τὰ καλλίτερα τῶν ἀποτελεσμάτων.

Οὕτως ἔχουσιν ἐν γενικαῖς γραμμαῖς αἱ διατάξεις τοῦ Νόμου, εἰς τὴν λεπτομερὴ δὲ ἀνάλυσιν αὐτῶν προβαίνομεν ἐν τοῖς ἐπομένοις.

Ἄρθρον 1. Διὰ τοῦ ἄρθρου 1 ἱδρύονται τὰ Πρωτοβάθμια Φορολογικὰ Δικαστήρια καὶ καθορίζεται ὁ σκοπὸς καὶ ἡ ἐν γένει δικαιοδοσία αὐτῶν.

Τὰ Δικαστήρια ταῦτα καθίστανται ἀρμόδια διὰ τὴν ἐπίλυσιν τῶν διαφορῶν, αἵτινες προκύπτουσιν ἐκ τῆς προσβολῆς ὑπὸ τῶν ἐνδιαφερομένων προσώπων τῶν ἐνεργουμένων παρὰ τῶν ἀρμοδίων διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν φορολογικῶν Νόμων ὀργάνων τῆς Διοικήσεως ἐγγραφῶν ἐν φορολογικοῖς καταλόγοις ἢ τῶν ὑπὸ τῶν αὐτῶν ὀργάνων ἐκδιδόμενων πράξεων ἢ ἀποφάσεων, διὰ τῶν ὁποίων εἴτε προσδιορίζεται ὁ ὀφειλόμενος ὑπὸ τῶν ὑποχρέων προσώπων φόρος, τέλος ἢ οἰονδήποτε δικαίωμα τοῦ Δημοσίου, ἀπλοῦν ἢ μετὰ προσαυξήσεως ἢ προστίμου, εἴτε ἐπιβάλλεται καὶ καταλογίζεται πρόστιμον ἢ χρηματικὴ ποινὴ αὐτοτελῶς διὰ παράβασιν τῶν διατάξεων τῶν φορολογικῶν Νόμων.

Ἀπὸ τῆς ἰσχύος ὅθεν τοῦ Νόμου πᾶσα ἐνδίκος προσβολή

πράξεως φορολογικοῦ ὀργάνου τόσον τῆς ἀμέσου ὅσον καὶ τῆς ἐμμέσου φορολογίας ἐνεργεῖται ἐνώπιον τῶν Πρωτοβαθμίων Φορολογικῶν Δικαστηρίων, πλὴν τῶν ἐν τῷ Νόμῳ τούτῳ ρητῶς ἀναφερομένων ἐξαιρέσεων.

Ἐν τῷ Νόμῳ γίνεται χρῆσις τοῦ ὅρου «φορολογικὸν ὄργανον», ὅστις ὡς μᾶλλον ἐπιστημονικῶς ἐκρίθη προτιμώτερος τοῦ ὅρου «φορολογικὴ ἀρχή», πρὸς τὸν ὁποῖον εἶναι ταυτόσημος, πρὸς ἄρσιν δὲ οἰαδήποτε ἀμφιβολίας διευκρινίσθη, ὅτι εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τῶν Πρωτοβαθμίων Φορολογικῶν Δικαστηρίων ὑπάγονται αἱ πράξεις πάντων τῶν φορολογικῶν ὀργάνων, ἀτομικῶς ἢ συλλογικῶς ἐνεργούντων, καθόσον εἰς τινὰς τῶν φορολογικῶν, ὡς τοῦ ἐπιτηδεύματος καὶ τῶν τεχνικῶν καὶ μικτῶν παιγνίων, τὸν προσδιορισμὸν τοῦ φόρου δὲν ἐνεργεῖ ἡ φορολογικὴ ἀρχή, ἀλλ' αἱ παρ' αὐτῇ κατεστρεφόμεναι Ἐπιτροπαὶ κατατάξεως, κατὰ τῶν ἀποφάσεων δὲ τούτων ἀσκούνται αἱ ἐνώπιον τῆς δικαιοδοσίας τοῦ πρῶτου βαθμοῦ ἀντιρρήσεις.

Ἄρθρον 2. Ἐν ταῖς κειμέναις διατάξεσι τῆς φορολογίας καπνοῦ κλπ. ἀναφέρεται, ὅτι αἱ ἀρμόδια φορολογικαὶ ἀρχαὶ ἀποφαίνονται κατὰ πρῶτον βαθμὸν, κατὰ δὲ τῶν πράξεων ἢ ἀποφάσεων τῶν ἀρχῶν τούτων ἐπιτρέπεται ἔνδικον μέσον ὀνομαζόμενον προσφυγή ἢ καὶ ἔφεσις. Ὡς γνωστὸν ὅμως τὰ φορολογικὰ ὄργανα ἐν γένει δὲν δικαιοδοτοῦν, ἀλλ' ἐκδίδουσι διοικητικὰς πράξεις θεμελιούσας ἀξίωσιν τοῦ Δημοσίου, ὑποκειμένας εἰς τὰ ὑπὸ τῶν οἰκείων Νόμων προβλεπόμενα ἔνδικα μέσα ἐκδικαζόμενα κατὰ πρῶτον βαθμὸν ἐνώπιον τῶν ἀρμοδίων Διοικητικῶν Δικαστηρίων. Διὸ ἐκρίθη ἀναγκαῖον, ἵνα μὴ ὑφίσταται ἀντίφασις ἐν ταῖς κειμέναις διατάξεσι, νὰ καθορισθῇ ἐν παραγράφῳ 1 τοῦ ἄρθρου τούτου, ὅτι ἐφεξῆς τὸ φορολογικὸν ὄργανον δὲν θεωρεῖται ὡς ἀσκῶν δικαιοδοσίαν καὶ ὅτι πρῶτος βαθμὸς δικαιοδοσίας εἶναι τὰ ἱδρυόμενα διὰ τοῦ προκειμένου Νόμου Πρωτοβάθμια Φορολογικὰ Δικαστήρια, ἅτινα γενικῶς καθίστανται ἀρμόδια διὰ τὴν ἐκδίκασιν τῶν κατὰ τῶν πράξεων τῶν φορολογικῶν ὀργάνων ἀσκουμένων ἐνδίκων μέσων.

Διὰ τῆς παραγράφου 2 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου ἐνοποιεῖται ἡ ὀνοματολογία τῶν ἀποφάσεων τῶν φορολογικῶν ὀργάνων. αἵτινες ὑπὸ διαφόρους ὄρους φέρονται ἐν ταῖς διατάξεσι τῶν οἰκείων φορολογικῶν νόμων (ἀποφάσεις, πράξεις, ἐγγραφαί, πρωτόκολλα κλπ.) διδομένης εἰς πάσας τῆς κοινῆς ὀνομασίας «πράξις» διὰ τὸν ἐπιστημονικώτερον προσδιορισμὸν αὐτῶν καὶ πρὸς ἄρσιν συγχύσεως ἐκ τῆς ὑφισταμένης ποικίλης ὀνομασίας τῶν. Ἐπίσης τὰ ἐν τῷ πρῶτῳ βαθμῷ ἐπιτρεπόμενα ἐνδίκῃ μέσα λαμβάνουσι ἐφεξῆς γενικῶς τὴν ὀνομασίαν «ἐνστάσις» κριθέντος τοῦ ὅρου τούτου ὡς πλὴν ἀποδοτικοῦ τοῦ εἴδους καὶ τῆς ἐννοίας τῶν ἐνδίκων τούτων μέσων, ἅτινα ἀποτελοῦσιν ἐπιθετικὴν ἐνέργειαν τοῦ φορολογουμένου προσώπου ἐπαντὶνόντος ἢ ἀκριβέστερον, διατυπώνοντος τὰς ἀντιρρήσεις του ἐπὶ τῆς πράξεως τοῦ φορολογικοῦ ὀργάνου πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς ἄρσεως ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει τῶν ἐκ ταύτης παραγομένων ἐνδίκων συνεπειῶν.

Ἄρθρον 3. Ἐν τῷ ἄρθρῳ τούτῳ καθορίζεται ἡ συγκροτήσις τῶν ἐν Ἀθήναις, Πειραιεὶ καὶ Θεσσαλονίκῃ συνιστωμένων Πρωτοβαθμίων Φορολογικῶν Δικαστηρίων ἐκ τῶν ὁποίων, ὡς ἐλέγχθη, θέλουσι λειτουργήσῃ κατὰ τὴν πρῶτην ἐφαρμογὴν τοῦ προκειμένου Νόμου, μόνον τὰ ἐν Πειραιεὶ τρία τοιαῦτα. Ὁ τρόπος τῆς συγκροτήσεως τῶν Δικαστηρίων τούτων ἀποτελεῖ, ὡς καὶ ἀνωτέρω ἐτονίσθη, τὴν ἀπαρχὴν πρὸς τὴν δικαστηριακὴν ὀργάνωσιν τῆς διοικητικῆς δικαιοσύνης ἐν πρῶτῳ βαθμῷ, ἡ ἴδρυσίς δὲ τούτων Δικαστηρίων ἀναμένεται ὅτι θὰ ἔχῃ λίαν εὐεργετικὴν ἐπίδρασιν ἐν τῇ καθ' ὅλου φορολογικῇ δράσει καὶ γενικώτερον θὰ ἀποθῇ σταθμὸς προόδου ἐν τῇ διοικητικῇ λειτουργίᾳ. Ἡ συμμετοχὴ ἀνωτάτου οἰκονομικοῦ ὑπαλλήλου ὡς Προέδρου, ἀνήκοντος ὀργανικῶς εἰς τὴν Κεντρικὴν Ὑπηρεσίαν τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν, ἐτέρου δὲ ἀνωτέρου ἐπίσης οἰκονομικοῦ ὑπαλλήλου ὡς δευτέρου μέλους, τοποθετημένων ἀμφοτέρων μονίμως εἰς

τὰ Δικαστήρια ταῦτα, οὐ μόνον παρέχει ἐπαρκῆ ἐχέγγυα ἀνεξαρτησίας αὐτῶν ἐν τῇ ἐκτελέσει τῶν δικαστικῶν τῶν ἔργων, ἀλλὰ καὶ δίδει τὴν βέβαιον ἐλπίδα ὅτι αἱ ἐργασίαι τῶν Δικαστηρίων τούτων θὰ παρουσιάσῃσι πληρότητα νομικὴν καὶ οὐσιαστικὴν, ὥστε καὶ ὁ φορολογούμενος νὰ εὐρίσκη πραγματικὴν προστασίαν καὶ τὰ συμφέροντα τοῦ Δημοσίου νὰ μὴ παραβλάπτονται ἐκ τῆς κακῆς τῶν φορολογικῶν νόμων ἐφαρμογῆς.

Αἱ παράγραφοι 2 ἕως 5 ἀφορῶσι τὸν τρόπον τῆς τοποθετήσεως καὶ τῆς ἀναπληρώσεως τῶν Προέδρων καὶ δευτέρων μελῶν τῶν Δικαστηρίων, ὁρίζοντο ὅτι οἱ ἀναπληρωταὶ αὐτῶν λαμβάνονται ἐξ ὑπαλλήλων ἐχόντων τὰ αὐτὰ ὡς καὶ τὰ τακτικὰ μέλη προσόντα.

Ὡς τρίτον μέλος ὁρίζεται εἰς ἰδιώτης. Καίτοι τὰ Δικαστήρια ταῦτα ἀποκτῶσι δικαστηριακὴν ὀργάνωσιν καὶ ἀνεξαρτησίαν, ἐν τούτοις, ὡς καὶ ἀνωτέρω ἐλέγχθη, ἐκρίθη διατηρητέα καὶ εἰς τὴν περίπτωσιν ταύτην ἡ σύμπραξις καὶ λαϊκοῦ μέλους εἰς τὴν ἀπονομὴν τῆς φορολογικῆς δικαιοσύνης. Ἰδιαιτέρα κατεβλήθη φροντίς ὡς πρὸς τὸν τρόπον τῆς ἐκλογῆς τοῦ λαϊκοῦ τούτου μέλους μεταξύ προσώπων ἐχόντων τὴν ἱκανότητα, τὰς ἀρετὰς καὶ ἐν γένει τὰ προσόντα, ἅτινα ἀπαιτοῦνται διὰ τὴν ἐνάσκησιν λειτουργήματος ὡς τὸ τοῦ λαϊκοῦ δικαστοῦ, συμπαραδεδεμένου μετ' ἀνωτάτων δημοσίων ὑπαλλήλων καὶ παρέχοντος ἐν ἰσοτιμίᾳ μετὰ τούτων τὴν ψῆφον αὐτοῦ. Ἡ ἐκλογή τῶν καταλλήλων προσώπων ἀντίθεται εἰς τὸν ὕμνον τῶν Οἰκονομικῶν. Ἰνα δὲ τὰ λαϊκὰ μέλη ἔχῃσι καὶ ἀνάλογον πρὸς τὴν ἐκάστοτε ἐκδικαζομένην ὑπόθεσιν εἰδικότητα, ἐν παραγράφῳ 6 τοῦ ἄρθρου τούτου διεκρίθησαν αἱ ὑποθέσεις τῶν Δικαστηρίων εἰς κατηγορίας φορολογικῶν καὶ παραβάσεων, δι' ἐκάστην τῶν ὁποίων θὰ ὁρίζεται μεθ' ἐνὸς ἢ πλείονων ἀναπληρωτῶν ἴδιον λαϊκὸν μέλος.

Περαιτέρω ἐν παραγράφῳ 7 προβλέπεται, ὅπως ὑποβάλλωνται προτάσεις ἐκ μέρους τῶν οἰκείων Ὁργανώσεων, ὥστε νὰ ἐπιτυγχάνηται ἡ ἐκλογή τῶν καταλληλοτέρων προσώπων, ἐν δὲ τῇ παραγράφῳ 8 ρυθμίζεται ὁ τρόπος τῆς συμμετοχῆς ἐκάστου τῶν λαϊκῶν μελῶν, ὁρίζοντο πρὸς τὴν ἐν περιπτώσει ἀμφιβολίας περὶ τοῦ ἀρμοδίου ἐν ἐκάστη συγκεκριμένη περιπτώσει μέλους ἀποφασίζει ὁριστικῶς ὁ Πρόεδρος τοῦ Δικαστηρίου, ὥστε νὰ μὴ προκύπτωσιν ἐκ τοῦ λόγου τούτου ζητήματα ἀκυρότητος λόγῳ κακῆς συνθέσεως τοῦ Δικαστηρίου.

Ἄρθρον 4. Ἐν τῷ ἄρθρῳ τούτῳ καθορίζεται ἀναλόγως πρὸς τὰς προβλεπομένας ἀνάγκας ὁ ἀριθμὸς τῶν συνιστωμένων ἐν Πειραιεῖ Πρωτοβάθμιων Φορολογικῶν Δικαστηρίων ὑπὸ τὴν συγκρότησιν τὴν ὁρισμένην ἐν τῷ προηγούμενῳ ἄρθρῳ 3, λαμβάνεται δὲ πρόνοια διὰ τὴν σύστασιν διὰ Β. Διαταγμάτων ἐτέρων ἐπὶ τοιούτων ἐν Ἀθήναις καὶ Θεσσαλονίκῃ.

Ἄρθρα 5 καὶ 6. Τὸ ἄρθρον 5 ἀφορᾷ τὴν συγκρότησιν τῶν ἐν ταῖς λοιπαῖς περιφερείαις τοῦ Κράτους Πρωτοβάθμιων Φορολογικῶν Δικαστηρίων, ὁρισθείσης ταύτης κατὰ τὰ ἰσχύοντα περὶ τῶν παρὰ ταῖς Οἰκονομικαῖς Ἐφορίαις καὶ ἤδη κατεστημένων Ἐκδικαστικῶν Ἐπιτροπῶν ἐνστάσεων, αἰτίνας, μὴ οὐσίας ἐφικτῆς τῆς ἰδρύσεως καὶ εἰς τὰς λοιπὰς περιφερείας Πρωτοβάθμιων Φορολογικῶν Δικαστηρίων ὀργάνωμένων κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 3, ἐκρίθησαν ὡς πλεον πρόσφοροι καὶ ἔτοιμοι διὰ τὴν ἀσκῆσιν τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 1 δικαιοδοσίας. Διὰ δὲ τοῦ ἄρθρου 6 ὁρίζεται, ὅτι τοιαῦτα Δικαστήρια συνιστῶνται ἀνὰ ἐν παρὰ τῇ ἑδρᾷ ἐκάστης Οἰκονομικῆς Ἐφορίας, ἔχον καὶ ὡς περιφέρειαν τὴν τοιαύτην τῆς Οἰκονομικῆς Ἐφορίας, τιθεμένης οὕτω ἀσφαλὺς βάσεως ὡς πρὸς τὰ τοπικὰ ὅρια τῆς ἀρμοδιότητος ἐκάστου Δικαστηρίου. Κατὰ ταῦτα εἰς τὴν δικαιοδοσίαν ἐκάστου τῶν Πρωτοβάθμιων Φορολογικῶν Δικαστηρίων θὰ ὑπάγῃται πᾶσα ἐνστάσις κατὰ πράξεως

φορολογικοῦ ὀργάνου ἐδρεύοντος ἐντὸς τῆς καθωρισμένης περιφερείας τῆς Οἰκονομικῆς Ἐφορίας.

Τοιαῦτα Πρωτοβάθμια Φορολογικὰ Δικαστήρια θὰ λειτουργήσιν ἐπίσης καὶ ἐν Ἀθήναις καὶ Θεσσαλονίκῃ, ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ Νόμου, εὐνόητον δὲ εἶναι, ὅτι τὰ Δικαστήρια ταῦτα θὰ ἔχῃσι πᾶσας τὰς ἀρμοδιότητας τὰς παρεχόμενας εἰς τὰ Δικαστήρια τοῦ εἴδους τούτου καὶ θὰ ἐφαρμόζονται καθ' ὅλα ἐνώπιον αὐτῶν ἢ ὑπὸ τοῦ Νόμου τούτου καθοριζομένη διαδικασία.

Διὰ τῆς παραγράφου 2 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου παρέχεται ἡ εὐχέρεια νὰ συνιστῶνται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν πλείονα Πρωτοβάθμια Φορολογικὰ Δικαστήρια ὑπὸ τὴν ἐν ἄρθρῳ 5 σύνθεσιν ἐν τῇ περιφερείᾳ τῆς αὐτῆς Οἰκονομικῆς Ἐφορίας. Τοῦτο σπουδαίως θὰ διευκολύνῃ τοὺς φορολογουμένους τῶν μακρὰν τῆς ἑδρας τῆς Οἰκονομικῆς Ἐφορίας, ἐνθα λειτουργεῖ τὸ Πρωτοβάθμιον Φορολογικὸν Δικαστήριον, κειμένων Κοινοτήτων, ἀλλὰ καὶ εἰς τὰ μεγάλα φορολογικὰ κέντρα δύναται νὰ ἐφαρμοσθῇ πρὸς ταχύτεραν καὶ ἀπρόσκοπτον διεξαγωγὴν τῶν ἐργασιῶν τῶν Δικαστηρίων, ἰδίᾳ διὰ τῆς ἀναθέσεως εἰς τὰ κατὰ τὰς διατάξεις τῆς παραγράφου ταύτης συνιστώμενα Δικαστήρια ὀρισμένου εἴδους ὑποθέσεων.

Ἄρθρον 7. Διὰ τὸ ἐνιαίον τῆς κρίσεως τῶν φορολογικῶν ὑποχρεώσεων ἐν τῇ α' κλάσει τῆς Γ' Κατηγορίας καὶ τῇ Δ' Κατηγορίᾳ τῶν καθαρῶν προσόδων τῶν Ἀνωτέρων Ἐταιρειῶν, ἀλλὰ καὶ ἐνθα τῆς σοβαρότητος τῶν ζητημάτων τῶν ἀνακυπτόντων κατὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν φορολογικῶν τούτων, ἐκρίθη ἀναγκαία ἡ διατήρησις τῆς ἀρχικῆς διὰ τοῦ ἄρθρου 19 τοῦ Ἀναγκαστικοῦ Νόμου 332)1936 συσταθείσης πενταμελοῦς Ἐπιτροπῆς, λειτουργούσης ἐφεξῆς ὡς Πρωτοβαθμίου Φορολογικοῦ Δικαστηρίου κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος Νόμου. Ἐν τῷ ἄρθρῳ τούτῳ ἐπαναλαμβάνονται αἱ περὶ συγκροτήσεως τοῦ ἐν λόγῳ εἰδικοῦ Δικαστηρίου διατάξεις τῆς παραγράφου 3 τοῦ ἄρθρου 19 τοῦ ρηθέντος Νόμου 332)1936 ἀνευ οὐσιώδους τινὸς τροποποιήσεως.

Ἄρθρον 8. Πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς ἐξασφαλίσεως ἀνεπηρέαστου κρίσεως ἐκ μέρους τῶν μελῶν τῶν Δικαστηρίων, διὰ τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 8 καθιεροῦται κώλυμα συμμετοχῆς εἰς τὰ Δικαστήρια ταῦτα τῶν ὑπαλλήλων ἐκείνων, οἵτινες ὁπωσδήποτε συνέπραξαν κατὰ τὸ στάδιον τοῦ προσδιορισμοῦ τῆς φορολογητέας ὕλης εἰς τὴν ἔκδοσιν τῆς προσβάλλομένης πράξεως ἢ μετέσχον εἰς Ἐπιτροπὴν καθορίσαν τὸν διὰ τῆς ἐνστάσεως ἀμφισβητούμενον φόρον. Τοῦτο ἔχει ἰδίως σημασίαν ἀπὸ τῆς ἀπόψεως, ὅτι ἀποκλείει ἐκ τῶν Δικαστηρίων τοὺς ὑπαλλήλους τῆς ἐκδόσεως τὴν πρᾶξιν φορολογικῆς Ἀρχῆς τοὺς ἀσχοληθέντας καὶ προηγουμένως ἐπὶ τῆς ἐκδικαζομένης ὑποθέσεως, οἵτινες ἐν περιπτώσει συμμετοχῆς τῶν καὶ εἰς τὸ Φορολογικὸν Δικαστήριον δίδουσι τὴν ἐντύπωσιν ὅτι δὲν θὰ ἐξετάσῃσι μετὰ τῆς ἀπαιτουμένης ἀμεροληψίας τὰς ἀπόψεις τοῦ φορολογουμένου.

Ἄρθρον 9. Ἐν τῷ ἄρθρῳ 9 προβλέπονται αἱ περιπτώσεις ἀνικανότητος τῶν ἰδιωτῶν διὰ τὸν διορισμὸν αὐτῶν ὡς λαϊκῶν μελῶν τῶν Φορολογικῶν Δικαστηρίων, ὡς καὶ ἐκπτώσεως τούτων τοῦ λειτουργήματος τοῦ λαϊκοῦ δικαστοῦ ἐν περιπτώσει ἐπιγενομένης καταδίκης ἐπὶ τινι τῶν ἐν αὐτῷ ἀναφερομένων ἀδικημάτων.

Ἐν παραγράφοις 2 καὶ 3 ἐπαναλαμβάνονται αἱ ἰσχύουσαι καὶ νῦν προκειμένου περὶ τῶν Ἐκδικαστικῶν Ἐπιτροπῶν ἐνστάσεων καὶ ἐφέσεων τῆς ἀμέσου φορολογίας διατάξεις περὶ ὁρκωδοσίας τῶν λαϊκῶν μελῶν, τοῦ μέτρου τούτου συντελοῦντος προδήλως εἰς τὴν ἀπόκτησιν ἐκ μέρους τῶν διοριζομένων ὡς λαϊκῶν μελῶν πλήρους συνειδήσεως περὶ τῆς σοβαρότητος τῶν καθηκόντων πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν ὁποίων καλοῦνται, ὡς καὶ αἱ διατάξεις περὶ ἀναπληρώσεως αὐτῶν διὰ δημοσίων ὑπαλλήλων, ἐν περιπτώσει καθ' ἣν, καίτοι κλητευσθέντα προσηκόντως, δὲν ἤθελον προσέλθει, ἵνα μετὰσχῇ τῆς συνεδριάσεως τοῦ Δικαστηρίου. Αἱ διατάξεις αὗται διαρ-

ρυθμίζονται αναλόγως πρὸς τὰ νέα καθήκοντα τῶν Δικαστηρίων, εἰδικῶς δὲ προκειμένου περὶ τῶν ἐν Ἀθήναις, Πειραιεὶ καὶ Θεσσαλονίκῃ Πρωτοβαθμίων Φορολογικῶν Δικαστηρίων, λαμβανομένης ὑπ' ὄψιν τῆς ἀρτιωτέρας συγκρότησός αὐτῶν, ὁρίζεται ὅτι ὁ καλούμενος εἰς ἀναπλήρωσιν τοῦ λαϊκοῦ μέλους οἰκονομικὸς ὑπάλληλος δέον νὰ κέκτηται βαθμὸν τοῦλάχιστον εἰσηγητοῦ.

Ἄρθρον 10. Συμπλήρωμα τῶν διατάξεων τῶν προηγουμένων ἁρθρῶν, αἵτινες ἀποσκοποῦσιν, ὡς εἴρηται, εἰς τὴν πλήρη ἀμερόληψίαν τῶν μελῶν τοῦ Δικαστηρίου, ἀποτελοῦσιν αἱ διατάξεις τοῦ προκειμένου ἁρθρου 10, διὰ τῶν ὁποίων τὸ πρῶτον εἰσάγεται καὶ ἐπὶ τῶν Πρωτοβαθμίων Φορολογικῶν Δικαστηρίων ὁ θεσμὸς τῆς ἐξαιρέσεως μελῶν αὐτῶν κατὰ τὰ κρατούντα προκειμένου περὶ τῶν τακτικῶν δικαστῶν. Ἡ διαδικασία τῆς ἐξαιρέσεως ὁρίζεται ἀπλή καὶ συντομωτάτῃ, ὥστε ἡ τυχὸν ὑποβληθεῖσα αἴτηση ἐξαιρέσεως νὰ μὴ ἐπιφέρει δυσχερεῖας εἰς τὴν ἐκδίκασιν τῆς ὑποθέσεως.

Ἄρθρον 11. Διὰ τοῦ ἁρθρου τούτου καθορίζονται τὰ τοῦ τρόπου τοῦ διορισμοῦ, τῆς συμμετοχῆς καὶ τῆς ἀναπλήρωσεως τῶν γραμματέων τῶν Πρωτοβαθμίων Φορολογικῶν Δικαστηρίων, ἐπιτροπομένης ἐξαιρετικῶς προκειμένου περὶ τῶν ἐν Ἀθήναις, Πειραιεὶ καὶ Θεσσαλονίκῃ τοιούτων τῆς ἀποσπάσεως παρ' αὐτοῖς βοηθητικοῦ προσωπικοῦ, ὅπερ θὰ εἶναι ἀπαραίτητον διὰ τὴν διεξαγωγὴν τῆς ὑπηρεσίας τῶν Δικαστηρίων τούτων.

Ἄρθρον 12. Ἐν παραγράφῳ 1 τοῦ ἁρθρου 12 προσδιορίζεται εἰδικώτερον ἡ ἀρμοδιότης τῶν Πρωτοβαθμίων Φορολογικῶν Δικαστηρίων.

Διὰ τῆς παραγράφου 2 ἐξαιροῦνται τῆς ἐν γένει δικαιοδοσίας τῶν κατὰ τὸν Νόμον τοῦτον Φορολογικῶν Δικαστηρίων αἱ τελωνειακαὶ ἀμφισθητήσεις, ἡ ἐπίλυσις τῶν ὁποίων ἐκρίθη σκόπιμον νὰ ἐνεργῇται καὶ ἐφεξῆς κατὰ τὸν καθοριζόμενον ἐν ταῖς διατάξεσι τῶν Νόμων περὶ τελωνειακοῦ δασμολογίου τρόπον, διότι πρόκειται περὶ ὑποθέσεων διαφόρου πρὸς τὰ δικαστικά ἔργα τῶν Φορολογικῶν Δικαστηρίων φύσεως, ἀπαιτοῦσιν ταχίστην ἐνέργειαν καὶ ἰδίως τεχνικὰς γνώσεις διὰ τὸν χαρακτηρισμὸν τῶν εἰσαγομένων διὰ τῶν τελωνείων εἰδῶν. Διὰ σχετικὸς λόγους ἐξαιροῦνται ἐπίσης τῆς ἀρμοδιότητος τῶν Φορολογικῶν Δικαστηρίων αἱ τελωνειακαὶ παραβάσεις, αἵτινες ἐρρυθμίσθησαν ἐσχάτως ἐπὶ ἄλλων βάσεων διὰ τοῦ Α. Νόμου 2081(1939), ὡς καὶ αἱ διαφοραὶ αἱ προκύπτουσαι ἐκ τῆς παραβάσεως τῶν περὶ φορολογίας οἰνοπνεύματος διατάξεων, αἱ ἀμφισθητήσεις αἱ προκύπτουσαι ἐν τῷ καθορισμῷ τῆς ἀξίας τῶν ἐκ τῆς ἀλλοδαπῆς εἰσαγομένων εἰδῶν διὰ τὴν ἐπιβολὴν τοῦ φόρου κύκλου ἐργασιῶν, ὡς καὶ αἱ ἀμφισθητήσεις ἐπὶ τοῦ χαρνακτηρισμοῦ ἐπιχειρήσεως τινος ὡς βιομηχανικῆς διὰ τὴν ἐπιβολὴν φόρου κύκλου ἐργασιῶν ἐπὶ τῶν ἀκαθαρίστων ἐσόδων τῆς ἐπιχειρήσεως καὶ ἐπὶ τῶν ἀπαλλαγῶν ἐκ τοῦ φόρου καθαρῶν προσόδων Α' Κατηγορίας τῶν βιομηχανοστασιῶν, δι' ἃς ἔχει συσταθῇ εἰδικὸν Φορολογικὸν Δικαστήριον. Αἱ ἀμφισθητήσεις αὗται θὰ διέπονται καὶ ἐφεξῆς ὑπὸ τῶν ἰσχυουσῶν καὶ ἄχρι τοῦδε διατάξεων.

Ἐπίσης ἐξαιροῦνται τῆς ἀρμοδιότητος τῶν Δικαστηρίων τούτων τὰ προβλεπόμενα ὑπὸ τῶν Ἀναγκαστικῶν Νόμων 2075(1939) καὶ 2287(1940) ἐνδικοῦ μέσα, καθ' ὅσον αἱ διὰ τῶν νόμων τούτων ἐπιβληθεῖσαι φορολογίαι ἐπὶ τῶν κερδῶν τῶν φορτηγῶν πλοίων καὶ ἐπὶ τῆς γεωργικῆς παραγωγῆς εἶναι προσωριναί, διεπόμεναι ὑπὸ ἐξαιρετικῶν διατάξεων, τέλος δὲ ἐξαιροῦνται τῆς ἀρμοδιότητος τῶν ἐν λόγῳ Δικαστηρίων αἱ ἐνστάσεις κατὰ τῶν ἀποφάσεων τῆς Εἰδικῆς Συμβουλευτικῆς Ἐπιτροπῆς διὰ τὸν προσδιορισμὸν συνολικῆς καθαρᾶς προσόδου ἐπὶ τῇ βάσει μαχητῶν τεκμηρίων, αἵτινες διὰ τοῦ Ἀναγκ. Νόμου 874(1937) ἔχουσιν ὑπαχθῇ εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου.

Ἄρθρον 13. Διὰ τοῦ ἁρθρου τούτου παρέχεται ἐξουσιοδότησις, ἵνα διὰ Β. Διαταγμάτων μεταβάλληται ἡ ἔδρα καὶ

ἡ περιφέρεια ἐκάστου Πρωτοβαθμίου Φορολογικοῦ Δικαστηρίου, ὡς καὶ νὰ καθορίζηται, ἔνθα ἐδρεύουσι πλείονα Δικαστήρια, εἰδικῇ ἀρμοδιότης ἐκάστου τούτων ἐφ' ὀρισμένων φορολογικῶν ἢ παραβάσεων, ὅπερ θὰ παραστή ἀνάγκη νὰ ἐφαρμοσθῇ ἐπὶ τῶν περιπτώσεων, καθ' ἃς ἔχουσιν ὁρισθῇ ἱδία φορολογικαὶ Ἀρχαὶ διὰ τὴν ἐφαρμογὴν ὀρισμένων φορολογικῶν εἰς πλείονας περιφέρειας.

Ἄρθρον 14. Αἱ διατάξεις τοῦ ἁρθρου τούτου ἐλήφθησαν ἐκ τοῦ Κώδικος φορολογίας καθαρῶν προσόδων, προστεθεῖσαι εἰς τὸ ἄρθρον 39 αὐτοῦ διὰ τοῦ ἁρθρου 10 τοῦ Ἀναγκαστικοῦ Νόμου 874(1937). Ἡ σκοπιμότης αὐτῶν εἶναι πρόδηλος, πολλῶ μᾶλλον νῦν προκειμένου περὶ Φορολογικῶν Δικαστηρίων ἀσκούντων τὴν κατὰ τὸν παρόντα Νόμον γενικωτέραν δικαιοδοσίαν.

Ἄρθρα 15 ἕως 28. Εἰς τὰ ἄρθρα ταῦτα καθορίζεται ἡ διαδικασία, ἥτις γενικῶς θὰ τηρῇται ἐνώπιον τῶν συνιστωμένων Πρωτοβαθμίων Φορολογικῶν Δικαστηρίων. Ἡ ἐνιαία ρύθμισις τῶν διαδικαστικῶν διατάξεων τῶν ἄχρι τοῦδε ἰσχυουσῶν ἐφ' ἐκάστης τῶν φορολογικῶν καὶ παραβάσεων, ὡς καὶ τῶν ἐνώπιον ἐκάστου τῶν διὰ τοῦ παρόντος Νόμου καταργουμένων Διοικητικῶν Δικαστηρίων καὶ Ἐκδικαστικῶν Ἐπιτροπῶν ἐφαρμοζομένων, ἀπετέλεσεν, ὡς καὶ ἐν τῷ γενικῷ μέρει τῆς παρουσίας ἐκθέσεως τονίζεται, ἀντικείμενον ἰδιαίτερας μερίμνης καὶ προσοχῆς ἐν τῇ καταρτίσει τοῦ Νόμου τούτου. Κατεβλήθη προσπάθεια ἀφ' ἐνὸς μὲν νὰ διαμορφωθῇ ἀπλοῦν διαδικαστικὸν σύστημα μὴ παρακωλύον τὴν ταχύτητα, μεθ' ἧς δέον νὰ ἐνεργῇται ἡ ἐκδίκασις ἐν πρώτῳ βαθμῷ τῶν φορολογικῶν ὑποθέσεων, καὶ ἀφ' ἐτέρου τὸ σύστημα τοῦτο νὰ παρουσιάζῃ ὅσον τὸ δυνατόν πληρότητα δικονομικὴν, ἵνα μὴ προκύπτωσι κενὰ καὶ ἀμφισβολαὶ ἐν τῇ ἐφαρμογῇ του.

Εἰδικώτερον διὰ τῶν διατάξεων τοῦ ἁρθρου 15 καθορίζεται, ἀντὶ τῶν μέχρι τοῦδε ἰσχυουσῶν διαφορῶν προθεσμιῶν, ἐνιαία εἰκοσαήμερος προθεσμία πρὸς ἄσκησιν τοῦ ἐνδίκου μέσου τῆς ἐνστάσεως κατὰ τῶν πράξεων τῶν φορολογικῶν ὀργάνων, μὴ παρεκτεινομένη λόγῳ ἀποστάσεως, εἰμὴ ἐξαιρετικῶς μόνον προκειμένου περὶ τῶν κατοικούντων ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ, δι' οὗς ἡ προθεσμία τῆς ἀσκήσεως ἐνστάσεως ὁρίζεται εἰς ἐνενηήκοντα ἡμέρας.

Διὰ τῆς παραγράφου 2 τοῦ αὐτοῦ ἁρθρου ρυθμίζεται ὁ τρόπος ἐπίδοσεως τῆς ἐνστάσεως γενικῶς, παρεχομένης καὶ τῆς εὐχερείας τῆς ἐγχειρίσεως ταύτης ἐπὶ ἀποδείξει εἰς τὴν ἀρμοδίαν φορολογικὴν Ἀρχὴν, ὥστε νὰ μὴ ὑποχρεοῦται ὁ φορολογούμενος νὰ χρησιμοποίῃ ἐν πάσῃ περιπτώσει δικαστικὸν κλητῆρα ἐπιβαρυνόμενος μὲ τὴν δαπάνην τῆς διὰ τούτου κοινοποιήσεως τῆς ἐνστάσεως.

Ἐν ἁρθρῳ 16 προσδιορίζεται ποῖον δέον νὰ εἶναι τὸ περιεχόμενον τῆς ἐνστάσεως, ἵνα μὴ παρατηρῇται ἐφεξῆς τὸ ἄτοπον τῆς ἀσκήσεως ἐνστάσεων, ἐν ταῖς ὁποίαις οὐδὲν συγκεκριμένως ἀναφέρεται περὶ τῶν λόγων, ἐνεκα τῶν ὁποίων ζητεῖται ἡ τροποποίησις ἢ ἀκύρωσις τῆς πράξεως τοῦ φορολογικοῦ ὀργάνου. Πρὸς τούτοις προσδιορίζονται τὰ ἀναγκαῖα διὰ τὴν ἐκδίκασιν τῆς ἐνστάσεως στοιχεῖα, ἅτινα δέον νὰ ἐπισυναπτόνται εἰς τὴν ἐνστασιν. Ἐν ἁρθρῳ 17 ρυθμίζονται τὰ τοῦ διορισμοῦ ἀντικλήτου, προβλέπεται δὲ ὅπως ἐν περιπτώσει μὴ διορισμοῦ ἀντικλήτου αἱ κοινοποιήσεις ἐνεργοῦνται εἰς τὸν γραμματέα τοῦ Πρωτοδικείου ἢ τοῦ Εἰρηνοδικείου τῆς ἔδρας τοῦ Φορολογικοῦ Δικαστηρίου, ἐφ' ὅσον ὁ ἐνιστάμενος δὲν κοινοποιᾷ ἐν αὐτῇ.

Διὰ τοῦ ἁρθρου 18 ὁρίζεται γενικῶς, ὅτι αἱ ἐνστάσεις συντάσσονται ἐπὶ δεκαδράχμου χαρτοσήμου, ἐξαιρέσει τῶν ἀσκουμένων κατὰ πράξεων, δι' ὧν προσδιορίζεται φῶρος ἢ ἐπιβάλλεται χρηματικὴ ποινὴ ἢ πρόστιμον μέχρι τοῦ ποσοῦ τῶν δραχμῶν δύο χιλιάδων. Δεδομένου ὅτι κατὰ τὰς ἰσχυούσας διατάξεις ἐπὶ πλείστων φορολογικῶν ἢ ἐνστάσεως ἀσκεῖται ἐπὶ χαρτοσήμου, ἀνεξαρτήτως πρὸς τὸ ποσὸν τῆς διαφορᾶς, ἡ κα-

σίαν ἐπὶ τῆς μεταξύ αὐτοῦ καὶ τῆς φορολογικῆς Ἀρχῆς προ-
κυψάσης διαφορᾶς.

Ἐν παραγράφῳ 6 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου ὁρίζεται, ὅτι κατὰ τὴν
ἐκδοσιν τῆς ἀποφάσεως συμπράττουσι τὰ αὐτὰ μέλη τὰ παρα-
στάτα κατὰ τὴν συζήτησιν, κωλυομένου ὅμως τινὸς ἐκ τού-
των νὰ μετάρχη τῆς ἐκδόσεως τῆς ἀποφάσεως ἢ ἐκλιπόντος
πρὸ ταύτης ἐπαναλαμβάνεται ἐξ ὑπαρχῆς ἢ συζήτησις κλη-
τευομένων ἐκ νέου τῶν διαδίκων. Δὲν ἀπαιτεῖται ὅμως νὰ
συντίθῃται τὸ Δικαστήριον ἐκ τῶν αὐτῶν μελῶν καὶ κατὰ τὴν
δημοσίευσιν τῆς ἀποφάσεως, ὅπερ καὶ νομολογιακῶς ἔχει γί-
νει δεκτόν.

Τὸ ἄρθρον 27 ἀφορᾷ τὴν δημοσίευσιν τῶν ἀποφάσεων τοῦ
Δικαστηρίου καὶ τὴν κατάρτισιν αὐτῶν, καθιερουμένης ὑποχρε-
ώσεως τοῦ εισηγητοῦ δίκαστοῦ, ὅπως διατυπώσῃ τελικῶς τὴν
ἀπόφασιν, ὅπερ δὲν ἐτήρεῖτο εἰς τὰς μέχρι τοῦδε λειτουργού-
σας Ἑνδικαστικὰς Ἐπιτροπὰς, τῶν εισηγητῶν παρανοησάντων
τὴν ὁρθὴν ἀντίληψιν τῶν καθηκόντων καὶ ὑποχρεώσεων αὐ-
τῶν ὡς τοιούτων. Τέλος τὸ ἄρθρον 28 προβλέπει περὶ τοῦ
τρόπου τῆς κοινοποιήσεως τῶν ἀποφάσεων, ὁριζομένου ὅτι ἡ
κοινοποιήσις γίνεται ἐπιμελεῖσθαι τῆς ἐκδόσεως τὴν πρᾶξιν φο-
ρολογικῆς Ἀρχῆς ὑπὸ οἰουδήποτε δημοσίου ὀργάνου τηρουμένων
τῶν κανόνων τῆς Πολιτικῆς Διοικήσεως ὡς πρὸς τὸν τρόπον
τῆς ἐπιδόσεως (σύνταξις ἀποδεικτικοῦ, πρόσωπα εἰς ἃ δύναται
νὰ γίνῃ ἢ ἐπιδόσις κλπ.).

Ἄ ρ θ ρ α 2 9 ἔ ω ς 4 3. — Εἰς τὰ ἄρθρα ταῦτα ρυ-
θμίζονται τὰ τῆς ἀσκήσεως καὶ ἐκδικάσεως τῶν ἐφέσεων
κατὰ τῶν πράξεων τῶν Πρωτοβαθμίων Φορολογικῶν Δικα-
στηρίων, ἔχουσι δὲ τεθεῖ κατὰ τὸ πλεῖστον διατάξεις τῆς
ἰσχύουσας ἐνώπιον τῶν ἐν λειτουργίᾳ ὑπὸ τὴν ὀνομασίαν Ἐκ-
δικαστικαὶ Ἐπιτροπαὶ Ἐφέσεων Δευτεροβαθμίων Διοικητι-
κῶν Δικαστηρίων τῆς ἀμέσου φορολογίας, διαδικασίας.

Σπουδαιότατη καινοτομία τοῦ προκειμένου Νόμου εἶναι, ἡ
εἰσαγωγή τοῦ τακτικοῦ ἐνδίκου μέσου τῆς ἐφέσεως ἐπὶ τῶν ὑ-
ποθέσεων τῆς ἐμμέσου φορολογίας ἐν γένει καὶ τῶν μονοπωλίων,
ἐπὶ τῶν ὁποίων ἐπετρέπετο μόνον προσφυγὴ ἐνώπιον τοῦ Διοι-
κητικοῦ Δικαστηρίου τῶν Φορολογικῶν Παραβάσεων, ὑπὸ
ὥρισμένας δὲ προϋποθέσεις αἰτήσις ἀναθεωρήσεως ἐνώ-
πιον τοῦ Ἀναθεωρητικοῦ Δικαστηρίου τῶν φορολογικῶν πα-
ραβάσεων. Ἐπίσης ἐπεκτείνεται τὸ αὐτὸ ἐνδικὸν μέσον εἰς
τὴν φορολογίαν ἐπιτηδεύματος, καταργουμένης τῆς ὑπὸ τῶν
διατάξεων τῆς φορολογίας ταύτης προβλεπομένης αἰτήσεως
ἀναθεωρήσεως ὡς καὶ τῶν Ἐπιτροπῶν ἐκδικάσεως τῶν αἰ-
τήσεων τούτων, ἐπιτροπομένης δ' ἐφεξῆς ἐφέσεως καὶ ἐπὶ τῶν
υποθέσεων τοῦ ἐπιτηδεύματος, ἐφ' ὅσον διὰ τῆς ἀποφάσεως τοῦ
Πρωτοβαθμίου Φορολογικοῦ Δικαστηρίου ὁ ἐπιτηδεύματις
κατετάγη εἰς κλάσιν ἀνωτέραν τῆς πέμπτης, κατὰ τὰ ἐν πα-
ραγράφῳ 5 τοῦ ἄρθρου 49 τοῦ Νόμου ὁριζόμενα.

Ἀλλὰ οὐσιώδεις διατάξεις τῶν ἄρθρων τούτων εἶναι:

α) Ὅτι τὸ ἐνδικὸν μέσον τῆς ἐφέσεως ἐπιτρέπεται μόνον, ἐφ'
ὅσον διὰ τῆς ἀποφάσεως τοῦ Πρωτοβαθμίου Φορολογικοῦ Δικα-
στηρίου προσδιορίσθῃ κύριος φόρος κλπ. ἢ κατελογίσθῃ χρη-
ματικὴ ποινὴ ἢ πρόστιμον ποσὸν ἀνωτέρου τῶν δραχμῶν δύο
χιλιάδων, ἐπὶ δὲ τῶν κάτω τοῦ ποσοῦ τούτου υποθέσεων ἐπι-
τρέπεται ἔφεσις μόνον διὰ νομικὰ σφάλματα, διὰ τοὺς λόγους
τούς ἀναφερομένους ἐν παραγράφῳ 2 τοῦ ἄρθρου 29.

β) Αἱ ἐφέσεις γενικῶς ὑποβάλλονται ἐπὶ χαρτοσήμου δραχ-
μῶν ἐξήκοντα.

γ) Τὸ παράβολον, ὅπου καταβολὴς τοῦ ὁποίου ἡ ἔφεσις εἶναι
ἀπαράδεκτος, καθορίζεται ἐφ' ὅλων τῶν υποθέσεων εἰς 5 0 0 ὡς
ἐπὶ τοῦ ἀμφισβητούμενου φόρου κλπ. ἢ τῆς χρηματικῆς ποινῆς
ἢ τοῦ προστίμου, μὴ δυνάμενον ὅμως νὰ ἢ ἀνωτέρον τῶν 50.000
δραχμῶν. Τὸ παράβολον τοῦτο καταπίπτει ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου
μόνον ἐν περιπτώσει καθολοκληρίαν ἀπορρίψεως τῆς ἐφέ-
σεως. Ἐν περιπτώσει δὲ ἀποδοχῆς ταύτης ἀποδίδεται εἰς τὸν
ἐκκαλέσαντα, ὡς ἐπίσης ἀποδίδεται εἰς τοῦτον, ἐὰν δηλώσῃ

παραίτησιν ἀπὸ τοῦ ἐνδίκου τούτου μέσου πρὸ πάσης ἐπ' ἀ-
κροατηρίου συζήτησεως. Ἐὰν τέλος ἡ ἔφεσις γίνῃ ἐν μέρει
δεκτὴ ἀποδίδεται ἀνάλογον μέρος τοῦ παραβόλου κατὰ τὴν
κρίσιν τοῦ Δικαστηρίου. Οὕτω δίδεται λύσις δικαία εἰς τὸ
ζήτημα τῆς τύχης τοῦ παραβόλου ἐν περιπτώσει μερικῆς
ἀποδοχῆς τῆς ἐφέσεως, ὅπερ ἀπησχόλει τὰ Φορολογικὰ Δι-
καστήρια καὶ κατὰ διαφόρους τρόπους ἐπελύτο.

δ) Εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τῶν Δευτεροβαθμίων Φορολογικῶν
Δικαστηρίων ὑπάγονται αἱ ἐφέσεις κατ' ἀποφάσεων τῶν Πρω-
τοβαθμίων Φορολογικῶν Δικαστηρίων, δι' ὧν προσδιορίζεται
κύριος δημόσιος φόρος, τέλος κλπ. ἢ καταλογίζεται ποινὴ ἢ
πρόστιμον, μέχρι ποσοῦ τεσσαράκοντα χιλιάδων δραχμῶν, τῶν
λοιπῶν ὑπαγομένων εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τοῦ Ἐλεγκτικοῦ
Συνεδρίου.

ε) Ἐν ἄρθρῳ 36 ὁρίζεται, ὅτι προκειμένου περὶ πλειόνων
ἐκκαλούντων συνεταίρων, συνιδιοκτητῶν, συγκληρονόμων, ἀ-
γοραστῶν ἢ πωλητῶν τοῦ αὐτοῦ ἀκινήτου ὡς καὶ εἰς πᾶσαν
περίπτωσιν ἐπιβολῆς ἐκ τῆς αὐτῆς αἰτίας χρηματικῆς ποι-
νῆς ἢ προστίμου εἰς βάρος πλειόνων προσώπων, ἂν ἓν ἐκ
τῶν πλειόνων τούτων προσώπων ὑπέχῃ ὑποχρέωσιν μεζονος
τῶν 40.000 δραχμῶν ποσού, καθίσταται ἀρμόδιον λόγῳ συνα-
φείας τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον νὰ δικάσῃ τὰς ἐφέσεις πάν-
των τῶν ἀνωτέρω προσώπων, ἔστω καὶ ἂν ὁ ἔχων τὴν μεί-
ζονα τῶν 40.000 δραχμῶν ὑποχρέωσιν δὲν ἤχησεν ἔφεσιν.

Δικαιολογητικὸς λόγος τῶν διατάξεων τούτων εἶναι ἡ ἀπο-
τροπὴ τοῦ κινδύνου τῆς ἐκδόσεως ἀντιφατικῶν ἀποφάσεων ἐπὶ
υποθέσεων ἔχουσιν τὸ αὐτὸ ἀντικείμενον, ὅπερ δύναται νὰ
συμβῇ ἂν ἐπὶ πλειόνων ἐκ τῆς αὐτῆς αἰτίας, ἀλλὰ κατὰ διά-
φορα ποσὰ ὑποχρέων, αἱ ἐφέσεις τινῶν μὲν ἐξ αὐτῶν ὑπάγονται
εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου, τινῶν δὲ εἰς
τὴν ἀρμοδιότητα Δευτεροβαθμίου Φορολογικοῦ Δικαστηρίου. Εὐ-
νόητον εἶναι, ὅτι αἱ διατάξεις αὗται δὲν ἔχουσιν ἐφαρμογὴν
ὅπου δὲν ὑφίσταται τοιοῦτος κίνδυνος, ὡς εἰς τὰς περιπτώσεις
καθ' ἃς εἰς τῶν πλειόνων ἐκ τῆς αὐτῆς αἰτίας ὑποχρέων ἔχει
ὑποχρέωσιν, ἥς τὸ ποσὸν προσδιορίζεται ἀνεξαρτήτως πρὸς
τὰς ὑποχρεώσεις τῶν λοιπῶν, π. χ. ὁ κληρονόμος ἀπὸ δήλου
πράγματος ἐγκύριως ἀσκέῃ ἔφεσιν ἐνώπιον τοῦ ἀρμοδίου λόγῳ
τοῦ ποσοῦ τοῦ καταλογισθέντος αὐτῷ φόρου κληρονομίας Δευ-
τεροβαθμίου Φορολογικοῦ Δικαστηρίου, ἀσχετῶς ἂν αἱ ἐφέ-
σεις τῶν λοιπῶν συγκληρονόμων ὑπάγονται εἰς τὴν ἀρμοδιό-
τητα τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου, διότι ἐν προκειμένῳ δὲν ὑφί-
σταται ταυτότης τοῦ ἀντικειμένου τῆς φορολογικῆς διαφορᾶς.

Ὡσαύτως εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου
ὑπάγονται ἐφεξῆς αἱ ἀσκούμεναι ὑπὸ τῶν ἀρμόδιων φορολογι-
κῶν ὀργάνων ἐφέσεις, ἀνεξαρτήτως ποσού.

στ) Ἐκτὸς τῶν λειτουργούντων πάντε Δευτεροβαθμίων
Φορολογικῶν Δικαστηρίων ἐν Ἀθήναις, Πειραιεῖ, Θεσσαλο-
νίκῃ, Πάτραις καὶ Κομοτηνῇ ἱδρύονται τρία νέα τοιαῦτα ὑπὸ
τὴν αὐτὴν συγκρότησιν, ἥτοι δεύτερον ἐν Ἀθήναις καὶ ἀνὰ
ἐν εἰς Λάρισαν καὶ Χανιά, ἐνθα ἐδρεύουσιν Ἐφετεῖα, τῆς
συστάσεως αὐτῶν κριθείσης ἀναγκαιᾶς, κατόπιν τῆς ὑπαγω-
γῆς εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τῶν Δικαστηρίων τούτων καὶ τῶν
υποθέσεων τῆς ἐμμέσου φορολογίας. Λαμβάνεται πρὸς τούτοις
πρόνοια, ὅπως διὰ Β. Διατάγματος ἐπιτρέπηται ἡ μετάβασις
Δευτεροβαθμίου Φορολογικοῦ Δικαστηρίου εἰς ἐτέρας ἐκτὸς
τῆς ἑδρας τοῦ πόλεως πρὸς ἐπιτόπιον ἐκδικασιν υποθέσεων τῶν
φορολογικῶν Ἀρχῶν τῶν πόλεων τούτων. Τὸ μέτρον τοῦτο
ἐκρίθη ἀναγκαῖον πρὸς διευκόλυνσιν τῶν φορολογουμένων, λαμ-
βανομένου ὑπ' ὅψιν ὅτι ὑφίστανται φορολογικὰ κέντρα καὶ ἐκτὸς
τῶν πόλεων ἐν αἷς ἐδρεύουσιν Ἐφετεῖα.

Κατὰ τὰ λοιπὰ ἐπαναλαμβάνονται διατάξεις τοῦ Νόμου
5116 ἡ γίνεται παραπομπὴ εἰς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος
Νόμου περὶ τῆς ἐνώπιον τῶν Πρωτοβαθμίων Φορολογικῶν
Δικαστηρίων διαδικασίας.

Διὰ τοῦ ἄρθρου 43 διατηρεῖται ἡ ἰσχύουσα διαδικασία ἐνώ-
πιον τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου ἐπὶ τῶν ἀσκούμενων ἐνώπιον

αὐτοῦ ἐφέσεων, πλὴν τῶν ἀφορώντων τὴν ἀναθεώρησιν τῶν ἀποφάσεων αὐτοῦ, ἧτις ἐφεξῆς θὰ διεκδικεῖται ὑπὸ τῶν διατάξεων τοῦ ἐπομένου ἄρθρου.

Ἄρθρον 44. Διὰ τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου τούτου συστηματικοποιεῖται τὸ ἐνδίκον μέσον τῆς ἀναθεώρησεως τῶν ἀποφάσεων ὑπὸ τοῦ ἐκδόντος αὐτὰς Δικαστηρίου μετὰ τὴν τελεσιδικίαν των, ἐπεκτεινόμενον καὶ ἐπὶ τῶν ἀποφάσεων τῶν Πρωτοβάθμιων Φορολογικῶν Δικαστηρίων, προστιθεμένων δὲ καὶ νέων περιπτώσεων, καθ' ὧς ἐπιτρέπεται τὸ ἐνδίκον μέσον τοῦτο. Διὰ τῶν ἐν λόγῳ διατάξεων ὁλοκληροῦται ἡ δικαιοδοσία τῶν Φορολογικῶν Δικαστηρίων, παρεχομένης αὐτοῖς τῆς εὐχερείας ν' ἀναθεωρῶσι τὰς αὐτῶν ἀποφάσεις πρὸς ἀπόβυσιν τοῦ οὐσιαστικοῦ δικαίου, ὡς αὐτὴ ψευδὴ στοιχεῖα ἢ ἄλλα αἰτία, ἐν τῷ Νόμῳ καθοριζόμενα, προὐκάλεισαν τὴν ἐκδοσιν πεπλανημένης ἀποφάσεως. Τὰ τῆς ἀσκήσεως καὶ τῆς ἐκδικάσεως τοῦ ἐνδίκου τούτου μέσου ὁρίζονται σαφῶς ἐν τῷ Νόμῳ. Ἰδιαιτέρως δεόν νὰ ἐξηρθῶσιν οἱ νέοι λόγοι ἀναθεώρησεως, οἱ ὅποιοι προσετέθησαν διὰ τοῦ Νόμου ὡς καὶ ἡ ἐπέκτασις τῆς περιπτώσεως τοῦ καταλογισμοῦ φόρου εἰς μὴ ὑποχρεοῦς καὶ εἰς τὴν ἑμμεσον φορολογίαν.

Ἄρθρον 45. Διὰ τοῦ ἄρθρου τούτου ὁρίζεται, ὅτι αἱ ἀποφάσεις τῶν Δευτεροβάθμιων Φορολογικῶν Δικαστηρίων, ὡς καὶ αἱ τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου ἐπὶ φορολογικῶν ὑποθέσεων, ὑπόκεινται εἰς τὸ ἐνδίκον μέσον τῆς ἀναιρέσεως κατὰ τὰς περὶ τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας διατάξεις, αἵτινες τροποποιεῖται μόνον ὅσον ἀφορᾷ τὴν προθεσμίαν τῆς ἀσκήσεως τοῦ ἐνδίκου τούτου μέσου ἐν μέρους τοῦ Δημοσίου, ἧτις ἀξιάγεται εἰς ἑκατὸν εἰκοσιν ἡμέρας ἀπὸ τῆς χρονολογίας τῆς ἐκδόσεως τῆς ἀποφάσεως. Τοῦτο ἐκρίθη ἀναγκαῖον, διότι, ἐνῶς διὰ τὸν φορολογούμενον ἡ προθεσμία τῆς ἀναιρέσεως ἄρχεται ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως εἰς αὐτὸν τῆς ἀποφάσεως, διὰ τὸ Δημόσιον ἄρχεται ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως αὐτῆς, συμβαίνει δὲ πλειστάκις, ἔνεκα τεχνικῶν δυσχερειῶν, νὰ βραδύνῃ ἐπὶ πολὺ ἡ ἀποστολὴ ἀντιγράφου τῆς ἀποφάσεως εἰς τὸ ἀρμόδιον φορολογικὸν ὄργανον, ὅπερ καμνᾷ γινῶσιν αὐτῆς μετὰ τὴν παρέλευσιν τῆς ἰσχυροῦς ἐξηκονθημέρου προθεσμίας ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τῆς ἀποφάσεως, οὕτω δὲ ἀπόλλυται τὸ ἐνδίκον μέσον τῆς ἀναιρέσεως διὰ τὸ Δημόσιον.

Ἄρθρον 46. Διὰ τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου τούτου εἰσάγεται καὶ ἐπὶ τῶν Φορολογικῶν Δικαστηρίων ὁ θεσμός τῆς ἐπιθεωρήσεως αὐτῶν ὑπὸ Ἀνωτάτου δικαστικοῦ λειτουργοῦ κατὰ τρόπον ἀνάλογον πρὸς τὰ κρατοῦντα προκειμένου περὶ τῶν τακτικῶν Δικαστηρίων. Ἡ ἐπιθεώρησις τῶν Φορολογικῶν Δικαστηρίων ἀνατίθεται εἰς Σύμβουλον τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου, τὸ μέτρον δὲ τοῦτο ἐλπίζεται, ὡς καὶ ἐν τῷ γενικῷ μέρει τῆς ἐκθέσεως τονίζεται, ὅτι θὰ ἔχῃ λίαν ἀγαθὰ ἀποτελέσματα ἐπὶ τῆς ἐνημερότητος καὶ τῆς ἐν γένει ἀριότητος τῆς λειτουργίας τῶν Φορολογικῶν Δικαστηρίων.

Ἄρθρον 47. Διὰ τοῦ ἄρθρου τούτου συνιστῶνται αἱ ὁργανικαὶ θέσεις τῶν Προέδρων τῶν Πρωτοβάθμιων Φορολογικῶν Δικαστηρίων καὶ καθορίζονται τὰ διὰ τὴν κατάληψιν αὐτῶν ἀπαιτούμενα προσόντα. Πρὸς τούτοις προβλέπεται αὐξήσις τῶν θέσεων Ἐπιθεωρητῶν Οἰκονομικῶν Ἐφορῶν, ἧτις καθίσταται ἀναγκαῖα διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν διατάξεων τοῦ προκειμένου Νόμου.

Ἄρθρον 48. Ἐν τῷ ἄρθρῳ τούτῳ καθορίζονται τὰ τῶν ἀμοιβῶν τῶν μελῶν τῶν Φορολογικῶν Δικαστηρίων κλπ.

Ἄρθρον 49 ἕως 58. Τὰ ἄρθρα ταῦτα περιέχουσι διατάξεις δι' ὧν προσαρμόζονται τροποποιούμεναι αἱ διατάξεις τῶν κειμένων Νόμων εἰς τὰ διὰ τοῦ παρόντος Νόμου ὁριζόμενα. Ἐπίσης διατάξεις καταργήσεως τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 39 τοῦ Κώδικος φορολογίας καθαρῶν προσόδων Ἐκδικαστικῶν Ἐπιτροπῶν ἐνστάσεων, τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 31 τοῦ Νόμου 1641 Ἐκδικαστικῶν Ἐπιτροπῶν προσφυγῶν τῆς φορολογίας κληρονομικῶν κλπ. ὡς καὶ τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 60 τοῦ αὐτοῦ

Νόμου 1641 Ἐπιτροπῆς, τῶν κατὰ τὸν Νόμον 5116 Ἐκδικαστικῶν Ἐπιτροπῶν Ἐφέσεων, τοῦ Διοικητικοῦ Δικαστηρίου Φορολογικῶν Παραβάσεων καὶ τοῦ Ἀναθεωρητικοῦ Δικαστηρίου τῶν Φορολογικῶν Παραβάσεων, συγκαταργουμένων καὶ τῶν διεπουδῶν τὰς Ἐπιτροπὰς καὶ τὰ Δικαστήρια ταῦτα διατάξεων. Καθορίζονται ἐπίσης διὰ μεταβατικῶν διατάξεων τὰ τῆς ἐκδικάσεως τῶν συζητηθεισῶν μέχρι τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος ὑπὸ τῶν καταργουμένων Ἐπιτροπῶν καὶ Δικαστηρίων ὑποθέσεων ὡς καὶ τὰ τῆς παραπομπῆς τῶν μήκω συζητηθεισῶν εἰς τὰ διὰ τοῦ παρόντος Νόμου συνιστώμενα Φορολογικὰ Δικαστήρια.

Ὡσαύτως καθορίζονται τὰ τῆς μεταβιβάσεως εἰς τὰ Δευτεροβάθμια Φορολογικὰ Δικαστήρια τῶν ἐνώπιον τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου ἐκκρεμουσῶν ὑποθέσεων κατ' ἀποφάσεων προσδιοριζουσῶν φόρον ἢ καταλογίζουσῶν πρόστιμον ἀπὸ 20.000 μέχρι 40.000 δραχμῶν καὶ τέλος καταργοῦνται αἱ ἀντικείμεναι εἰς τὸν παρόντα Νόμον διατάξεις τῶν φορολογικῶν Νόμων.

Ἄρθρον 59—60. Διὰ τοῦ ἄρθρου 59 παρέχεται ἐξουσιοδότησις πρὸς λεπτομερεστέραν ρύθμισιν καὶ συμπλήρωσιν διὰ Β. Διαταγμάτων τῆς ἐν γένει δικονομίας τῶν Φορολογικῶν Δικαστηρίων καὶ τέλος διὰ τοῦ ἄρθρου 60 ὁρίζεται, ὅτι ὁ Νόμος θέλει ἰσχύσει ἀπὸ 1 Δεκεμβρίου 1940, πλὴν τῶν ἐν αὐτῷ ὁργανικῶν διατάξεων αἵτινες θέλουσιν ἰσχύσει ἅμα τῇ δημοσίευσί τοῦ Νόμου, ἵνα ἐν τῷ μεταξὺ προπαρασκευασθῶσι τὰ τῆς ἐφαρμογῆς αὐτοῦ, ἔτι δὲ καὶ τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 54, λόγῳ τῶν ἐν αὐτῷ ὁριζομένων ἐιδικῶν προθεσμιῶν.

Οὕτως ἔχουσιν αἱ διατάξεις τοῦ προκειμένου Νόμου, ὃν ἔχω τὴν τιμὴν νὰ ὑποβάλω εἰς τὴν Ὑμετέραν Μεγαλειότητα πρὸς ἔγκρισιν.

Ἐν Ἀθῆναις τῇ 6 Ὀκτωβρίου 1940.

Εὐλαβῆς τῆς Ὑμετέρας Μεγαλειότητος
ὑπὸ ἡκούος

Ὁ Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν
Α. ΑΠΟΣΤΟΛΙΔΗΣ

Ἀναγκ. Νόμος ὑπ' ἀριθ. 2593. 1940

Περὶ φορολογικῶν δικαστηρίων.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β'
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Προτάσει τοῦ Ὑμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσταμεν καὶ διατάσσομεν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'.

Πρωτοβάθμια Φορολογικὰ Δικαστήρια.

Γενικαὶ Διατάξεις.

Ἄρθρον 1.

Διὰ τὴν ἐκδικασιν τῶν κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις ἐπιτροπομένων ἐνδίκων μέσων κατ' ἐγγραφῶν ἢ πράξεων ἢ ἀποφάσεων τῶν ἀρμόδιων ὀργάνων τῆς ἀμέσου φορολογίας, ἀτομικῶς ἢ συλλογικῶς δρώντων, διὰ τῶν ὁποίων προσδιορίζεται φόρος, προσαυξήσις ἢ πρόστιμον, ὡς καὶ διὰ τὴν ἐκδικασιν τῶν κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις ἐπιτροπομένων ἐνδίκων μέσων κατὰ πράξεων ἢ ἀποφάσεων τῶν ἀρμόδιων ὀργάνων τῆς ἐμμέσου φορολογίας, ἀτομικῶς ἢ συλλογικῶς δρώντων, διὰ τῶν ὁποίων προσδιορίζεται φόρος ἢ τέλος ἢ ἕτερον δικαίωμα τοῦ Δημοσίου ἢ ἐπιβάλλεται καὶ καταλογίζεται χρηματικὴ ποινὴ ἢ πρόστιμον, ιδρύονται Πρωτοβάθμια Φορολογικὰ Δικαστήρια.

Ἄρθρον 2.

1. Εἰς ὧς περιπτώσεις κατὰ τὰς ἰσχύουσας ἄχρι τοῦδε διατάξεις ὁρίζεται, ὅτι τὸ φορολογικὸν ὄργανον ἀποφασίζει ἐν

πρώτῳ βαθμῷ κατὰ τῆς ἀποφάσεως δὲ αὐτοῦ ἐπιτρέπεται προσφυγὴ ἢ ἐνδίκον μέσον κατ' ἄλλον τρόπον ὀνομαζόμενον, ὁρίζεται ἐφεξῆς, ὅτι τὸ ὄργανον τοῦτο δὲν ἀσκεῖ δικαιοδοσίαν, πρῶτος δὲ βαθμὸς δικαιοδοσίας εἶναι τὰ διὰ τοῦ παρόντος νόμου ἱδρυόμενα Πρωτοβάθμια Φορολογικὰ Δικαστήρια, ἀρμόδια διὰ τὴν ἐκδίκασιν τῶν ἐνδίκων μέσων κατὰ τῶν ἐκδιδομένων ὑπὸ τῶν αὐτῶν φορολογικῶν ὀργάνων πράξεων.

2. Αἱ ἀποφάσεις τῶν φορολογικῶν ὀργάνων, ἀτομικῶς ἢ συλλογικῶς δρώντων, διὰ τῶν ὁποίων προσδιορίζονται ἄμειστοι ἢ ἔμειστοι ἐν γένει φόροι, δασμοί, τέλη ἢ οἰαδήποτε δικαιώματα τοῦ Δημοσίου, ὡς καὶ αἱ ἀποφάσεις τῶν αὐτῶν ὀργάνων, διὰ τῶν ὁποίων ἐπιβάλλονται χρηματικαὶ ποιναὶ ἢ πρόστιμα, αἱ ὁποῖαι ἐν τῇ κειμένη φορολογικῇ νομοθεσίᾳ φέρονται ὑπὸ τοὺς ὅρους «ἀποφάσεις», «πράξεις», «ἐγγραφαί», «πρώτοκόλλα» κλπ., ὀνομαζονται ἐφεξῆς «πράξεις». Τὰ δὲ κατὰ τῶν ἐν λόγῳ ἀποφάσεων ἐπιτρεπόμενα ἐνδίκια μέσα, ἅτινα φέρονται ὑπὸ τοὺς ὅρους «ἐνστάσεις», «προσφυγαί», «ἐφέσεις», «ἀνακοπαὶ» κλπ., ὀνομαζονται ἐφεξῆς «ἐνστάσεις».

Συγκρότησις τῶν Πρωτοβαθμίων Φορολογικῶν Δικαστηρίων.

Ἄρθρον 3.

1. Τὰ Πρωτοβάθμια Φορολογικὰ Δικαστήρια τὰ συνιστώμενα ἐν Ἀθήναις, Πειραιεὶ καὶ Θεσσαλονίκῃ συγκροτοῦνται ἐξ:

α') Ἐνὸς τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 47 Προέδρων Πρωτοβαθμίων Φορολογικῶν Δικαστηρίων,

β') Ἐνὸς οἰκονομικοῦ ὑπαλλήλου ἐπὶ βαθμῷ τοῦλάχιστον τμηματάρχου, κεκτημένου πτυχίον Νομικῆς ἢ Ἀνωτάτης Σχολῆς Οἰκονομικῶν καὶ Ἐμπορικῶν Ἐπιστημῶν καὶ

γ') Ἐνὸς ιδιώτου.

2. Οἱ κατὰ τὸ ἄρθρον 47 τοῦ παρόντος Πρόεδροι Πρωτοβαθμίων Φορολογικῶν Δικαστηρίων τοποθετοῦνται ὁριστικῶς ἐν ἐκάστῳ τῶν ἐν Ἀθήναις, Πειραιεὶ καὶ Θεσσαλονίκῃ Πρωτοβαθμίων Φορολογικῶν Δικαστηρίων διὰ Β. Διατάγματος, ἐκδιδομένου προτάσει τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργοῦ μετὰ γνώμην τοῦ Ὑπηρεσιακοῦ Συμβουλίου τῆς Γενικῆς Διευθύνσεως Φορολογίας.

Κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον ἐνεργεῖται καὶ ἡ μετάθεσις αὐτῶν ἐξ ἐνὸς τῶν Δικαστηρίων τούτων εἰς ἕτερον.

3. Ἐκαστος τῶν κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον Προέδρων Πρωτοβαθμίων Φορολογικῶν Δικαστηρίων ἀναπληροῦται ἐν ἐλλείψει, ἀπουσίᾳ ἢ κωλύματι ὑπὸ ἐτέρου τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 47 Προέδρων Πρωτοβαθμίων Φορολογικῶν Δικαστηρίων ἢ ὑπὸ οἰκονομικοῦ ὑπαλλήλου κεκτημένου βαθμὸν τοῦλάχιστον τμηματάρχου α' τάξεως καὶ πτυχίον Νομικῆς ἢ Ἀνωτάτης Σχολῆς Οἰκονομικῶν καὶ Ἐμπορικῶν Ἐπιστημῶν.

Ὁ διορισμὸς τῶν ἀναπληρωτῶν τούτων ἐνεργεῖται καθ' ἑκάστον οἰκονομικὸν ἔτος διὰ Β. Διατάγματος ἐκδιδομένου κατὰ τὰ ἐν τῇ προηγουμένῃ παραγράφῳ 2 ὁριζόμενα.

4. Τὰ ἐξ οἰκονομικῶν ὑπαλλήλων μέλη τῶν κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος ἁρθρου συνιστωμένων Πρωτοβαθμίων Φορολογικῶν Δικαστηρίων ὁρίζονται ἀνὰ τριετίαν διὰ Β. Διατάγματος, ἐκδιδομένου προτάσει τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργοῦ μετὰ γνώμην τοῦ Ὑπηρεσιακοῦ Συμβουλίου τῆς Γενικῆς Διευθύνσεως Φορολογίας, ἀναπληροῦνται δὲ ἐν ἐλλείψει, ἀπουσίᾳ ἢ κωλύματι ὑπὸ ἐτέρων κεκτημένων τὰ ἐν ἐδαφίῳ β' τῆς παραγράφου 1. τοῦ παρόντος ἁρθρου προσόντων οἰκονομικῶν ὑπαλλήλων, ὁριζόμενων κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον.

5. Οἱ οἰκονομικοὶ ὑπαλλήλοι οἱ διοριζόμενοι κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον 4 ὡς δεύτερα τακτικὰ μέλη τῶν Πρωτοβαθμίων Φορολογικῶν Δικαστηρίων λογίζονται κατὰ τὸ διάστημα τῆς τριετίας, δι' ὃ ὠρίσθησαν, ὡς τοποθετημένοι ὁριστικῶς ἐν τοῖς Δικαστηρίοις τούτοις.

Διαρκούσης τῆς τριετίας ἢ ἀντικατάστασις αὐτῶν συγχωρεῖται μόνον δι' ἀποφάσιν τοῦ Ὑπηρεσιακοῦ Συμβουλίου, ἐνεργεῖται δὲ αὕτη καθ' ὃν τρόπον ἐγένετο καὶ ἡ τοποθέτησις αὐτῶν.

6. Τὸ τρίτον λαϊκὸν μέλος ὁρίζεται καθ' ἑκάστον οἰκονομικὸν ἔτος ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν ἐκ προσώπων κεκτημένων εἰδικὴν μόρφωσιν καὶ πείραν, προσέτι δὲ ἥθος καὶ κοινωνικὰ φρονήματα ἐγγυώμενα περὶ τῆς καλλιτέρας ἐκπληρώσεως τῶν καθηκόντων τοῦ λειτουργήματος, δι' ὅπερ προσρρίζονται.

Τὸ λαϊκὸν τοῦτο μέλος ὁρίζεται εἰδικώτερον μεθ' ἐνὸς ἢ πλείονων ἀναπληρωτῶν ἰδιαιτέρως δι' ἐκάστην τῶν ἀκολουθῶν πέντε κατηγοριῶν φορολογιῶν ἢ παραβάσεων ὡς ἐξῆς: α') Διὰ τὴν ἐκδίκασιν τῶν ἐνστάσεων τῆς φορολογίας Α' Κατηγορίας τῶν καθαρῶν προσόδων, ἐκ τῶν ἰδιοκτητῶν οἰκονομῶν.

β') Διὰ τὴν ἐκδίκασιν τῶν ἐνστάσεων τῆς φορολογίας Γ' καὶ Δ' Κατηγορίας τῶν καθαρῶν προσόδων, ἐπιτηδεύματος, φόρου κύκλου ἐργασιῶν καὶ ασφαλιστρῶν, τῆς φορολογίας κληρονομίας καὶ σιγαροχάρτου καὶ τῶν συναφῶν παραβάσεων, ἐκ μελῶν τοῦ Ἐμπορικοῦ καὶ Βιομηχανικοῦ Ἐπιμελητηρίου ἢ τοῦ Ἐπαγγελματικοῦ ἢ τοῦ Βιοτεχνικοῦ Ἐπιμελητηρίου ἢ τοῦ Ἐμπορικοῦ Συλλόγου τῆς ἑδρας τοῦ Δικαστηρίου ἢ καὶ ἐκ προσώπων ἐκτὸς τῶν ὀργανώσεων τούτων ἀσκούντων ἐμπόριον, βιομηχανίαν ἢ βιοτεχνίαν.

γ') Διὰ τὴν ἐκδίκασιν τῶν ἐνστάσεων τῶν λοιπῶν Κατηγοριῶν τῆς φορολογίας καθαρῶν προσόδων, συνθετικοῦ φόρου, φόρου πυρηνελαίου καὶ σαπῶνων, σφαζομένων ζώων, τελῶν χαρτοσήμου, εἰσιτηρίων καὶ κομιστρῶν, δημοσιῶν σεαυμάτων, ποδηλάτων καὶ αὐτοκινήτων, τεχνικῶν καὶ μικτῶν παιγνίων, τουριστικῶν ξενοδοχείων καὶ ζαχαροπλαστείων πολυτελείας, κέντρων διασκεδάσεως κλπ., ὡς καὶ διὰ τὴν ἐκδίκασιν ὑποθέσεων τυχόν κατηργημένων συναφῶν φορολογιῶν, μετὰ τῶν μᾶλλον φορολογουμένων κατὰ τὴν ἐλευθερίαν περὶ τούτου κρίσιν τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν.

δ') Διὰ τὴν ἐκδίκασιν τῶν ἐνστάσεων τῆς φορολογίας τῶν κληρονομικῶν, δωρεῶν, προικῶν καὶ κερδῶν λαχείων καὶ τῆς φορολογίας μεταβιβάσεως ἀκινήτων, ἐκ μηχανικῶν, ἀρχιτεκτόνων ἢ τοπογράφων ἢ ἐτέρων εἰδικῶν προσώπων.

ε') Διὰ τὴν ἐκδίκασιν τῶν ἐνστάσεων ἐπὶ φόρων κατανάλωσος οἴνου, βύνης, ἐκρηκτικῶν ὑλῶν, ἀνθρακασβεστίου, ἀκαθάρτου πετρελαίου, φωταερίου καὶ ἡλεκτρικοῦ ρεύματος, ὡς καὶ τῶν μονοπωλιῶν (παιγνιοχάρτων, πυρσίων, πετρελαίου, ἄλατος, ζαχαρίνης, κινίνης, ναξίας σμύριδος κλπ.) καὶ τῶν συναφῶν παραβάσεων, ἐξ ἐπιστημόνων χημικῶν ἢ ἐτέρων εἰδικῶν προσώπων.

7. Ὁ Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν διὰ τὴν ἐκλογὴν τῶν ὡς ἄνω λαϊκῶν μελῶν δύναται νὰ ζητῇ συμβουλευτικῶς τὴν γνώμην τῶν ἐν ἐδαφίῳ β' τῆς προηγουμένης παραγράφου 6 ἀναφερομένων ὀργανώσεων, ὡς καὶ τῶν ὀργανώσεων ἀστικής ἰδιοκτησίας καὶ τοῦ Τεχνικοῦ Ἐπιμελητηρίου προκειμένου περὶ τῶν κατὰ τὰ ἐδάφια α', δ' καὶ ε' τῆς αὐτῆς παραγράφου μελῶν.

8. Ἐκαστον τῶν οὕτω διοριζόμενων πέντε λαϊκῶν μελῶν μετέχει τοῦ Δικαστηρίου κατὰ τὴν ἐκδίκασιν μόνον ὑποθέσεων ἀνηκουσῶν εἰς τὴν κατηγορίαν τῶν φορολογιῶν ἢ παραβάσεων, δι' ἣν ὡς ἀνωτέρω ὠρίσθη, καλούμενον πρὸς τοῦτο ὑπὸ τοῦ Προέδρου. Ἐν περιπτώσει ἀμφιβολίας περὶ τοῦ ἀρμοδίου ἐκ τῶν ὁρισθέντων νὰ μετὰσχῃ ἐν τινὶ ὑποθέσει τῶν ἀναφερομένων εἰς τὰς ἀνωτέρω κατηγορίας φορολογιῶν ἢ παραβάσεων λαϊκοῦ μέλους ἀποφασίζει, κατ' ἰδίαν κρίσιν καὶ ἀμετακλήτως, ὁ Πρόεδρος τοῦ Δικαστηρίου.

9. Διὰ Β. Διατάγματος δύναται νὰ μεταβάλληται ἡ κατὰ τὰς τῶν φορολογιῶν ἢ παραβάσεων ἐν τινὶ τῶν ἐν τῇ παραγράφῳ 6 κατηγοριῶν, ὡς καὶ νὰ αὐξάνωνται ἢ ἐλαττώνωνται αἱ κατηγορίαι αὗται ἢ νὰ προστίθωνται εἰς τινὰς ἐξ αὐτῶν καὶ ἕτεραι φορολογίαι καίμεναι ἢ μέλλουσιν νὰ ἰσχύσωσιν.

Ἄρθρον 4.

1. Ἐκ τῶν κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ προηγουμένου ἁρθρου

συγκροτούμενων Πρωτοβάθμιων Φορολογικών Δικαστηρίων, κατὰ τὴν πρώτῃν ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος νόμου, συνιστῶνται τρία ἐν Πειραιεὶ, δύναται δὲ νὰ συσταθῶσι διὰ Β. Διαταγμάτων, ἐκδιδομένων προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, ἑτέρα πέντε ἐν Ἀθήναις καὶ δύο ἐν Θεσσαλονίκῃ.

2. Ἡ περιφέρεια ἐκάστου τῶν Δικαστηρίων τούτων ὀρίζεται διὰ Β. Διατάγματος.

Ἄρθρον 5.

1. Τὰ Πρωτοβάθμια Φορολογικά Δικαστήρια τὰ συνιστώμενα ἐν ταῖς λοιπαῖς, πλὴν τοῦ Πειραιῶς, περιφερείαις, ὡς καὶ ἐν Ἀθήναις καὶ Θεσσαλονίκῃ μέχρι τῆς συστάσεως ἐν ταῖς πόλεσι ταύταις Πρωτοβαθμίων Φορολογικῶν Δικαστηρίων κατὰ τὰ ἄρθρα 3 καὶ 4 τοῦ παρόντος, συγκροτοῦνται ἐκ:

α') Τοῦ Προέδρου τῶν Πρωτοδικῶν ἢ τοῦ Εἰρηνοδίκου τῆς ἑδρας τῆς Οἰκονομικῆς Ἐφορίας, ἐὰν ἐν ταύτῃ δὲν ὑπάρχῃ Πρωτοδικεῖον, ὡς Προέδρου.

β') Ἐνὸς οἰκονομικοῦ ὑπαλλήλου καὶ

γ') Ἐνὸς ιδιώτου.

2. Τὸν Πρόεδρον τῶν Πρωτοδικῶν, ἀπόντα, μὴ ὑπάρχοντα ἢ κωλύμενον, ἀναπληροῖ εἰς Πρωτοδικῆς ὀριζόμενος συμφῶνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ Ἀναγκαστικοῦ Νόμου 838)1937.

Τὸν Εἰρηνοδίκην ἀπόντα, μὴ ὑπάρχοντα ἢ κωλύμενον ἀναπληροῖ ὁ Γραμματεὺς τοῦ Εἰρηνοδικείου, ἐφ' ὅσον κέκτηται τὰ κατὰ τὴν παράγραφον 2 τοῦ ἁρθρου 9 τοῦ νόμου 1866 προσόντα ἀναπληρώσεως τοῦ Εἰρηνοδίκου ἐν τῇ ἐκδικάσει πολιτικῶν ὑποθέσεων, τούτου δὲ ἀπόντος, μὴ ὑπάρχοντος ἢ κωλυομένου, ὁ Πταισματοδικῆς τῆς ἑδρας τῆς Οἰκονομικῆς Ἐφορίας. Ἐν περιπτώσει ἀπουσίας, μὴ ὑπάρξεως ἢ κωλύματος τῶν ἀνωτέρω, τὸν Εἰρηνοδίκην ἀναπληροῖ ἕτερος Εἰρηνοδικῆς ἢ Πταισματοδικῆς ἐν τῇ αὐτῇ περιφερείᾳ Πρωτοδικεῖο ἢ Πταισματοδικῆς ὀριζόμενος αἰτήσῃ τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου ὑπὸ τοῦ Εἰσαγγελέως τῶν Πρωτοδικῶν, συμφῶνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ ἐδαφίου γ' τοῦ ἁρθρου 25 τοῦ νόμου 3859.

Κατ' ἐξαίρεσιν ἐπιτρέπεται, ἵνα εἰς τὰ συνιστώμενα τοιαῦτα Δικαστήρια εἰς πόλεις, εἰς τὰς ὁποίας δὲν ὑφίσταται Πρωτοδικεῖον ἢ Εἰρηνοδικεῖον, μετέχῃ ἀντὶ τοῦ Προέδρου τῶν Πρωτοδικῶν ἢ τοῦ Πρωτοδίκου ἢ τοῦ Εἰρηνοδίκου ὡς Πρόεδρος οἰκονομικὸς ὑπάλληλος ὀριζόμενος μεθ' ἐνὸς ἢ πλείονων ἀναπληρωτῶν ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν.

3. Ὁ οἰκονομικὸς ὑπάλληλος, ὁ μετέχων ὡς δεύτερον τακτικὸν μέλος, ὀρίζεται μεθ' ἐνὸς ἢ πλείονων ἀναπληρωτῶν ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν.

Ἐν ἐλλείψει καταλλήλων οἰκονομικῶν ὑπαλλήλων ὁ Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν δύναται νὰ διορίζῃ ἑτέρους δημοσίους ὑπαλλήλους.

Τὰ ἐξ οἰκονομικῶν ἢ ἐτέρων δημοσίων ὑπαλλήλων τακτικά ἢ ἀναπληρωματικά μέλη διορίζονται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν καὶ ἀνεξαρτήτως τοῦ τόπου τῆς ἑδρας τῶν.

4. Τὸ τρίτον λαϊκὸν μέλος τοῦ Δικαστηρίου ὀρίζεται μεθ' ἐνὸς ἢ πλείονων ἀναπληρωτῶν κατ' οἰκονομικὸν ἔτος παρὰ τοῦ Προέδρου τῶν Πρωτοδικῶν τῆς περιφερείας, εἰς ἣν ὑπάγεται ἡ ἑδρα τοῦ Δικαστηρίου, ἐκ προσώπων περιλαμβανομένων εἰς τὸν κατὰ τὰ κατωτέρω καταρτιζόμενον κατάλογον, κεκτημένων ἀνάλογον μόρφωσιν καὶ πείραν, πρὸς δὲ ἥθος καὶ κοινωνικὰ φρονήματα ἐγγύωμενα περὶ τῆς καλλιτέρας ἐκπληρώσεως τῶν καθηκόντων τοῦ λειτουργήματος, δι' ὅπερ προορίζονται. Πρὸς τοῦτο αἱ φορολογικαὶ Ἀρχαὶ τῆς ἑδρας τοῦ Δικαστηρίου καταρτίζουσιν ἀπὸ κοινου καὶ υποβάλλουσιν εἰς τὸν Πρόεδρον τῶν Πρωτοδικῶν κατάλογον περιλαμβάοντα δέκα τοῦλάχιστον κατάλληλα πρόσωπα ἐκ τῶν φορολογουμένων τῆς περιφερείας. Τὰ οὕτω υποδεικνυόμενα λαϊκὰ μέλη λαμβάνονται κατὰ προτίμησιν ἐκ τῶν ἐν τῇ ἑδρᾷ τοῦ Δικαστηρίου νομίμως λειτουργουσῶν ὁργανώσεων καὶ ἐκ τῶν εἰδικότητων τῆς παραγράφου 6 τοῦ ἁρθρου 3.

Ἄρθρον 6.

1. Ἐκ τῶν κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον 5 συγκροτούμενων Πρωτοβαθμίων Φορολογικῶν Δικαστηρίων συνιστῶνται ἀνὰ ἐν ἐν τῇ περιφερείᾳ ἐκάστης Οἰκονομικῆς Ἐφορίας ἔχοντα ὡς ἑδραν καὶ περιφέρειαν τὴν ἑδραν καὶ τὴν περιφέρειαν τῆς Οἰκονομικῆς Ἐφορίας.

2. Ἐπιτρέπεται, ὅπως δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν συνιστῶνται πλείονα τοῦ ἐνὸς Πρωτοβάθμια Φορολογικά Δικαστήρια ἐν τῇ περιφερείᾳ τῆς αὐτῆς Οἰκονομικῆς Ἐφορίας συντιθέμενα κατὰ τὸν ἐν ἁρθρῳ 5 τοῦ παρόντος ὀριζόμενον τρόπον.

Διὰ τῆς αὐτῆς ἀποφάσεως ὀρίζεται ἡ ἑδρα καὶ ἡ κατὰ τὸν καὶ καθ' ὕλην ἀρμοδιότης ἐκάστου τῶν Δικαστηρίων τούτων.

Ἄρθρον 7.

1. Ὡσαύτως συνιστᾶται ἐν Ἀθήναις Πρωτοβάθμιον Φορολογικὸν Δικαστήριον τῶν ἐνστάσεων τῆς α' κλάσεως Γ' Κατηγορίας καὶ τῆς Δ' Κατηγορίας τῆς φορολογίας τῶν καθαρῶν προσόδων τῶν ἀνωνύμων ἐταιρειῶν συγκροτούμενον ἐξ:

α') Ἐνὸς Συμβούλου τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου, ὡς Προέδρου.

β') Ἐνὸς οἰκονομικοῦ ὑπαλλήλου ἐπὶ βαθμῷ Διευθυντοῦ.

γ') Ἐνὸς τῶν Διευθυντῶν τῆς ἐν τῷ Ὑπουργείῳ Ἑθνικῆς Οἰκονομίας Γενικῆς Διευθύνσεως Ἐμπορίου καὶ Βιομηχανίας.

δ') Ἐνὸς ἐτέρου οἰκονομικοῦ ὑπαλλήλου ἐπὶ βαθμῷ τοῦλάχιστον Τμηματάρχου α' τάξεως.

ε') Ἐνὸς ἀντιπροσώπου τοῦ Συνδέσμου τῶν Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν ἢ τῆς ἑνώσεως τῶν Ἑλληνικῶν Τραπεζῶν ἢ τοῦ Συνδέσμου τῶν Ἑλλήνων Βιομηχανῶν καὶ Βιοτεχνῶν ἢ τῆς ἑνώσεως τῶν Ἀσφαλιστικῶν Ἐταιρειῶν.

2. Ὁ Πρόεδρος τοῦ Δικαστηρίου, Σύμβουλος τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου, ὀρίζεται ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, ἀναπληρούμενος ὑπὸ ἐτέρου Συμβούλου τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον ὀριζομένου.

Ὁ ἐπὶ βαθμῷ Διευθυντοῦ οἰκονομικὸς ὑπάλληλος ὀρίζεται ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, ἀναπληρούμενος ὑπὸ ἐτέρου οἰκονομικοῦ ὑπαλλήλου ἐπὶ βαθμῷ Διευθυντοῦ ἢ Τμηματάρχου ὀριζομένου ἐπίσης ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν.

Ὁ Διευθυντῆς τῆς Γενικῆς Διευθύνσεως Ἐμπορίου καὶ Βιομηχανίας ἀναπληροῦται ὑπὸ ἐτέρου ὑπαλλήλου τοῦ Ὑπουργείου Ἑθνικῆς Οἰκονομίας ἐπὶ βαθμῷ Διευθυντοῦ ὀριζομένου ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Ἑθνικῆς Οἰκονομίας.

Ὁ οἰκονομικὸς ὑπάλληλος ἐπὶ βαθμῷ τοῦλάχιστον τμηματάρχου α' τάξεως ὀρίζεται ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, ἀναπληρούμενος ὑπὸ ἐτέρου οἰκονομικοῦ ὑπαλλήλου ἐπὶ βαθμῷ τμηματάρχου, ὁμοίως ὀριζομένου.

Τὸ πέμπτον λαϊκὸν μέλος τοῦ Δικαστηρίου ὀρίζεται μεθ' ἐνὸς ἢ πλείονων ἀναπληρωτῶν ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν ἐκ πίνακος ὑποβαλλομένου εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν ὑπὸ τῶν ἐν ἐδαφίῳ ε' τῆς προηγούμενης παραγράφου 1 ἀναφερομένων ὁργανώσεων, περιέχοντος τοῦλάχιστον δέκα ἐκ τῶν μελῶν αὐτῶν.

Ἐν περιπτώσει ἀμελείας τῶν ὁργανώσεων πρὸς ὑπόδειξιν μελῶν, ὁ ὁρισμὸς τούτων ἐνεργεῖται ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν κατ' ἀπόλυτον κρίσιν αὐτοῦ.

Προκειμένου περὶ ἀνωνύμων ἐταιρειῶν ἔχουσιν σκοπὸν τὴν ἐνέργειαν μικτῆς ἐπιχειρήσεως μετέχει τοῦ Δικαστηρίου ὡς λαϊκὸν μέλος ἀντιπρόσωπος τοῦ Συνδέσμου τῶν Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν.

Ἄρθρον 8.

Ἐν οὐδεμίᾳ περιπτώσει δύναται νὰ μετὰσχῃ ὡς μέλος τοῦ Πρωτοβαθμίου Φορολογικοῦ Δικαστηρίου τὸ ἐκδὸν τὴν πρᾶξιν φορολογικὸν ὄργανον, ὁ ἐνεργήσας τὸν ἔλεγχον ἢ διαπιστώσας τὴν παράβασιν οἰκονομικὸς ὑπάλληλος ἢ τὸ μέλος

τῆς Συμβουλευτικῆς Ἐπιτροπῆς, ἥτις ἐγινώματουν ἐπὶ τῆς κρινομένης πράξεως τοῦ φορολογικοῦ ὄργανου, ἢ, προκειμένου περὶ πράξεως συλλογικοῦ ὄργανου, οἱ συμπράξαντες εἰς τὴν ἔκδοσιν τῆς πράξεως ταύτης.

Ἄρθρον 9.

1. Ὁ ἐπὶ τινι τῶν ἀδικημάτων τῶν ἄρθρων 21, 22 καὶ 24 τοῦ Ποινικοῦ Νόμου ἢ τῶν περὶ αἰσχροκερδεῖας διατάξεων ἢ τῶν διατάξεων τοῦ Ἀναγκαστικοῦ Νόμου 1075) 1938 «περὶ μέτρων ἀσφαλείας τοῦ Κοινωνικοῦ Καθεστώτος καὶ προστασίας τῶν πολιτῶν» καταδικασθεὶς στερεῖται τῆς ικανότητος νὰ διορισθῇ λαϊκὸν μέλος Πρωτοβαθμίου Φορολογικοῦ Δικαστηρίου, ὃ δὲ τυχὸν διωρισμένος ἐν περιπτώσει ἐπιγενομένης καταδίκης ἐκπίπτει αὐτοδικαίως τοῦ λειτουργήματος τούτου.

2. Τὰ λαϊκὰ μέλη τῶν Πρωτοβαθμίων Φορολογικῶν Δικαστηρίων ὀφείλουσιν, ὅπως πρὸ τῆς ἀναλήψεως τῶν καθηκόντων αὐτῶν ὁμώσωσιν ἐνώπιον τοῦ Προέδρου τοῦ Δικαστηρίου τὸν ὅρκον τοῦ δημοσίου υπαλλήλου. Ἐν περιπτώσει ἀναδιορισμοῦ τοῦ αὐτοῦ λαϊκοῦ μέλους ἢ ὁρκωμοσία ἐπαναλαμβάνεται.

3. Ἐὰν τὰ ὀρισθέντα λαϊκὰ μέλη τῶν αὐτῶν Δικαστηρίων κλητευθέντα ἐπὶ ἀποδείξει δὲν προσέλθωσι κατὰ τὴν ὀριθεῖσαν ἡμέραν καὶ ὥραν, ἵνα μετὰσχῶσι τῆς συνεδριάσεως ἢ ἐὰν δι' οἰονδήποτε λόγον δὲν εἶναι ἐφικτὴ ἡ συμπράξις αὐτῶν ἐν τῷ Δικαστηρίῳ, καλεῖται πρὸς ἀναπλήρωσιν τούτων ὑπὸ τοῦ Προέδρου τοῦ Δικαστηρίου εἰς ἓκ τῶν ἐν τῇ ἑδρᾷ αὐτοῦ ὑπηρετούντων οἰκονομικῶν υπαλλήλων, λαμβανόμενος κατὰ προτίμησιν ἐκ τῶν ἀνηκόντων εἰς τὸν κλάδον. εἰς δὲν ὑπάρχει τὸ ἐκδὸν τὴν πρᾶξιν φορολογικὸν ὄργανον, τηρουμένων τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 8 τοῦ παρόντος, ἐν ἑλλείψει δὲ τούτου υπαλλήλου ἕτερος δημόσιος υπάλληλος κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ Προέδρου τοῦ Δικαστηρίου.

Προκειμένου περὶ τῶν ἐν Ἀθήναις, Πειραιεὶ καὶ Θεσσαλονίκῃ, κατὰ τὸ ἄρθρον 3 τοῦ παρόντος, Πρωτοβαθμίων Φορολογικῶν Δικαστηρίων ὃ καλούμενος εἰς ἀναπλήρωσιν τοῦ λαϊκοῦ μέλους οἰκονομικὸς υπάλληλος δέον νὰ κέκτηται βαθμὸν τοῦλάχιστον εἰσηγητοῦ.

Ἄρθρον 10.

1. Οἱ περὶ ἐξαίρεσεως λόγοι τοῦ ἄρθρου 36 τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας ἰσχύουσι καὶ διὰ τὰ μέλη τῶν Πρωτοβαθμίων Φορολογικῶν Δικαστηρίων.

2. Ἡ ἐξαίρεσις προτείνεται τοῦλάχιστον τρεῖς ἡμέρας πρὸ τῆς ὀρισθείσης δικασίμου δι' ἐγγράφου αἰτήσεως τοῦ ἐνδιαφερομένου πρὸς τὸν Πρόεδρον τοῦ Δικαστηρίου.

Ἡ αἴτησις δέον νὰ περιέχῃ τοὺς λόγους, δι' οὓς ζητεῖται ἡ ἐξαίρεσις καὶ νὰ ἀναγράφῃ τὰ μέσα πρὸς ἀπόδειξιν τούτων.

Ὁ γραμματεὺς τοῦ Δικαστηρίου ἀνακοινεῖ τὴν περὶ ἐξαίρεσεως αἴτησιν πρὸς τὸν οὗ ζητεῖται ἡ ἐξαίρεσις, ὅστις ὀφείλει νὰ βεβαιώσῃ ἐπ' αὐτῆς τὴν ὑπάρξιν ἢ μὴ τοῦ προβαλλομένου λόγου.

Ἐν ἡ περιπτώσει διὰ τὴν συγκρότησιν τοῦ Δικαστηρίου ἔλαβον μέρος καὶ ἄλλα, πλὴν τῶν τακτικῶν, μέλη, ἢ περὶ ἐξαίρεσεως αἰτήσις δύναται νὰ προβληθῇ καὶ προφορικῶς κατ' αὐτὴν τὴν συνεδρίασιν καὶ πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς συζητήσεως τῆς ὑποθέσεως.

3. Ἐπὶ τῆς ὑποβληθείσης αἰτήσεως ἐξαίρεσεως ἀποφασίζουσι τὰ λοιπὰ μέλη τοῦ Δικαστηρίου, ἐν διαφωνίᾳ δὲ τούτων ὑπερισχύει ἡ γνώμη τοῦ Προέδρου ἢ, προκειμένης περιπτώσεως ἐξαίρεσεως τούτου, ἡ γνώμη τοῦ μετέχοντος δημοσίου υπαλλήλου.

4. Τὰ μέλη τῶν Πρωτοβαθμίων Φορολογικῶν Δικαστηρίων ὀφείλουσι καὶ οἰκοθεν νὰ ζητήσωσι τὸ βραδύτερον πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς συζητήσεως τῶν ὑποθέσεων τὴν ἐξαίρεσιν των, ἐφ' ὅσον συντρέχει περίπτωσις ἐκ τῶν ἐν παραγράφῳ 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου. Καὶ ἐπὶ ταύτης ἰσχύουσιν αἱ διατάξεις τῆς προηγουμένης παραγράφου.

Γραμματεῖς Δικαστηρίων—Βοηθητικὸν Προσωπικόν.

Ἄρθρον 11.

1. Παρ' ἐκάστῳ τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 3 τοῦ παρόντος συνιστωμένων Πρωτοβαθμίων Φορολογικῶν Δικαστηρίων ἀποσπῶνται διὰ διαταγῆς τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν κατόπιν γνώμης τοῦ Ὑπηρεσιακοῦ Συμβουλίου τῆς Γενικῆς Διευθύνσεως Φορολογίας δύο υπάλληλοι τῶν περιφερειακῶν κλάδων τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν, κατὰ προτίμησιν ἐκ τῶν κεκτημένων πτυχίον Νομικῆς ἢ Ἀνωτάτης Σχολῆς Οἰκονομικῶν καὶ Ἐμπορικῶν Ἐπιστημῶν ἢ Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν, ἔχοντες βαθμὸν τοῦλάχιστον ὑπουργικοῦ γραμματέως β' τάξεως, πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν καθηκόντων γραμματέως τοῦ Δικαστηρίου, ἐξ ὧν ὁ εἰς ὀρίζεται ὡς τακτικὸς καὶ ὁ ἕτερος ὡς ἀναπληρωτὴς αὐτοῦ ἐν περιπτώσει κωλύματος ἢ ἀπουσίας.

Ὁ ἀναπληρωτὴς, ἐφ' ὅσον δὲν ἐκτελεῖ χρέη γραμματέως, βοηθεῖ τὸν γραμματέα μετὰ τοῦ λοιποῦ βοηθητικοῦ προσωπικοῦ εἰς τὴν διεξαγωγὴν τῆς ὑπηρεσίας τοῦ Δικαστηρίου.

Ἐπίσης παρ' ἐκάστῳ τῶν ἀνωτέρω Πρωτοβαθμίων Φορολογικῶν Δικαστηρίων ἀποσπᾶται διὰ διαταγῆς τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν ἀνάλογος πρὸς τὰς ἐκάστοτε ἀνάγκας τοῦ Δικαστηρίου ἀριθμὸς βοηθητικοῦ προσωπικοῦ ἐκ κατωτέρων υπαλλήλων τῶν αὐτῶν ὡς ὦν περιφερειακῶν κλάδων, ὡς καὶ εἰς κλητῆρ.

2. Παρ' ἐκάστῳ τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 5 τοῦ παρόντος Πρωτοβαθμίων Φορολογικῶν Δικαστηρίων, χρέη γραμματέως ἐκτελεῖ ὁ ὑπὸ τοῦ Προέδρου τοῦ Δικαστηρίου ὀριζόμενος οἰκονομικὸς υπάλληλος τῆς ἑδρας τοῦ Δικαστηρίου.

Κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ Προέδρου τοῦ Δικαστηρίου δύναται νὰ ἐναλλάσσεται ὁ γραμματεὺς κατὰ τὴν αὐτὴν δικάσιμον ἀναλόγως τῆς φύσεως τῶν ἐκδικαζομένων υποθέσεων.

3. Παρὰ τῷ Πρωτοβαθμίῳ Φορολογικῷ Δικαστηρίῳ τῶν ἐνοστάσεων τῶν ἀνωτύμων ἐταιρειῶν χρέη γραμματέως ἐκτελεῖ εἰς τῶν υπαλλήλων τῆς ἐν Ἀθήναις Οἰκονομικῆς Ἐφορίας φορολογίας ἀνωτύμων ἐταιρειῶν ἢ ἕτερος οἰκονομικὸς υπάλληλος ὀριζόμενος ὑπὸ τοῦ Προέδρου τοῦ Δικαστηρίου.

Ἀρμοδιότης τῶν Φορολογικῶν Δικαστηρίων.

Ἄρθρον 12.

1. Εἰς τὴν ἀρμοδιότητα ἐκάστου τῶν κατὰ τὰ ἀνωτέρω Πρωτοβαθμίων Φορολογικῶν Δικαστηρίων ὑπάγεται πᾶσα ἐνστάσις ἀσκουμένη κατὰ πράξεως φορολογικοῦ ὄργανου ἐδρεύοντος ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ Δικαστηρίου τούτου, εἰς τὴν ἀρμοδιότητα δὲ τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 7 Πρωτοβαθμίου Φορολογικοῦ Δικαστηρίου ὑπάγονται εἰδικῶς αἱ ἐνστάσεις κατὰ πράξεων ἀπάντων τῶν Οἰκονομικῶν Ἐθέρων τοῦ Κράτους, δι' ὧν προσδιορίζεται φόρος τῆς α' κλάσεως Γ' Κατηγορίας καὶ τῆς Δ' Κατηγορίας τῶν καθαρῶν προσόδων τῶν ἀνωτύμων ἐταιρειῶν.

2. Τῆς δικαιοδοσίας τῶν κατὰ τὸν παρόντα νόμον Φορολογικῶν Δικαστηρίων ἐξαιροῦνται α') αἱ τελωνειακαὶ ἀμφισβητήσεις καὶ αἱ τελωνειακαὶ παραβάσεις β') αἱ ἀμφισβητήσεις ἐπὶ τοῦ καθορισμοῦ τῆς ἀξίας τῶν ἐκ τῆς ἀλλοδαπῆς προερχομένων εἰδῶν διὰ τὴν ἐπιβολὴν φόρου ἐπὶ τοῦ κύκλου ἐργασιῶν γ') αἱ ἐνστάσεις καὶ ἐφέσεις ἐπὶ τοῦ χαρακτηρισμοῦ ἐπιχειρησεῶς τινος ὡς βιομηχανικῆς διὰ τὴν ἐπιβολὴν φόρου ἐπὶ τοῦ κύκλου ἐργασιῶν, ὡς καὶ αἱ τοιαῦται αἱ ἀφορῶσαι εἰς τὴν ἀπαλλαγὴν ἢ μὴ βιομηχανοστασίαν ἐκ τοῦ φόρου καθαρῶν προσόδων Α' κατηγορίας καὶ δ') αἱ παραβάσεις τῆς φορολογίας οἰνοπνεύματος, ὡς καὶ αἱ λοιπαὶ παραβάσεις αἱ ὑπαγόμεναι εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τοῦ Διοικητικοῦ Δικαστηρίου τῶν παραβάσεων τῆς φορολογίας οἰνοπνεύματος, αἵτινες ἐξακολουθοῦσι διεπόμεναι ὑπὸ τῶν ἄλλων τοῦδε ἰσχυουσῶν διατάξεων.

3. 'Ωσαύτως εξαιρούνται τῆς δικαιοδοσίας τῶν κατὰ τὸν παρόντα νόμον Φορολογικῶν Δικαστηρίων αἱ ἐνστάσεις καὶ ἐφέσεις πρὸς μείωσιν τοῦ κατὰ τὸν 'Αναγκ. Νόμου 2075) 1939 ἐκτάκτου προσωρινοῦ φόρου ἐπὶ τῶν κερδῶν τῶν φορηγῶν πλοίων, ὡς καὶ αἱ ἀμφισβητήσεις αἱ προκύπτουσαι κατὰ τὸν καθορισμὸν καὶ τὴν κατανομήν τοῦ διὰ τοῦ 'Αναγκ. Νόμου 2287) 1940 ἐπιβληθέντος ἐπὶ τριετίαν προσωρινοῦ φόρου ἐπὶ τῆς γεωργικῆς παραγωγῆς, αἵτινες ἐξακολουθοῦσιν ὑπαρῆναι εἰς τὰς 'Εκδικαστικὰς 'Επιτροπὰς τὰς προβλεπομένας ὑπὸ τῶν νόμων τούτων.

4. 'Επίσης ἐξαιρετικῶς ἡ ἐνστάσις κατὰ τῆς ἀποφάσεως τῆς Συμβουλευτικῆς 'Επιτροπῆς τῆς ἀρμοδίας διὰ τὴν προσδιορισμὸν συνολικῆς καθαρᾶς προσόδου ἐπὶ τῇ βάσει μαχητῶν τεκμηρίων ἐκδικάζεται κατὰ πρῶτον καὶ τελευταῖον βαθμὸν ὑπὸ τοῦ 'Ελεγκτικοῦ Συνεδρίου κατὰ τὰς σχετικὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 31 τοῦ Κώδικος φορολογίας καθαρῶν προσόδων, ὡς συνεπληρώθησαν διὰ τοῦ 'Αναγκαστικοῦ Νόμου 874) 1937.

* Ἀρθρον 13.

Διὰ Β. Διαταγμάτων, προκειμένου περὶ τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 3 τοῦ παρόντος Δικαστηρίου, ἢ δι' ἀποφάσεων τοῦ 'Υπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, προκειμένου περὶ τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 5 τοιούτων, δύναται νὰ μεταβάλληται ἡ ἔδρα καὶ ἡ περιφέρεια ἐκάστου τῶν Πρωτοδικαρίων Φορολογικῶν Δικαστηρίων, ὡς καὶ νὰ καθορίζηται εἰδικὴ δι' ὠρσιμνάς φορολογίας καὶ παραβάσεις ἀρμοδιότης ἐκάστου τῶν ἐν τῇ αὐτῇ πόλει ἐδρευόντων πλειόνων τοιούτων Δικαστηρίων, περιοριζομένης ἀντιστοίχως τῆς ἀρμοδιότητος ἐτέρων Δικαστηρίων.

* Ἀρθρον 14.

1. Αἱ ἀποφάσεις τοῦ οἰκείου Δευτεροβάθμιου Φορολογικοῦ Δικαστηρίου δύναται ὑπόθεσις ὑπαγομένη εἰς τὴν ἀρμοδιότητα Πρωτοδικαρίου Φορολογικοῦ Δικαστηρίου, προσδρευομένου ὑπὸ Εἰρηνοδίκου ἢ τινὸς τῶν ἐν παραγράφῳ 2 τοῦ ἄρθρου 5 ἀναπληρωτῶν του, νὰ παραπέμπηται πρὸς ἐκδίκασιν εἰς Πρωτοδικαρίου Φορολογικὸν Δικαστήριον κατεστημένον παρὰ Οἰκονομικῇ 'Εφορίᾳ τῆς ἔδρας τοῦ πλησιεστέρου Πρωτοδικαίου. Ἡ παραπομπὴ αὕτη ἐπιτρέπεται μόνον ἐπὶ τῶν κάτωθι περιπτώσεων :

α') Προκειμένου περὶ ἐνστάσεων κατὰ πράξεων, δι' ὧν προσδιορίζεται φόρος, τέλος ἢ ἕτερον δικαίωμα τοῦ Δημοσίου ἢ ἐπιβάλλεται χρηματικὴ ποινὴ ἢ πρόστιμον ποσοῦ ἀνωτέρου τῶν 25.000 δραχμῶν, ἢ ἐκδίκασις τῶν ὁποίων ὑπὸ τοῦ ἀρμοδίου Πρωτοδικαρίου Φορολογικοῦ Δικαστηρίου ἐνεκα εἰδικῶν τοπικῶν συνθηκῶν ἢ ἄλλων ἀποχρώντων λόγων καθίσταται ἀδύνατος ἢ δυσχερής.

β') 'Επὶ ὑποθέσεων ποσοῦ κατωτέρου τῶν 25.000 δραχμῶν, ἐμφανιζουσῶν ὅμως λόγῳ τῶν ἐν αὐταῖς περιεχομένων ζητημάτων ἰδιαιτέραν σοβαρότητα καὶ ὧν ἡ ἐκδίκασις ὑπὸ τοῦ ἀρμοδίου Πρωτοδικαρίου Φορολογικοῦ Δικαστηρίου ἐνεκα ὁσαύτως εἰδικῶν τοπικῶν συνθηκῶν ἢ ἄλλων ἀποχρώντων λόγων καθίσταται ἀδύνατος ἢ δυσχερής.

γ') 'Εὰν ἐξαιρεθῶσιν ἢ ἄλλως κωλυθῶσι πάντα τὰ μέλη τοῦ ἀρμοδίου Πρωτοδικαρίου Φορολογικοῦ Δικαστηρίου, τακτικά καὶ ἀναπληρωματικά, ἢ τόσα ἐξ αὐτῶν ὥστε τὰ λοιπὰ νὰ μὴ ἐπαρκῶσι πρὸς νόμιμον συγκρότησιν τοῦ Δικαστηρίου.

2. Αἴτησιν παραπομπῆς δύναται νὰ ὑποβάλῃ τὸ ἀρμόδιον ἐπὶ τῆς κρινόμενης ὑποθέσεως φορολογικὸν ὄργανον εἴτε μέχρ' ἢ τῆς συζήτησεως, κοινοποιῶν ἀντίγραφον τῆς αἰτήσεώς του πρὸς τὸν ἐνιστάμενον, εἴτε καὶ κατὰ τὴν ἐπ' ἀκροατηρίου συζήτησιν, ἐν τῇ περιπτώσει ὅμως ταύτῃ κοινοποιεῖται ἡ αἴτησις ἐν ἀντιγράφῳ, ἐπιμελείᾳ τοῦ γραμματέως τοῦ Δικαστηρίου, μόνον ἐὰν ὁ ἐνιστάμενος δὲν παρίσταται κατὰ τὴν συζήτησιν.

'Επίσης τὴν παραπομπὴν δύναται νὰ αἰτησῇται καὶ ὁ καθ' οὗ ἡ πράξις διὰ τῆς ἐνστάσεως του ἢ δι' αὐτοτελοῦς δικογράφου ἢ καὶ κατὰ τὴν ἐπ' ἀκροατηρίου συζήτησιν ἐπὶ καταβολῇ παραδόλου δραχμῶν πεντακοσίων, καταπί-

πυντες ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου ἐν περιπτώσει ἀπορρίψεως τοῦ αἰτήματός του. Εἰς ἀμφοτέρας τὰς περιπτώσεις ἀναστέλλεται ἡ ἐκδίκασις τῆς ἐνστάσεως ἢ διακόπτεται ἡ φορολογικὴ δίκη, κατὰ περίπτωσιν, ὑποβάλλεται δὲ ἀμελλητὶ ὑπὸ τοῦ ἀρμοδίου φορολογικοῦ ὁργάνου ὁλόκληρος ὁ φάκελλος εἰς τὸ οἰκεῖον Δευτεροβάθμιον Φορολογικὸν Δικαστήριον, ὅπερ, ἡ ρουμένης τῆς ἐνώπιον αὐτοῦ καθωρισμένης διαδικασίας, ἀποφαίνεται ὁριστικῶς καὶ ἀμετακλήτως ἐπὶ τῆς αἰτήσεως, συζητημένης κατὰ προτίμησιν.

Διαδικασία ἐνστάσεως.

* Ἀρθρον 15.

1. Ἡ κατὰ τῆς πράξεως φορολογικοῦ ὁργάνου ἐνστάσις ἀσκήνται ἐντὸς προθεσμίας εἴκοσιν ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἐπιδόσεως τῆς προσβαλλομένης πράξεως.

Ἡ προθεσμία αὕτη δὲν παρεκτείνεται λόγῳ ἀποστάσεως. Κατ' ἐξαίρεσιν ὡς πρὸς τοὺς κατοικοῦντας ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ, πλὴν τῶν ἀλλοδαπῶν ἀνωνύμων ἐταιρειῶν τῶν ἐχουσῶν ἐν Ἑλλάδι ὑποκατάστημα, πρακτορεῖον ἢ ἀντιπρόσωπον, ἡ πρὸς ἀσκήσιν τῆς ἐνστάσεως προθεσμία ὁρίζεται εἰς ἐνενήκοντα ἡμέρας ἀπὸ τῆς ἐπιδόσεως τῆς πράξεως.

2. Ἡ ἐνστάσις κοινοποιεῖται διὰ δικαστικοῦ κλητῆρος κατὰ τὰς διατάξεις τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας πρὸς τὸ ἐκδόν τὴν πράξιν φορολογικὸν ὄργανον ἢ ἐγχειρίζεται πρὸς αὐτὸ ἐπὶ ἀποδείξει.

Προκειμένου περὶ πράξεων ἐκδιδομένων ὑπὸ φορολογικῶν ὁργάνων συλλογικῶς θρώντων ἡ ἐνστάσις κοινοποιεῖται ἢ ἐγχειρίζεται κατὰ τὰ ἀνωτέρω ὁριζόμενα πρὸς τὴν 'Αρχήν, παρ' ἣ τὸ ἐκδόν τὴν πράξιν φορολογικὸν ὄργανον εἶναι κατεστημένον.

* Ἀρθρον 16.

1. Αἱ κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον ἐνώπιον τῶν Πρωτοδικαρίων Φορολογικῶν Δικαστηρίων ἀπευθυνόμεναι ἐνστάσεις κατὰ πράξεων τῶν φορολογικῶν ὁργάνων δέον νὰ περιέχωσιν :

α') Τὸ ὀνοματεπώνυμον, τὸ ἐπάγγελμα ἢ τὴν ιδιότητα τοῦ ἐνισταμένου, ὡς καὶ τὴν κατοικίαν αὐτοῦ, σημειουμένης ἐπακριδῶς καὶ τῆς διευσθύνσεως ταύτης.

β') Τὸν ἀριθμὸν καὶ τὴν χρονολογίαν τῆς καθ' ἣς ἡ ἐνστάσις πράξεως.

γ') Τὸ ἀντικείμενον τῆς ἐνστάσεως καὶ τοὺς λόγους ἐπὶ τῶν ὁποίων στηρίζεται αὕτη.

δ') Μνεῖαν τῶν τυχόν ἐπισυναπτομένων ἐγγράφων.

ε') Διορισμὸν ἀντικλήτου κατοικοῦντος ἐν τῇ ἔδρᾳ τοῦ Δικαστηρίου μετ' ἐπακριβοῦς προσδιορισμοῦ τῆς διευσθύνσεως τῆς κατοικίας αὐτοῦ.

Εἰς τὴν ἐνστάσιν ἐπίσης δέον νὰ ἐπισυνάπτονται ἀντίγραφοι τῆς προσβαλλομένης πράξεως, τὰ πρωτότυπα ἢ κεκυρωμένα ἀντίγραφα τῶν ἐπικαλουμένων ἐγγράφων ὡς καὶ ἀποδεικτικὴν καταβολῆς παραδόλου, εἰς ἃς περιπτώσεις κατὰ τὰ ἐν τοῖς ἐπομένους ὁριζόμενα ἀπαιτεῖται τοιοῦτον.

2. Ἡ ἔλλειψις τινὸς τῶν κατὰ τὴν προηγούμενην παράγραφον στοιχείων τῆς ἐνστάσεως δὲν καθιστᾷ ταύτην ἀπαράδεκτον, ἐφ' ὅσον ἐξ αὐτῆς ἐξάγεται σαφῶς ἡ αὐτότης τοῦ ἐνισταμένου καὶ τὸ ἀντικείμενον τῆς ἐνστάσεως, ἐπιτρεπομένης τῆς συμπληρώσεως τῶν ἐλλειπόντων στοιχείων καὶ μεταγενεστέρως ἐντὸς τῆς ὑπὸ τοῦ Δικαστηρίου ταχθησομένης κατὰ τὴν παράγραφον 2 τοῦ ἄρθρου 24 τοῦ παρόντος προθεσμίας πρὸς ὑποβολὴν ἐγγράφων, ὑπομνημάτων κλπ. Ἡ παράλειψις εἰδικῶς τοῦ διορισμοῦ ἀντικλήτου διὰ τῆς ἐνστάσεως δύναται νὰ συμπληρωθῇ καὶ πέραν τῆς προθεσμίας ταύτης, ἀλλὰ πάντως πρὸ τῆς ἐκδόσεως τῆς ἀποφάσεως.

* Ἀρθρον 17.

1. Εἰς τὸν κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον ὁριζόμενον ἀντικλήτον ἐνεργοῦνται αἱ κοινοποιήσεις τῶν κλήσεων καὶ ἀποφάσεων τοῦ Δικαστηρίου.

2. Πᾶσα μεταβολή τοῦ προσώπου τοῦ ἀντικλήτου ἢ τῆς κατοικίας ἢ τῆς διεύθυνσώς αὐτοῦ δέον νὰ γνωστοποιῇται ἐγκαιρῶς καὶ ἐγγράφως εἰς τὸ Δικαστήριον.

3. Ἐν περιπτώσει μὴ διορισμοῦ ἀντικλήτου κατὰ τὰ ἀνωτέρω ὁριζόμενα καὶ ἐφ' ὅσον ὁ ἐνιστάμενος δὲν κατοικεῖ ἐν τῇ ἐγγύῃ τοῦ Δικαστηρίου, αἱ κοινοποιήσεις γίνονται εἰς τὸν γραμματέα τοῦ Πρωτοδικείου, εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ ὁποίου ἔδρευε τὸ Δικαστήριον, ἢ τοῦ Εἰρηγοδικείου, ἐφ' ὅσον δὲν ὑφίσταται Πρωτοδικεῖον.

Ἄρθρον 18.

1. Αἱ ἐνστάσεις γράφονται ἐπὶ δεκαδράχμου χαρτοσήμου, ἐξαίρεσις τῶν ἐνστάσεων κατὰ πράξεων, δι' ὧν προσδιορίζεται κύριος φόρος (μετὰ τῶν προσθέτων ὑπὲρ ἀναγκαστικοῦ δανείου) ἢ ἐπιβάλλεται καὶ καταλογίζεται χρηματικὴ ποινὴ ἢ πρόστιμον ποσού, διακεκριμένως ἢ ἐν συνόλῳ, μέχρι δραχμῶν δύο χιλιάδων (2000), αἵτινες γράφονται ἐφ' ἀπλοῦ χαρτοῦ.

2. Ἐπὶ τῶν λοιπῶν ἐγγράφων τῆς ἐνώπιον τῶν Πρωτοβαθμίων Φορολογικῶν Δικαστηρίων διαδικασίας ἐφαρμόζονται αἱ ἰσχύουσαι διατάξεις τῶν περὶ τελῶν χαρτοσήμου νόμων, ἐξαίρεσις τῶν περιπτώσεων καθ' ἃς ὑπὸ τῶν κειμένων ἐδικῶν ἐκάστης φορολογίας διατάξεων προβλέπεται ἀτέλεια τῶν ἐγγράφων τῆς φορολογικῆς διαδικασίας.

Ἄρθρον 19.

1. Προκειμένου περὶ: α') ἐνστάσεων τῆς φορολογίας κληρονομιῶν, δωρεῶν, προικῶν καὶ κερδῶν λαχείων, β') ἐνστάσεων ἀπευθυνομένων ἐνώπιον τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 7 τοῦ παρόντος Πρωτοβαθμίου Φορολογικοῦ Δικαστηρίου καὶ γ') ἐνστάσεων κατὰ πράξεων προσδιορισμοῦ φόρων, τελῶν καὶ δικαιωμάτων τοῦ Δημοσίου ἢ ἐπιβολῆς χρηματικῶν ποινῶν ἢ προστίμων κατὰ τὰς διατάξεις περὶ φορολογίας καπνοῦ καὶ ἐν γένει φόρων καταναλώσεως, μονοπωλίων, χαρτοσήμου, εἰσιτηρίων καὶ κομίστρων, δημοσίων θεαμάτων, ποδηλάτων καὶ αὐτοκινήτων, τεχνικῶν καὶ μικτῶν παιγνίων, τουριστικῶν ξενοδοχείων καὶ ζαχαροπλαστείων πολυτελείας, κέντρων διασκέδαστος κλπ. καὶ ἐν γένει ὑποθέσεων ὑπαγομένων ἄχρι τοῦδε εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τοῦ Διοικητικοῦ Δικαστηρίου τῶν Φορολογικῶν Παραβάσεων, ἡ ἐνστάσις εἶναι ἀπαράδεκτος ἐὰν δὲν καταβληθῇ εἰς τὸ Δημόσιον Ταμεῖον διὰ γραμματίου παραλαβῆς ἢ διπλοτύπου εἰσπράξεως τὸ κατὰ τὰς ἐδικὰς περὶ ἐκτέλεσης τῶν περιπτώσεων τούτων διατάξεις προβλεπόμενον παράβολον, ὅπου καταπίπτει ἐν πάσῃ περιπτώσει ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου.

2. Προκειμένου περὶ πλειόνων ἀπὸ κοινοῦ ἐνισταμένων τὰ ὡς ἄνω παράβολα καταβάλλονται ἰδιαιτέρως παρ' ἐκάστου, πλην ἂν διὰ τῆς καθ' ἧς ἡ ἐνστάσις πράξεως καταλογίσθῃ ἀλληλεγγύως εἰς τούτους φόρος, χρηματικὴ ποινὴ ἢ πρόστιμον, ἐπὶ ὑποθέσεων δὲ τῆς φορολογίας κληρονομιῶν κλπ. ἂν ἡ ἐνστάσις ἀσκηθῇ ὑπὸ πλειόνων συγκληρονόμων.

3. Τὰ γραμμάτια ἢ διπλοτύπα τῶν παραβόλων δύναται νὰ προσαχθῶσι καὶ βραδύτερον μέχρις ἐκδικάσεως τῆς ἐνστάσεως ἢ καὶ ἐντὸς προθεσμίας, χορηγουμένης πρὸς τοῦτο ὑπὸ τοῦ Δικαστηρίου, οὐχὶ ἀνωτέρας τῶν δέκα ἡμερῶν.

Ἄρθρον 20.

Ἡ πρὸς ἀσκήσιν τῆς ἐνστάσεως προθεσμία καὶ ἡ ἀσκηθεῖσα ἐνστάσις ἀναστέλλουσι τὴν ἐκτέλεσιν τῆς πράξεως, πλην τῶν περιπτώσεων καθ' ἃς ἄλλως ὥριστα ὑπὸ τῶν κειμένων ἐδικῶν διατάξεων.

Ἄρθρον 21.

1. Τὸ Πρωτοβάθμιον Φορολογικὸν Δικαστήριον συνεδριάζει δημοσίᾳ παρόντων πάντων τῶν μελῶν αὐτοῦ, τακτικῶν ἢ ἀναπληρωματικῶν, ἐν τῇ ἐπὶ τούτῳ ἐκ τῶν προτέρων δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν ὀρισμένῳ διὰ τὰς συνεδριάσεις αὐτοῦ Καταστήματι.

2. Κατὰ τὰς συνεδριάσεις τὰ μέλη τοῦ Δικαστηρίου λαμβά-

νουν θέσιν ἐπὶ τῆς ἐπὶ τῷ σκοπῷ τούτῳ εἰδικῆς ἑδρας, τοῦ δευτέρου μέλους τιθεμένου δεξιᾷ τοῦ Προέδρου, τοῦ δὲ γραμματέως εἰς τὸ ἄκρον ἀριστερὸν τῆς ἑδρας.

Ἄρθρον 22.

1. Ὁ Πρόεδρος ἐκάστου Πρωτοβαθμίου Φορολογικοῦ Δικαστηρίου ἔχει τὴν διεύθυνσιν τῶν ἐργασιῶν τοῦ Δικαστηρίου καὶ ἐκπροσωπεῖ τούτο εἰς τὰς μετὰ τῶν Δημόσιων Ἀρχῶν σχέσεις.

2. Ἐπίσης ἔχει τὰ δικαιώματα τῶν Προέδρων τῶν Δικαστηρίων ὡς πρὸς τὴν διεύθυνσιν τῆς διαδικασίας καὶ τὴν πειθαρχικὴν ἐξουσίαν διαρκούσης τῆς συνεδριάσεως κατὰ τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 164 ἕως 169 τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας.

Ἄρθρον 23.

1. Ὁ ἐνιστάμενος παρίσταται ἐνώπιον τοῦ Πρωτοβαθμίου Φορολογικοῦ Δικαστηρίου εἴτε αὐτοπροσώπως εἴτε διὰ πληρεξουσίου τηρουμένου τῶν διατάξεων τοῦ Κώδικος περὶ δικηγόρων. Ὁ διορισμὸς τοῦ πληρεξουσίου δύναται νὰ γίνῃ καὶ δι' ἀπλῆς ἐπιστολῆς ἢ καὶ ἐπ' ἀκροατηρίου.

2. Τὸ Δημόσιον παρίσταται διὰ τοῦ ἐκδόντος τὴν πράξιν Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου, Διευθυντοῦ Τελωνείου, Τελωνοῦ ἢ Ὑποτελώνου, Ἐφόρου Καπνοῦ ἢ τῶν νομίμων αὐτῶν ἀναπληρωτῶν ἢ τῶν παρ' αὐτῶν ὁριζομένων ἀντιπροσώπων. Δύναται πρὸς τούτοις νὰ συμπαρίσταται, ὅσας κινεῖται ἀναγκαῖον δι' ὀρισμένας ὑποθέσεις, καὶ ἕτερος εἰδικὸς δημόσιος ὑπάλληλος μετ' ἔγκρισιν τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν.

3. Τὸ Πρωτοβάθμιον Φορολογικὸν Δικαστήριον δικάζει ἐξ ἐπαγγέλματος ἐξετάζον καὶ κρίνον τὰς ἐνώπιον αὐτοῦ εἰσαγομένας ὑποθέσεις καὶ ἀπολειπομένων ἐτι τῶν ἐνδιαφερομένων μερῶν, ἐκ τῆς ἀπουσίας τῶν ὁποίων δὲν τεκμαίρεται ὁμολογία.

Ἄρθρον 24.

1. Τὸ Πρωτοβάθμιον Φορολογικὸν Δικαστήριον, ἔχον εἰς δικαιώματα κέκτηνται καὶ τὰ ἐκδόντα τὰς πράξεις φορολογικὰ ὄργανα, δύναται νὰ διατάσῃ ἐπανάληψιν γενομένου ἐλέγχου καὶ νὰ ζητῇ διὰ τοῦ Προέδρου αὐτοῦ παρὰ τῶν δημοσίων ἐν γένει ὑπηρεσιῶν πᾶσαν πληροφορίαν καὶ πᾶν στοιχεῖον ἢ ἐγγράφον χρήσιμον εἰς τὴν ἐκδικαζομένην ὑπόθεσιν. Ἀσχοῦν δὲ τὴν δικαστικὴν αὐτοῦ δικαιοδοσίαν δικαιούται πρὸς μὲν ὅσους πεποιθήσεως νὰ ποιῇται χρῆσιν παντὸς ἀποδεικτικοῦ μέσου, μὴ δεσμευόμενον ὑπὸ δικονομικῶν κανόνων ἀποδείξεως, καὶ νὰ ἐκτιμᾷ ταῦτα κατ' ἐλευθέραν κρίσιν, δύναμενον νὰ χρησιμοποιοῇ τὰς ἰδίας ἐπὶ τοῦ ἀποδεικτέου γνώσεις καὶ πληροφορίας, ὡς καὶ τὰ διδάγματα τῆς κοινῆς πείρας καὶ λογικῆς.

2. Τὸ Δικαστήριον δύναται νὰ χορηγῇ ἀνάλογον κατὰ τὴν κρίσιν αὐτοῦ προθεσμίαν ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς συζητήσεως διὰ τὴν προσαγωγὴν χρησίμων ἐγγράφων, ὡς καὶ διὰ τὴν ὑποβολὴν ὑπομνημάτων πρὸς ἀνάπτυξιν τῶν λόγων τῆς ἐνστάσεως.

Ἐπίσης τὸ Πρωτοβάθμιον Φορολογικὸν Δικαστήριον ἔχει καὶ πᾶσαν ἐτέραν ἀρμοδιότητα ἢ δικαίωμα χορηγούμενον εἰς αὐτὸ παρὰ τῶν οἰκείων ἐκάστης φορολογίας διατάξεων.

3. Τὸ Δικαστήριον δικαιούται νὰ ἐξετάξῃ μάρτυρας ἐνόρκως κατὰ τὸ ἄρθρον 335 τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας, ἀπαγορεύεται ὅμως νὰ ἐπιβάλῃ τῷ ἐνισταμένῳ ὄρκον περὶ τῆς ἀληθείας τῶν ἰσχυρισμῶν του.

Ἐἰς τὸ ἐκδόν τὴν πράξιν φορολογικὸν ὄργανον οὔτε ἐπάγεται οὔτε ἀντεπάγεται ὄρκος.

4. Δύναται πρὸς τούτοις τὸ Δικαστήριον ἐπὶ ζητημάτων διὰ τὴν ἐκτίμησιν καὶ κρίσιν τῶν ὁποίων ἀπαιτοῦνται εἰδικαὶ γνώσεις νὰ διατάσῃ τὴν ἐνέργειαν πραγματογνωμοσύνης, ἐφ' ὅσον τὰ διὰ τῆς προσβαλλομένης πράξεως καταλογισθῶν ποσὸν κυρίου φόρου, τέλους ἢ δικαιώματος τοῦ Δημοσίου, προστίμου ἢ χρηματικῆς ποινῆς ὑπερβαίνει τὰς δέκα πέντε χιλιάδας δραχμῶν.

Ἐπὶ ὑπὸ θέσεων ἀφορωσῶν εἰς ποσὸν κατώτερον τοῦ Δικαστηρίου δύναται νὰ διατάξῃ πραγματογνωμοσύνην μόνον κατόπιν

αιτήσεως του ένισταμένου, αναλαμβάνοντος και την πληρωμήν της άμοιβής των πραγματογνωμόνων και έν γένει των έξόδων της πραγματογνωμοσύνης.

5. Ός πραγματογνώμονες όρίζονται κατά προτίμησιν δημόσιοι υπάλληλοι, ή άμοιή δέ τούτων και τά λοιπά έξοδα της πραγματογνωμοσύνης έκκαθαρίζονται έφ' άπαξ και όριστικώς υπό του Έπουργού των Οίκονομικών, μετά γνώμην του Προέδρου του Δικαστηρίου, και καταβάλλονται διά τραπεζικών χρηματικών ένταλμάτων εις τους δικαιούχους πραγματογνώμονας.

Τά έξοδα της πραγματογνωμοσύνης, έφ' όσον αυτή διατάσσεται υπό του Δικαστηρίου κατά τά έν τώ πρώτῳ έδαφίῳ της προηγουμένης παραγράφου 4 όριζόμενα, καταλογίζονται εις τόν ένισταμένον, εάν ή πραγματογνωμοσύνη απέβη εις βάρος αυτού. Έν έναντίᾳ περιπτώσει τά έξοδα ταύτα βαρύνουσι τὸ Δημόσιον.

Εἰς ἄς περιπτώσεις τά έξοδα της πραγματογνωμοσύνης υπέχει ὁ ένιστάμενος, βεβαιούνται ταύτα μετά την έκκαθαρίσιν υπό του Έπουργού των Οίκονομικών ὡς δημόσιον έσθδον, έν περιπτώσει δέ καθυστερήσεως της καταβολῆς αὐτῶν εισπράττονται κατά τὰς διατάξεις περί εισπράξεως δημοσίων έσόδων.

6. Έάν τὸ Δικαστήριον κρίνῃ ἀναγκαῖον τὸ ἀποδεικτικὸν μέρος της αὐτοψίας, ἐνεργεῖται αὕτη εἴτε ὑφ' ὀλοκλήρου τοῦ Δικαστηρίου, εἴτε ὑπὸ τινος τῶν ἐκ δημοσίων υπαλλήλων μελῶν αὐτοῦ, ἀφοῦ προηγουμένως εἰδοποιηθῇ ὁ ένιστάμενος περί τοῦ ἀντικειμένου της αὐτοψίας και τοῦ χρόνου ἐνεργείας ταύτης.

Περί της αὐτοψίας συντάσσεται ἔκθεσις, εις ἣν δέ περίπτωσιν ἐνεργεῖται ἐπ' ἀκροατηρίου διαλαμβάνουσι περί ταύτης τὰ πρακτικά.

Ἄρθρον 25.

Μεθ' ἐκάστην συνεδρίαν ὁ Πρόεδρος διανέμει κατ' οἰκείαν κρίσιν τὰς συζητηθείσας ὑποθέσεις πρὸς μελέτην και εἰσηγήσιν μεταξὺ ἑαυτοῦ και τοῦ ἐκ τῶν μελῶν δημοσίου υπαλλήλου.

Τὸ λαϊκὸν μέλος ἐν οὐδεμίᾳ περιπτώσει δύναται νὰ ὀρίσῃ εἰσηγητής.

Ἄρθρον 26.

1. Τὰ Πρωτοβάθμια Φορολογικὰ Δικαστήρια, ἐκτιμώντα τὰς ἀποδείξεις κατ' ἐλευθέραν κρίσιν, έφ' όσον δὲν περιορίζονται ἐκ τῶν σχετικών πρὸς τὴν ἐκδικαζομένην ὑπόθεσιν διατάξεων, και κρίνονται κατά πεποιθήσιν, ἀποφαίνονται ἡτιολογημένως ἐπὶ τε τῶν δικονομικῶν ἐνστάσεων και της οὐσίας.

2. Αἱ ἀποφάσεις λαμβάνονται κατά πλειοψηφίαν. Έφ' όσον δὲν ἦτολόν συμπέσει ἐπὶ τὸ αὐτὸ αἱ γνώμαι δύο τοῦλάχιστον τῶν μελῶν, ὑπερισχύει ἡ γνώμη τοῦ Προέδρου.

3. Αἱ πρὸς ἔκδοσιν τῶν ἀποφάσεων διασκέψεις εἶναι μυστικάι, οὐδεὶς δὲ ἕτερος πλὴν τῶν μελῶν και τοῦ γραμματέως τοῦ Δικαστηρίου ἐπιτρέπεται νὰ παρευρίσκηται κατ' αὐτάς.

4. Αἱ ὑπὸ τοῦ Δικαστηρίου ἐκδιδόμεναι ἀποφάσεις δύνανται νὰ εἶναι ὀριστικάι ἢ προδικαστικάι.

5. Εἰς ἄς περιπτώσεις κατά τὰς κειμένας διατάξεις ἐπιτρέπεται ἐνστάσις τρίτου, εάν ἀποδειχθῇ φορολογικὰ πρόσσδος μεζων της διὰ της πράξεως ὀρισθείσης, τὸ Δικαστήριον προσδιορίζει τὴν μεζίονα ταύτην πρόσσδον.

6. Εἰς τὴν ἔκδοσιν τῶν ἀποφάσεων συμπράττουσι τὰ κατά τὴν συζήτησιν της ὑποθέσεως παραστάντα μέλη τοῦ Δικαστηρίου.

Κωλυμένου μέλους τινὸς ἐκ τῶν παραστάντων κατά τὴν συζήτησιν νὰ μετάρσῃ της ἐκδόσεως της ἀποφάσεως ἢ ἐκλιπόντος πρὸ της ἐκδόσεως αὐτῆς ἢ ὑπόθεσις εἰσάγεται εις ἰάν συζήτησιν κλητευομένων ἐκ νέου τῶν διαδίκων.

Κατὰ τὴν δημοσίευσιν ὅμως της ἀποφάσεως δὲν εἶναι ἀπα-

ραίτητον, ὅπως τὸ Δικαστήριον συντίθεται ἐκ τῶν αὐτῶν μελῶν, ἅτινα μετέσχον κατὰ τὴν συζήτησιν της ὑποθέσεως.

Ἄρθρον 27.

1. Αἱ ἐκδοθεῖσαι ἀποφάσεις τοῦ Δικαστηρίου δημοσιεύονται ἐν δημοσίᾳ συνεδριάσει, ὑπογράφονται δὲ ὑπὸ τοῦ Προέδρου αὐτοῦ, τοῦ εἰσηγητοῦ και τοῦ γραμματέως. Πίναξ αὐτῶν τοιχοκολλᾶται τὴν ἐπομένην ἐπιμελείᾳ τοῦ γραμματέως ἐν τῷ Καταστήματι, ἐνθα ἐγένετο ἡ ἐκδίκασις, ἐπὶ δέκα συνεχεῖς ἡμέρας.

2. Αἱ ἀποφάσεις τοῦ Δικαστηρίου γράφονται συνοπτικῶς ἐπὶ τοῦ δικογράφου της ἐνστάσεως θεωρούμεναι ὑπὸ πάντων τῶν μελῶν, διατυπῶνται δὲ τελικῶς ὑπὸ τοῦ εἰσηγητοῦ ἢ και ὑπὸ τοῦ ἑτέρου τῶν δημοσίων μελῶν τοῦ Δικαστηρίου, ἐν ἡ περιπτώσει ὁ εἰσηγητής ἐμειοψήσῃ ἐν τῇ ἐκδόσει της ἀποφάσεως.

Ἄρθρον 28.

1. Αἱ ἀποφάσεις τοῦ Δικαστηρίου κοινοποιούνται ἐπιμελείᾳ τοῦ ἐκδόντος τὴν πράξιν φορολογικὸν ὄργανον ἐν κευρωμένῳ ὑπὸ τοῦ γραμματέως τοῦ Δικαστηρίου ἀντιγράφῳ δι' οἰσυδήπότε δημοσίῳ ὄργανῳ κατὰ τὰς διατάξεις της Πολιτικῆς Δικονομίας εις τόν ένιστάμενον, έφ' όσον δὲ οὗτος δὲν κατοικεῖ ἐν τῇ ἔδρᾳ τοῦ Δικαστηρίου εις τόν ὀρισμένον πληρεξούσιον ἢ ἀντίκλητον αὐτοῦ ἢ ἐν περιπτώσει μὴ διορισμοῦ τοιούτου εις τόν γραμματέα τοῦ Πρωτοδικείου, εις τὴν περιφέρειαν τοῦ ὁποίου ἐδρεῖται τὸ Δικαστήριον, ἢ τοῦ Εἰρηνοδικείου, έφ' όσον δὲν ὑφίσταται Πρωτοδικεῖον.

2. Τὸ Πρωτοβάθμιον Φορολογικὸν Δικαστήριον δύναται ἐπὶ τῇ αἰτήσει τοῦ ἀσκήσαντος τὴν ἐνστάσιν ἢ τοῦ ἀρμόδιου φορολογικοῦ ὄργανου νὰ προβαίνει εις ἐρμηνείαν τῶν ὀριστικῶν αὐτοῦ ἀποφάσεων, ἄνευ ὅμως μεταβολῆς της οὐσίας αὐτῶν, ὡς και εις τὴν διόρθωσιν τοῦ ὀνόματος ἢ της ιδιότητος προσώπων ἐν αὐταῖς ἀναφερομένων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'.

Δευτεροβάθμια Φορολογικὰ Δικαστήρια.

Γενικάι διατάξεις.

Ἄρθρον 29.

1. Κατὰ τῶν ὀριστικῶν ἀποφάσεων τῶν Πρωτοβαθμίων Φορολογικῶν Δικαστηρίων ἐπιτρέπεται ἔφεσις, έφ' όσον διὰ της ἐκκαλουμένης ἀποφάσεως προσδιορίζεται κύριος φόρος, τέλος ἢ ἕτερον δικαίωμα τοῦ Δημοσίου (μετὰ τῶν προσθέτων ὑπὲρ ἀναγκαστικοῦ δανείου) ἢ καταλογίζεται χρηματικὴ ποινὴ ἢ πρόστιμον, διακεκριμένως ἢ ἐν συνόλῳ, ποσοῦ ἀνωτέρου τῶν δραχμῶν δύο χιλιάδων (2.000).

2. Κατὰ τῶν ἀποφάσεων τῶν αὐτῶν Δικαστηρίων, δι' ὧν προσδιορίζεται κύριος φόρος κλπ. ἢ ἐπιβάλλεται χρηματικὴ ποινὴ ἢ πρόστιμον, κατὰ τὰ ἐν τῇ προηγουμένη παραγράφῳ ὀριζόμενα, ποσοῦ κατωτέρου τῶν δύο χιλιάδων (2.000) δραχμῶν, ἐπιτρέπεται ἔφεσις μόνον διὰ τοὺς ἐξῆς λόγους:

α) δι' ὑπέρβασιν καθηκόντων ἢ ἀναρμοδιότητα τοῦ ἐκδόντος τὴν ἀπόφασιν Πρωτοβαθμίου Φορολογικοῦ Δικαστηρίου.

β) διὰ κακὴν σύνθεσιν αὐτοῦ,

γ) διὰ παράβασιν οὐσιώδους τύπου της διαδικασίας και

δ) δι' ἐσφαλμένην ἐρμηνείαν ἢ πλημμελεῖ ἐφαρμογὴν τοῦ διέποντος τὴν ἐπίδικον σχέσιν νόμου.

Ἄρθρον 30.

1. Ἡ ἔφεσις συντασσόμενη ἐπὶ χαρτοσήμου δραχμῶν ἐξήκοντα (60) ἀσκέεται ἐντὸς τριάκοντα ἡμερῶν ἀπὸ της κοινοποιήσεως της καθ' ἣς αὕτη ἀποφάσεως.

2. Ἐντὸς της αὐτῆς προθεσμίας δικαίωμα ἔφεσεως ἐν πάσῃ περιπτώσει ἔχει και τὸ ἐκδὸν τὴν πράξιν φορολογικὸν ὄργανον, έφ' όσον ἡ πράξις μετερρυθμίσθη πρὸς ὄφελος τοῦ καθ'

ού αὐτή, μὴ υποχρεούμενον ὅμως εἰς τὴν καταβολὴν τέλους χαρτοσήμου καὶ παραβόλου.

3. Αἱ κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον ἐνώπιον τῶν Δευτεροβαθμίων Φορολογικῶν Δικαστηρίων ἀπευθυνόμεναι ἐφέσεις κατ' ἀποφάσεων τῶν Πρωτοβαθμίων Φορολογικῶν Δικαστηρίων δέον νὰ περιέχουσιν :

α') Τὸ ὀνοματεπώνυμον, τὸ ἐπάγγελμα ἢ τὴν ιδιότητα τοῦ ἐκκαλοῦντος, ὡς καὶ τὴν κατοικίαν αὐτοῦ, σημειουμένης ἐπακριδῶς καὶ τῆς διευθύνσεως ταύτης.

β') Τὸν ἀριθμὸν καὶ τὴν χρονολογίαν τῆς καθ' ἧς ἡ ἐφεσις ἀποφάσεως τοῦ Πρωτοβαθμίου Φορολογικοῦ Δικαστηρίου.

γ') Τὸ ἀντικείμενον τῆς ἐφέσεως καὶ τοὺς λόγους ἐπὶ τῶν ὁποίων στηρίζεται αὕτη.

δ') Μνείαν τῶν τυχόν ἐπισυναπτομένων ἐγγράφων.

ε') Διορισμὸν ἀντικλήτου κατοικοῦντος ἐν τῇ ἑδρᾷ τοῦ Δευτεροβαθμίου Δικαστηρίου. Ἐν τῷ διορισμῷ τοῦ ἀντικλήτου δέον νὰ προσδιορίζεται ἐπακριδῶς ἡ διεύθυνσις τῆς κατοικίας αὐτοῦ.

Εἰς τὴν ἐφεσιν ἐπίσης δέον νὰ ἐπισυναπτονται ἀντίγραφον τῆς προσβαλλομένης ἀποφάσεως, τὰ πρωτότυπα ἢ κεκυρωμένα ἀντίγραφα τῶν ἐπικαλούμενων ἐγγράφων ὡς καὶ ἀποδεικτικὸν καταβολῆς τοῦ ἀνήκοντος παραβόλου κατὰ τὰ ἐν τοῖς ἐπομένοις ὀριζόμενα.

4. Αἱ διατάξεις τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἁρθροῦ 15 τοῦ παρόντος νόμου, περὶ παρεκτάσεως τῆς προθεσμίας λόγῳ ἀποστάσεως, ὡς καὶ αἱ διατάξεις τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἁρθροῦ 16 καὶ τοῦ ἁρθροῦ 17 περὶ ἀντικλήτου κλπ., ἔχουσιν ἐφαρμογὴν καὶ ἐπὶ τῆς ἐφέσεως.

Ἄρθρον 31.

1. Ἡ ἐφεσις κοινοποιεῖται διὰ δικαστικοῦ κλητῆρος κατὰ τὰς διατάξεις τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας πρὸς τὸ ἐκδόν τὴν πράξιν φορολογικὸν ὄργανον, προκειμένου δὲ περὶ ὀργάνου συλλογικῶς δρῶντος πρὸς τὴν φορολογικὴν Ἀρχήν, παρ' ἣ τὸ ὄργανον τοῦτο εἶναι κατεστημένον.

2. Ἐπὶ ἐφέσεως ἀσκουμένης ὑπὸ τοῦ ἐκδόντος τὴν πράξιν φορολογικοῦ ὀργάνου ἢ κοινοποιήσας αὐτῆς εἰς τὸν ἐφεσί-δλητον ἐνεργεῖται κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον, μὴ ἀποκλειομένης ὅμως καὶ τῆς διὰ δημοσίου ὀργάνου κοινοποιήσεως.

3. Προκειμένου περὶ ἐφέσεων ἐν τῇ φορολογίᾳ τῶν καθαρῶν προσόδων, ἐπιτηδεύματος, φόρου κύκλου ἐργασιῶν, ἀσφαλίστρων, μεταβιβάσεως ἀκινήτων καὶ φόρου σφαζομένων ζώων, ἡ ἐφεσις δύναται ἀντὶ κοινοποιήσεως νὰ ἐγχειρισθῇ ἐπὶ ἀποδείξει εἰς τὸν ἀρμόδιον Οἰκονομικὸν Ἐφορον.

Ἄρθρον 32.

1. Ἡ ἐφεσις εἶναι ἀπαράδεκτος, ἐὰν δὲν καταβληθῇ εἰς τὸ Δημόσιον Ταμεῖον διὰ γραμματίου παραλαβῆς ἢ διπλοτύπου εἰσπράξεως παράβολον ἴσον πρὸς πέντε ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (500) ἐπὶ τοῦ ἀμφισβητούμενου κυρίου δημοσίου φόρου, τέλους, κλπ. (μετὰ τῶν προσθέτων ὑπὲρ ἀναγκαστικοῦ δανείου, ὅπου ἐπιβάλλονται) ἢ ἀμφισβητούμενης χρηματικῆς ποινῆς ἢ προστίμου. Τὸ παράβολον τοῦτο δὲν δύναται νὰ ἢ ἀνώτερον τῶν δραχμῶν πεντήκοντα χιλιάδων (50.000).

Τὸ παράβολον ἐπὶ ἀπορρίψεως τῆς ἐφέσεως καταπίπτει ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου, ἐπὶ ἀποδοχῆς δὲ ταύτης ἐξ ὀλοκλήρου, ὡς καὶ ἐπὶ παραίτησεως ἀπ' αὐτῆς πρὸ πάσης ἐπ' ἀκροατηρίου συζητήσεως, ἀποδίδεται. Ἐν περιπτώσει μερικῆς ἀποδοχῆς τῆς ἐφέσεως ἀποδίδεται μέρος τοῦ παραβόλου καθοριζόμενον κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ Δικαστηρίου.

2. Ἐπὶ ἐφέσεως ἀσκουμένης κατὰ τὴν παράγραφον 2 τοῦ ἁρθροῦ 29 τὸ παράβολον ὀρίζεται εἰς δραχμὰς ἑκατὸν πενήκοντα (150).

Τὸ παράβολον τοῦτο ἐν περιπτώσει μὲν ἀποδοχῆς τῆς ἐφέσεως ἢ παραίτησεως ἀπ' αὐτῆς πρὸ τῆς ἐπ' ἀκροατηρίου συζητήσεως ἀποδίδεται, ἐν περιπτώσει δὲ ἀπορρίψεως τῆς ἐφέσεως καταπίπτει ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου.

3. Τὰ ὡς ἄνω παράβολα προκειμένου περὶ πλειόνων ἀπὸ κοινοῦ ἐκκαλούντων καταβάλλονται ἰδιαιτέρως παρ' ἑκάστου, πλην ἂν διὰ τῆς ἐκκαλουμένης ἀποφάσεως κατελογίσθῃ ἀλληλεγγύως εἰς τοὺς φόρος, χρηματικὴ ποινὴ ἢ πρόστιμον, ἐπὶ ὑποθέσεων δὲ τῆς φορολογίας κληρονομιῶν κλπ. ἂν ἡ ἐφεσις ἀσκήσῃται ὑπὸ πλειόνων συγκαληρονόμων.

Ἄρθρον 33.

Τὰ κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον 32 παράβολα ἐπιτρέπεται νὰ καταβάλλωνται καὶ μέχρι τῆς ἡμέρας τῆς συζητήσεως τῆς ἐφέσεως ἢ καὶ μετ' αὐτὴν ἐντὸς προθεσμίας ὀριζομένης ὑπὸ τοῦ Δικαστηρίου, εἴτε αὐτεπαγγέλτως διὰ πάντας τοὺς ἐκκαλοῦντας, εἴτε καὶ ἰδιδικῶς μετ' αἰτήσιν τοῦ ἐκκαλοῦντος, μὴ δυναμένης νὰ ἢ μακροτέρας τῶν δέκα (10) ἡμερῶν ἀπὸ τῆς δικασίμου.

Ἄρθρον 34.

1. Ἡ ἐφεσις δὲν ἀναπέλλει τὴν ἐκτέλεσιν τῆς καθ' ἧς αὕτη ἀσκεῖται ἀποφάσεως.

2. Ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου αἱ σχετικαὶ διατάξεις τοῦ ὀργανισμοῦ τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου, αἱ καθορίζουσαι τὰ τῆς ἀναστολῆς ἐκτελέσεως ἐπὶ δικαζομένων παρ' αὐτοῦ ἐφέσεων, δὲν ἔχουσιν ἐφαρμογὴν προκειμένου περὶ ἀποφάσεων τῶν Πρωτοβαθμίων Φορολογικῶν Δικαστηρίων, ὡς πρὸς τὴν ἀναστολὴν ἐκτελέσεως τῶν ὁποίων ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις τοῦ ἁρθροῦ 17 τοῦ νόμου 5940.

Ἄρθρον 35.

1. Διὰ τὴν ἐκδίκασιν τῶν κατὰ τὰ προηγούμενα ἄρθρα ἐφέσεων καθίστανται ἀρμόδια τὰ διὰ τοῦ παρόντος νόμου ἰδρυόμενα Δευτεροβάθμια Φορολογικὰ Δικαστήρια καὶ τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον, κατὰ τὰ ἐν ταῖς ἐπομέναις διατάξεσιν ὀριζόμενα.

2. Εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τῶν Δευτεροβαθμίων Φορολογικῶν Δικαστηρίων ὑπάγονται αἱ ἐφέσεις, ἐφ' ὅσον διὰ τῆς ἀποφάσεως τοῦ Πρωτοβαθμίου Φορολογικοῦ Δικαστηρίου, ἐπὶ μετοβολογικῶν ἀμφισβητήσεων ἐν γένει προσδιορίζεται κύριος δημόσιος φόρος, τέλος ἢ ἑτεροῦ δικαίωμα τοῦ Δημοσίου, ἐπὶ δὲ παραβάσεως ἐπιβάλλεται πρόστιμον ἢ χρηματικὴ ποινὴ ποσοῦ μέχρι τῶν δραχμῶν τεσσαράκοντα χιλιάδων (40.000), εἰς τὴν ἀρμοδιότητα δὲ τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου ὑπάγεται ἡ ἐκδίκασις τῶν ἐφέσεων, ἐφ' ὅσον ὁ προσδιοριζόμενος διὰ τῆς ἀποφάσεως κύριος δημόσιος φόρος κλπ. ἢ τὰ ἐπιβαλλόμενον πρόστιμον ἢ χρηματικὴ ποινὴ εἶναι ἀνώτερον τοῦ ποσοῦ τούτου.

Πρὸς καθορισμὸν τοῦ ποσοῦ τούτου συνυπολογίζονται καὶ τὰ ὑπὲρ τοῦ ἀναγκαστικοῦ δανείου πρόσθετα ποσοστά, ὅπου ἐπιβάλλονται ταῦτα, εἰς ἃς δὲ περιπτώσεις μετὰ τοῦ προσδιορισμοῦ φόρου, τέλους ἢ δικαιώματος ἐπιβάλλεται, προκειμένου περὶ μὴ ἀμέσων φόρων, καὶ χρηματικῆς ποινῆς ἢ πρόστιμον παραβάσεως, συνυπολογίζονται καὶ τὰ ποσὰ ταῦτα.

3. Εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τῶν Δευτεροβαθμίων Φορολογικῶν Δικαστηρίων ὑπάγονται καὶ αἱ κατὰ τὴν παράγραφον 2 τοῦ ἁρθροῦ 29 ἀσκούμεναι ἐφέσεις.

4. Αἱ ἐφέσεις ἀπροσδιορίστου ποσοῦ, ὡς καὶ αἱ κατὰ τὴν παράγραφον 4 τοῦ ἁρθροῦ 12 ἐνστάσεις κατ' ἀποφάσεων τῶν Συμβουλευτικῶν Ἐπιτροπῶν τοῦ συνθετικοῦ φόρου, ὑπάγονται εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου.

Ἐπίσης εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου ὑπάγονται αἱ ἐφέσεις κατ' ἀποφάσεων τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 7 τοῦ παρόντος Πρωτοβαθμίου Φορολογικοῦ Δικαστηρίου τῶν ἐνστάσεων τῆς α' κλάσεως Γ' κατηγορίας καὶ τῆς Δ' κατηγορίας τῆς φορολογίας τῶν καθαρῶν προσόδων τῶν ἀνωμένων εταιρειῶν, ἀνεξαρτήτως τοῦ ποσοῦ τοῦ προσδιοριζομένου διὰ τούτων φόρου.

Ὡσαύτως εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου ὑπάγονται, ἀνεξαρτήτως ποσοῦ, καὶ αἱ ἐφέσεις αἱ ἀσκούμεναι

ὑπὸ τῶν ἀρμοδίων φορολογικῶν ὀργάνων, κατὰ τὴν παράγραφον 2 τοῦ ἄρθρου 30 τοῦ παρόντος.

5. Φορολογικὴ ὑπόθεσις ἀναρμοδίως εἰσαχθεῖσα εἰς τὸ Ἑλεγκτικὸν Συνέδριον ἢ εἰς τι τῶν Δευτεροβαθμίων Φορολογικῶν Δικαστηρίων παραπέμπεται ὑπὸ τούτων εἰς τὸ ἀρμοδίον Ἑλεγκτικὸν Συνέδριον ἢ τὸ ἀρμοδίον Δευτεροβάθμιον Φορολογικὸν Δικαστήριον.

Ἄρθρον 36.

1. Ἐν περιπτώσει συντρέχουσας ἀρμοδιότητος τοῦ Ἑλεγκτικοῦ Συνεδρίου καὶ τοῦ Δευτεροβαθμίου Φορολογικοῦ Δικαστηρίου, ἐπὶ ἐκδικάσεως ἐφέσεων συνιδιοκτητῶν ἀκινήτων ἢ συνεταίρων τῆς αὐτῆς ἐπιχειρήσεως, αἱ ἐφέσεις ἀπάντων τῶν συνιδιοκτητῶν ἢ συνεταίρων ἐκδικάζονται παρὰ τοῦ Ἑλεγκτικοῦ Συνεδρίου καὶ ἂν ἐπὶ δὲν ἡσκήθῃ ἐφesis ἐκ μέρους συνιδιοκτήτου ἢ συνεταίρου, ἥτις ἀσκουμένη θὰ ὑπῆγετο λόγῳ πωσὺ εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τοῦ Ἑλεγκτικοῦ Συνεδρίου.

2. Ἡ προηγουμένη παράγραφος ἐφαρμόζεται καὶ ἐπὶ ἐφέσεων πλειόνων πωλητῶν ἢ ἀγοραστῶν τοῦ αὐτοῦ ἀκινήτου ἐν τῇ φορολογίᾳ μεταβιβάσεως, ἐπὶ ἐφέσεων συγκληρονόμων ἐν τῇ φορολογίᾳ τῶν κληρονομιῶν ὡς καὶ εἰς πᾶσαν ἄλλην περίπτωσιν καθ' ἣν ἐκ τῆς αὐτῆς φορολογικῆς αἰτίας, κατὰ τὰς κειμένους φορολογικὰς διατάξεις, ἐπιβάλλονται φόροι, τέλη, δι-καιοῦματα κλπ. ἢ χρηματικαὶ ποιναὶ ἢ πρόστιμα εἰς βάρος πλειόνων προσώπων ἐκ ποσῶν διαφόρων δι' ἕκαστον τούτων.

Συγκρότησις Δευτεροβαθμίων Φορολογικῶν Δικαστηρίων.

Ἄρθρον 37.

1. Τὰ διὰ τοῦ παρόντος νόμου ἱδρύνενα Δευτεροβάθμια Φορολογικὰ Δικαστήρια ὁρίζονται εἰς ὀκτώ, ἐξ ὧν δύο ῥεθρεύουσιν ἐν Ἀθήναις καὶ ἅνα ἐν ἐν Πειραιεῖ, Θεσσαλονίκῃ, Πάτραις, Λαρίσῃ, Κομοτινῇ καὶ Χανίοις.

Ἡ περιφέρεια τῶν Δικαστηρίων τούτων ὁρίζεται ἐκάστωτε διὰ Β. Διατάγματος, ἐκδιδομένου προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν.

2. Διὰ Β. Διαταγμάτων, ἐκδιδομένων προτάσει τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, δύναται α) νὰ συνιστᾶται καὶ ἕτερον Δευτεροβάθμιον Φορολογικὸν Δικαστήριον ἐν τῇ αὐτῇ πόλει, β) νὰ συνιστῶνται ὅμοια Δικαστήρια καὶ ἐν ταῖς ἑδραῖς ἄλλων ἑφετείων, καθοριζομένων ἅμα καὶ τῶν περιφερειῶν αὐτῶν, καὶ γ) νὰ καταργῶνται συνεταγήμενα τοιαῦτα Δικαστήρια. Ὡσαύτως διὰ Β. Διαταγμάτων, ἐκδιδομένων προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, ἐπιτρέπεται νὰ ὁρίζεται ὅτι τὸ Δευτεροβάθμιον Φορολογικὸν Δικαστήριον δύναται νὰ μεταβαίνει εἰς ἑτέρας πόλεις πρὸς ἐπιτόπιον ἐκδίκασιν τῶν υποθέσεων τῶν οἰκονομικῶν ἀρχῶν τῶν πόλεων τούτων, ἐφ' ὅσον κατὰ τὴν κρίσιν αὐτοῦ ἢ τοιαύτη μετάβασις, λόγῳ τοῦ ἀριθμοῦ καὶ τῆς φύσεως τῶν υποθέσεων, τυγχάνει σκόπιμος.

Ἄρθρον 38.

1. Τὰ Δευτεροβάθμια Φορολογικὰ Δικαστήρια συγκροτοῦνται :

α') Ἐξ ἐνὸς ἑφέτου, ὡς Προέδρου, ὁριζομένου συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ Ἀναγκαστικοῦ Νόμου 838)1937.

β') Ἐξ ἐνὸς ἀνωτέρου ὑπαλλήλου τῆς Οἰκονομικῆς Ὑπηρεσίας, ἔχοντος πτυχίον Νομικῆς ἢ τῆς Ἀνωτάτης Σχολῆς Οἰκονομικῶν καὶ Ἐμπορικῶν Ἐπιστημῶν καὶ βαθμὸν τοῦλάχιστον ὑπουργικοῦ τμηματάρχου, ὁριζομένου διὰ Β. Διατάγματος προκαλουμένου ὑπὸ τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργοῦ μετὰ γνώμην τοῦ Ὑπηρεσιακοῦ Συμβουλίου τῆς Γενικῆς Διευθύνσεως Φορολογίας.

Τὸν οἰκονομικὸν ὑπάλληλον ἀναπληροῦ ἕτερος τοιοῦτος ὁριζόμενος ἐπίσης διὰ Β. Διατάγματος ἐκδιδομένου κατὰ τὰ ἐν τῷ προηγουμένῳ ἐδαφίῳ.

Τὰ ὡς ἀνωτέρω ἐκ δημοσίων ὑπαλλήλων μέλη τῶν Δευτεροβαθμίων Φορολογικῶν Δικαστηρίων δύνανται ν' ἀποσπῶνται καθ' ὅμοιον τρόπον ἐφ' ὧρισμένον χρόνον εἰδικῶς

πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν κατὰ τὸν παρόντα νόμον ἀνατιθεμένων αὐτοῖς δικαστικῶν καθηκόντων.

γ') Ἐξ ἐνὸς ιδιώτου ὡς λαϊκοῦ μέλους. Ἡ ἐκλογή καὶ ὁ διορισμὸς τοῦ τακτικοῦ λαϊκοῦ μέλους γίνεται καθ' ἕκαστον οἰκονομικὸν ἔτος ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν ἐκ προσώπων κεκτημένων μόρφωσιν, πείραν καὶ ἥθος, ἐπὶ δὲ καὶ κοινωνικὰ φρονήματα ἐγγυώμενα περὶ τῆς καλλιτέρας ἐκπληρώσεως τῶν καθηκόντων τοῦ λειτουργήματος, δι' ὅπερ προσρίζονται. Τὰ οὕτως ἐκλεγόμενα πρόσωπα δέον νὰ λαμβάνωνται κατὰ προτίμησιν ἐκ τῶν μᾶλλον φορολογουμένων προσώπων, κατὰ τὴν ἐλευθέραν περὶ τούτου κρίσιν τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν.

Καθ' ὅμοιον τρόπον ὁρίζονται καὶ δύο ἢ πλείονα πρόσωπα ὡς ἀναπληρωταὶ τοῦ λαϊκοῦ μέλους.

2. Αἱ περὶ ἀνικανότητος πρὸς διορισμόν, ἐκπτώσεως ἐκ τοῦ λειτουργήματος καὶ αἱ περὶ ὀρκωμοσίας τῶν λαϊκῶν μελῶν τῶν Πρωτοβαθμίων Φορολογικῶν Δικαστηρίων διατάξεις τῶν παραγράφων 1 καὶ 2 τοῦ ἄρθρου 9 τοῦ παρόντος ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ τῶν λαϊκῶν μελῶν τῶν Δευτεροβαθμίων Φορολογικῶν Δικαστηρίων.

3. Αἱ περὶ ἐξαίρεσεως μελῶν τῶν Πρωτοβαθμίων Φορολογικῶν Δικαστηρίων διατάξεις τοῦ ἄρθρου 10, ὡς καὶ αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 8 τοῦ παρόντος, ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ τῶν μελῶν τῶν Δευτεροβαθμίων Φορολογικῶν Δικαστηρίων. Δὲν δύνανται πρὸς τούτοις νὰ μετέχουσιν αὐτῶν οἱ μετασχόντες τῶν Πρωτοβαθμίων Φορολογικῶν Δικαστηρίων.

Ἄρθρον 39.

1. Αἱ διατάξεις τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 11 τοῦ παρόντος νόμου περὶ τῶν γραμματέων καὶ τοῦ βοηθητικοῦ προσωπικοῦ τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 3 Πρωτοβαθμίων Φορολογικῶν Δικαστηρίων ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ τῶν Δευτεροβαθμίων Φορολογικῶν Δικαστηρίων.

2. Εἰς τοὺς γραμματεῖς ἐκάστου τῶν συνιστωμένων κατὰ τὸ ἄρθρον 3 τοῦ παρόντος ἐν Ἀθήναις, Πειραιεῖ καὶ Θεσσαλονίκῃ Πρωτοβαθμίων Φορολογικῶν Δικαστηρίων ὡς καὶ ἐκάστου τῶν Δευτεροβαθμίων Φορολογικῶν Δικαστηρίων χορηγεῖται κατὰ μῆνα πᾶσιον ἐπίδομα δραχμῶν ὀκτακοσίων δι' ἑξὸς γραφικῆς ὕλης καὶ καθαριότητος, προσέτι δὲ ἐπιχορήγησις μέχρι δραχμῶν πέντε χιλιάδων ἐτησίως ἐπὶ ἀποδόσει λογαριασμοῦ δι' ἑξὸς θερμάνσεως, τῆς σχετικῆς δαπάνης ἐγγραφομένης ἐν τῷ Προϋπολογισμῷ εἰς βάρος τῶν ἐξόδων τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν.

Διαδικασία.

Ἄρθρον 40.

Αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων 21 ἕως καὶ 28 τοῦ παρόντος ἔχουσιν ἀνάλογον ἐφαρμογὴν καὶ ἐπὶ τῶν Δευτεροβαθμίων Φορολογικῶν Δικαστηρίων.

Ἄρθρον 41.

Ἐπὶ ἐφέσεως ἀσκουμένης ἐνώπιον τοῦ Δευτεροβαθμίου Φορολογικοῦ Δικαστηρίου κατὰ τὰς διατάξεις τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 29, εἰς ἣν περίπτωσιν ἡ ἐφesis αὕτη γίνεται δεκτὴ, τὸ δικαστήριον ἀποφασίζει καὶ περαιτέρω ἐπὶ τῆς υποθέσεως, ἐκτὸς ἂν ἄλλως κρίνῃ, ὅπως δύναται νὰ ἀναπέμψῃ ταύτην πρὸς ἀνασυζήτησιν εἰς τὸ ἀρμοδίον Πρωτοβάθμιον Φορολογικὸν Δικαστήριον, μὴ δυνάμενον ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει νὰ ἀποστῇ τῆς ἀποφάσεως τοῦ Δευτεροβαθμίου Φορολογικοῦ Δικαστηρίου ὡς πρὸς τὰ παρὰ τούτου κριθέντα ζητήματα.

Ἄρθρον 42.

Αἱ ἐκδιδόμεναι ἀποφάσεις ἀποστέλλονται ἐπιμελίστῃ τοῦ γραμματέως τοῦ Δικαστηρίου ἐπὶ ἀποδείξει ἐν κεκυρωμένῳ ἀντιγράφῳ πρὸς τὴν ἀρμοδίαν Οἰκονομικὴν Ἀρχήν, ὑποχρεουμένην νὰ κοινοποιήσῃ ταύτας κατὰ τὸ ἄρθρον 28 τοῦ παρόντος καὶ νὰ ἐκτελέσῃ αὐτάς κατὰ τὰς ἰσχυρούσας διατάξεις.

Διαδικασία 'Ελεγκτικού Συνεδρίου.

"Άρθρον 43.

1. Αι ἐφέσεις αι υπαγόμεναι εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τοῦ 'Ελεγκτικοῦ Συνεδρίου ἐκδικάζονται κατὰ τὴν ἐνώπιον αὐτοῦ ἰσχύονσαν διαδικασίαν, τὰ τῆς ἀναθεωρήσεως ὅμως τῶν ὑπ' αὐτοῦ ἐκδιδομένων ἀποφάσεων ὡς καὶ τῆς χορηγήσεως ἀναστολῶν διέπονται ὑπὸ τῶν διατάξεων τοῦ ἐπόμενου ἁρθροῦ 44 καὶ τοῦ ἁρθροῦ 34 τοῦ παρόντος.

2. Αἱ ἀποφάσεις τοῦ 'Ελεγκτικοῦ Συνεδρίου ἀποστέλλονται πρὸς τὴν ἀρμοδίαν Οἰκονομικὴν Ἀρχήν, ὑποχρεωμένην νὰ ἐπιμεληθῇ τῆς κοινοποιήσεως αὐτῶν κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἁρθροῦ 28 τοῦ παρόντος, ὡς καὶ τῆς ἐκτελέσεως τούτων κατὰ τὰς καίμενας διατάξεις.

'Αναθεωρήσεις ἀποφάσεων Φορολογικῶν Δικαστηρίων.

"Άρθρον 44.

1. Αἱ ὀριστικαὶ καὶ τελεσιδικοί ἀποφάσεις τῶν Πρωτοβαθμίων καὶ Δευτεροβαθμίων Φορολογικῶν Δικαστηρίων καὶ τοῦ 'Ελεγκτικοῦ Συνεδρίου, προκειμένου περὶ τῶν ὑπὸ τούτου ἐκδικαζομένων φορολογικῶν ὑποθέσεων καὶ παραβάσεων, ὑπὸ-καινται εἰς ἀναθεώρησιν ὑπ' αὐτῶν τῶν ἐκδόντων τὰς ἀποφάσεις δικαστηρίων.

2. Ἡ αἴτησις ἀναθεωρήσεως συντάσσεται, ἐφ' ὅσον μὲν ἀπευθύνεται ἐνώπιον Πρωτοβαθμίου Φορολογικοῦ Δικαστηρίου ἐπὶ χαρτοσήμου δραχμῶν εἰκοσι πέντε (25), ἐφ' ὅσον δὲ ἀπευθύνεται ἐνώπιον Δευτεροβαθμίου Φορολογικοῦ Δικαστηρίου ἐπὶ χαρτοσήμου δραχμῶν πενήντα (50). Ἡ ἀσκουμένη ἐνώπιον Δευτεροβαθμίου Φορολογικοῦ Δικαστηρίου αἴτησις ἀναθεωρήσεως εἶναι ἀπαράδεκτος, ἐὰν δὲν ἐπισυναφθῇ εἰς αὐτὴν γραμμάτιον παραλαβῆς ἢ διπλότυπον εἰσπράξεως ἐμφανὴν τῇ εἰς τὸ Δημόσιον Ταμεῖον κατέχουσαν παραβόλου δραχμῶν πεντακοσίων, κατατίπτοντος ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου ἐν περιπτώσει ἀπορρίψεως τῆς αἰτήσεως, ἐπιστρεφόμενου δὲ ἐν περιπτώσει μὲν μέρει ἢ ἐν ὅλῳ ἀποδοχῆς πάσης.

3. Ἡ αἴτησις ἀναθεωρήσεως δὲν ἀναστέλλει τὴν ἐκτέλεσιν τῆς προσδεδειγμένης ἀποφάσεως, ἀσκεῖται δὲ ἐντὸς προθεσμίας ἐνὸς ἔτους ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τῆς ἀποφάσεως διὰ πάσης τὰς περιπτώσεις, πλην τῆς περιπτώσεως γ' τῆς παραγράφου 5 τοῦ παρόντος ἁρθροῦ, δι' ἣν ἡ προθεσμία ὀρίζεται τριετίας. Μετὰ τὴν λήξιν τῶν προθεσμιῶν τούτων δύναται νὰ ἀσκηθῇ αἴτησις ἀναθεωρήσεως εἰς τὰς περιπτώσεις δ' καὶ ε' τῆς παραγράφου 5 τοῦ παρόντος ἁρθροῦ ἐντὸς προθεσμίας τριάκοντα ἡμερῶν ἀφ' ἧς ὁ αἰτῶν ἔλαβε γνῶσιν τῆς κηρύξεως ὡς πλαστῶν τῶν ἐγγράφων ἢ τῆς καταδύκης τῶν μαρτύρων ἐπὶ ψευδορκίᾳ.

4. Αἴτησιν ἀναθεωρήσεως ἀσκεῖ ὁ καθ' οὗ ἡ ἀπόφασις ἐνιστάμενος ἢ ἐκκαλῶν. Ἐπίσης ἐντὸς τῶν ὀριζομένων ὑπὸ τῆς προηγουμένης παραγράφου 3 προθεσμιῶν δύναται νὰ ἀσκήσῃ αἴτησιν ἀναθεωρήσεως τὸ ἐκδὸν τὴν πρᾶξιν φορολογικὸν ὄργανον, προκειμένου δὲ περὶ ἀποφάσεων τοῦ 'Ελεγκτικοῦ Συνεδρίου καὶ ὁ παρ' αὐτῷ Γενικὸς Ἐπιτρόπος τῆς Ἐπικρατείας, μὴ ὑποχρεούμενοι ὅμως εἰς καταβολὴν τέλους καὶ παραβόλου.

Ἐπιτρέπεται ἀναθεωρήσεις καὶ σκεῖσθαι ὑπὸ τοῦ ἐκδόντος τὴν ἀπόφασιν Δικαστηρίου, ἀλλὰ μόνον προκειμένου περὶ διορθώσεως λογιστικῶν ἐν αὐτῇ λαθῶν.

5. Ἡ αἴτησις ἀναθεωρήσεως ἀσκεῖται μόνον διὰ τοὺς κάτωθι περιοριστικῶς ἀναφερομένους λόγους:

α') Λόγῳ πλάνης περὶ τὰ πραγματικὰ γεγονότα, ἥτοι λόγῳ παραλείψεως καὶ παραδρομῶν ὀφειλομένων εἰς πλάνην τοῦ ἐκδόντος τὴν ἀπόφασιν Δικαστηρίου, οὐχὶ δὲ καὶ λόγῳ πεπλανημένης ἐκτιμήσεως τῶν πραγματικῶν γεγονότων.

β') Λόγῳ λογιστικῶν λάθους.

γ') Ἄν προσαχθῶσι νέα κρίσιμα ἔγγραφα, ὡς τοιαῦτα δὲ θεωροῦνται τὰ ἀνευ πταίσματος τοῦ αἰτούντος μέχρις ἐκδόσεως τῆς ἀποφάσεως ἄγνωστα αὐτῷ ἔγγραφα, τὰ καταφανῶς δυνάμενα νὰ ἐπηρεάσωσι τὴν κρίσιν τοῦ Δικαστηρίου.

δ') Ἄν ἡ ἀπόφασις ἐστηρίχθῃ ἐπὶ καταθέσεων μαρτύρων καταδικασθέντων ἐπὶ ψευδορκίᾳ.

ε') Ἄν ἡ ἀπόφασις ἐστηρίχθῃ ἐπὶ ἐγγράφων κηρυχθέντων πλαστῶν διὰ δικαστικῆς ἀποφάσεως.

στ') Δι' ἔλλειψιν φορολογικῆς ὑποχρεώσεως, τοῦ λόγου τούτου χωροῦντος μόνον εἰς ἃς περιπτώσεις διὰ τῆς προσδεδειγμένης ἀποφάσεως καταλογίζεται εἰς βάρος τοῦ αἰτούντος πληρωμὴ φόρου, τέλους ἢ δικαιώματος ἐν γένει τοῦ Δημοσίου, οὐχὶ δὲ ὅταν διὰ ταύτης καταλογίζεται μόνον χρηματικὴ ποινὴ ἢ πρόστιμον διὰ φορολογικὴν ἢ ἄλλην συναφῆ παράθεσιν.

Ἐλλειψὶς φορολογικῆς ὑποχρεώσεως ὑπάρχει ἐπὶ καταλογισμῶν τῶν ὡς ἀνωτέρω φόρων, τελῶν κλπ. εἰς βάρος προσώπου μὴ ὑποχρέου εἰς φόρον ὡς καὶ εἰς βάρος προσώπων ἄλλων ἢ τοῦ πράγματι ὑποχρέου.

Ἐπίσης, προκειμένου περὶ τῶν Α' καὶ Β' Κατηγοριῶν προσόδων καὶ τοῦ συνθετικοῦ φόρου, ὡς καὶ τῆς φορολογίας κληρονομιῶν κλπ., ὑπάρχει ἔλλειψις φορολογικῆς ὑποχρεώσεως, ἐὰν ὁ φόρος καταλογισθῇ μὲν εἰς βάρος τοῦ πράγματι ὑποχρέου προσώπου, οἱ ἐκπεστέαι ὅμως διὰ τὸν προσδιορισμὸν τῆς φορολογητέας προσόδου ἢ τῆς φορολογητέας περιουσίας καὶ μὴ προταθέντες ἢ μὴ ἐπαρκῶς δικαιολογηθέντες τόκοι καὶ λοιπὰ κατὰ τὰς οἰκείας διατάξεις προβλεπόμενα βάρη ἢ χρεῖα καλύπτουσι τὸ ἐξ οὗ ἐκπίπτουσι εἰσόδημα ἢ τὸ ἐνεργητικὸν τῆς κληρονομίας.

ζ') Ἄν, κατὰ τὰς περιπτώσεις τοῦ πρώτου ἐδαφίου τοῦ προηγουμένου στ' λόγου ἐγένετο ἐσφαλμένως ὁ προσδιορισμὸς τῆς φορολογητέας προσόδου ἢ τῆς φορολογητέας ἀξίας, λόγῳ συνυπολογισμοῦ προσόδου ἀνηκούσης εἰς ἕτερον οἰκονομικὸν ἔτος ἢ συνυπολογισμοῦ προσόδου μὴ κτηθείσης παρὰ τοῦ καθ' οὗ ἡ ἀπόφασις, ἀλλὰ παρ' ἑτέρου προσώπου ὑποχρέου εἰς τὸν ἐπὶ ταύτης ἀνήκοντα φόρον ἢ διότι ἐσφαλμένως περιελήφθησαν μετὰ τῶν φορολογητέων περιουσιακῶν στοιχείων ἀντικείμενα μὴ ἀνήκοντα εἰς τὴν φορολογουμένην περιουσίαν.

Ἐπίσης, προκειμένου περὶ τῶν Α' καὶ Β' Κατηγοριῶν προσόδων καὶ τοῦ συνθετικοῦ φόρου, ὡς καὶ τῆς φορολογίας κληρονομιῶν κλπ., ἐὰν δὲν ἐξεπέσθησαν κατὰ τὸν προσδιορισμὸν τῆς φορολογητέας προσόδου ἢ ἐκ τῆς φορολογητέας κληρονομίας κλπ. ὡς μὴ προταθέντες ἢ ὡς μὴ ἐπαρκῶς δικαιολογηθέντες τόκοι καὶ λοιπὰ, κατὰ τὰς οἰκείας διατάξεις προβλεπόμενα, βάρη ἢ χρεῖα, εἴτε ἐξεπέσθησαν πλεονα τῶν νομίμων εἴτε ἐξεπέσθησαν μὴ ἐκπεστέαι τοιαῦτα. Ἐπὶ τοιούτων περιπτώσεων, ἐφόσον γίνῃ δεκτὴ ἡ αἴτησις, ἐπιβάλλεται προσαίτησις φόρου ἴση πρὸς τὰ 25 ο)ο τῆς διαφορᾶς μετὰ τοῦ φόρου τοῦ καταλογιζομένου διὰ τῆς προσδεδειγμένης ἀποφάσεως καὶ τοῦ μετὰ τὴν ἔκπτωσιν τῶν ἀνωτέρω τόκων καὶ βάρων ἢ χρεῶν ἀνήκοντος τοιοῦτου. Ἐπὶ αἰτήσεως ὑποβαλλομένης ὑπὸ τοῦ ἀρμοδίου φορολογικοῦ ὁργάνου ἢ προσαιτήσις ὀρίζεται μέχρις 25 ο)ο τῆς αὐτῆς διαφορᾶς φόρου.

6. Ἡ αἴτησις ἀναθεωρήσεως κοινοποιεῖται πρὸς τὸ ἐκδὸν τὴν πρᾶξιν φορολογικὸν ὄργανον, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἁρθροῦ 34 τοῦ παρόντος νόμου. Ἐπίσης ἐπὶ αἰτήσεως τοῦ φορολογικοῦ τούτου ὁργάνου ἢ τοῦ παρὰ τῷ 'Ελεγκτικῷ Συνεδρίῳ Ἐπιτρόπου κοινοποιεῖται ἐν ἀντιγράφῳ καὶ πρὸς τὸν καθ' οὗ ἡ ἀπόφασις κατὰ τὰς αὐτὰς διατάξεις.

7. Τῆς κατ' ἀναθεώρησιν ἐκδοθείσης ἀποφάσεως δὲν ἐπιτρέπεται ἀναθεώρησις. Ἐπίσης δὲν εἶναι δεκτὴ αἴτησις ἀναθεωρήσεως στηριζομένη ἐπὶ ἄλλου λόγου διὰ κεφάλαια τῆς ἀποφάσεως, δι' ἃ ἡσκήθη ἤδη τὸ μέσον τῆς ἀναθεωρήσεως.

8. Ἡ αἴτησις ἀναθεωρήσεως ἐκδικάζεται κατὰ τὴν διαδικασίαν τοῦ Δικαστηρίου, ἐνώπιον τοῦ ὁποίου ἀσκεῖται.

"Ἐνδίκον μέσον ἀναιρέσεως.

"Άρθρον 45.

Αἱ ἀποφάσεις τῶν Δευτεροβαθμίων Φορολογικῶν Δικαστηρίων ὡς καὶ τοῦ 'Ελεγκτικοῦ Συνεδρίου ἐπὶ τῶν κατὰ

τάς διατάξεις του παρόντος νόμου φορολογικών υποθέσεων υπόκεινται εις τὸ ἐνδίκον μέσον τῆς ἀναιρέσεως ἐνώπιον τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τοῦ ἄρθρου 42 τοῦ Νόμου 3713, ὡς τοῦτο ἀντικατεστάθη ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Νόμου 4210. Ἡ πρὸς ἄσκησιν ὁμῶς τοῦ ἐνδίκου τοῦτου μέσου ἐκ μέρους τοῦ ἀρμοδίου φορολογικοῦ ὄργανου προθεσμία ὀρίζεται εἰς ἑκάτον εἰκοσιν ἡμέρας ἀπὸ τῆς χρονολογίας τῆς ἐκδόσεως τῆς ἀποφάσεως.

Ἐπιθεώρησις Φορολογικῶν Δικαστηρίων.

Ἄρθρον 46.

1. Ἐπὶ τῇ σκοπῇ τῆς παρακολουθήσεως καὶ τοῦ ἐλέγχου τῶν ἐργασιῶν τῶν Πρωτοβαθμίων καὶ Δευτεροβαθμίων Φορολογικῶν Δικαστηρίων, πλὴν τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου, δύναται ὁ Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν νὰ ἀναθέτῃ διὰ πράξεώς του εἰς ἓνα τῶν Συμβούλων τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου, ὀριζόμενον μετὰ γνώμην τοῦ Προέδρου τοῦ Σώματος, τὴν ἐπιθεώρησιν τῶν Δικαστηρίων τούτων ἢ τινῶν μόνον ἐξ αὐτῶν.

Ἐν τῇ πράξει τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν ὀρίζονται καὶ τὰ ἀντικείμενα, δι' ἃ ἐνεργηθῆσεται ἡ ἐπιθεώρησις, μετὰ τὸ πέρας τῆς ὁποίας ὁ ἐνεργήσας αὐτὴν Σύμβουλος τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου υποβάλλει εἰς τὸν Ὑπουργὸν τῶν Οἰκονομικῶν ὡς καὶ εἰς τὸν Πρόεδρον τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου σχετικὴν ἔκθεσιν.

2. Δι' ὁμοίας πράξεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν δύναται νὰ ἀνατίθῃται εἰς Συμβούλιον τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου ἢ Πάρεδρον τούτου, ὀριζόμενον μετὰ γνώμην τοῦ Προέδρου τοῦ Σώματος, ἡ ἐνέργεια ἀνακρίσεων κατὰ μελῶν τῶν ὡς ἄνω Φορολογικῶν Δικαστηρίων, ἐφαρμοζομένων ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ καὶ τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 19 τοῦ ἀπὸ 27 Ἰουνίου 1935 Νομ. Διατάγματος «περὶ ὑποποιοήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ ὀργανισμοῦ τῶν εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν ὑπαγομένων ὑπηρεσιῶν».

Ὅργανικαὶ διατάξεις.

Ἄρθρον 47.

1. Πρὸς ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Νόμου :

α') Συνιστῶνται τρεῖς θέσεις Προέδρων Πρωτοβαθμίων Φορολογικῶν Δικαστηρίων ἐχόντων βαθμὸν Ὑπουργικοῦ Διευθυντοῦ β' ἢ α' τάξεως καὶ ἀνηκόντων εἰς τὸ προσωπικὸν τῆς Κεντρικῆς Ὑπηρεσίας τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν.

β') Αἱ κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις θέσεις Ἐπιθεωρητῶν Οἰκονομικῶν Ἐφορῶν ἀυξάνονται κατὰ τρεῖς.

2. Αἱ θέσεις τῶν Προέδρων Πρωτοβαθμίων Φορολογικῶν Δικαστηρίων πληροῦνται διὰ παραγωγῆς ὑπαλλήλων τῆς Κεντρικῆς Ὑπηρεσίας καὶ τῶν περιφερειακῶν κλάδων τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν, κεκτημένων βαθμὸν τμηματάρχου α' τάξεως μετὰ πτυχίου Νομικῆς ἢ Ἀνωτάτης Σχολῆς Οἰκονομικῶν καὶ Ἐμπορικῶν Ἐπιστημῶν ἢ διὰ μετατάξεως ὑπαλλήλων τῶν αὐτῶν ὑπηρεσιῶν τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν κεκτημένων βαθμὸν Ὑπουργικοῦ Διευθυντοῦ β' ἢ α' τάξεως.

3. Ὁ ἐπὶ βαθμῷ Ὑπουργικοῦ Διευθυντοῦ β' τάξεως Πρόεδρος Πρωτοβαθμίου Φορολογικοῦ Δικαστηρίου μετὰ διετὴ ὑπηρεσίαν ἐν θέσει Προέδρου Πρωτοβαθμίου Φορολογικοῦ Δικαστηρίου δύναται νὰ προάγῃται εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ Ὑπουργικοῦ Διευθυντοῦ α' τάξεως.

4. Αἱ διατάξεις τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ Ἀναγκαστικοῦ Νόμου 667/1937 ἐφαρμόζονται ἀναλόγως καὶ ἐπὶ τῶν Προέδρων τῶν Πρωτοβαθμίων Φορολογικῶν Δικαστηρίων. Ὡσαύτως αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ Ἀναγκαστικοῦ Νόμου 529/1937 ἐφαρμόζονται καὶ εἰς τὴν περίπτωση τῆς προηγουμένης παραγράφου 3.

5. Κατὰ τὴν πρώτην ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος ἡ πλήρωσις τῶν κατὰ τὸ ἐδάφιον β' τῆς παραγράφου 1 τοῦ παρόντος

ἄρθρου θέσεων Οἰκονομικῶν Ἐπιθεωρητῶν, ὡς καὶ τῶν ἐκ τῆς ἐφαρμογῆς τῶν διατάξεων τῆς παραγράφου 2 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου κενωθησομένων τοιούτων, δύναται νὰ ἐνεργηθῇ διὰ παραγωγῆς ἐφοριακῶν ἐλεγκτῶν α' τάξεως ἢ ὁμοιοβάθμων τούτοις ἢ κεκτημένων τὰ ἀπαιτούμενα πρὸς παραγωγὴν εἰς θέσιν ὑποφυλάκτου τμηματάρχου β' τάξεως προσόντα, ὡς καὶ εἰσηγητῶν καὶ γραμματέων α' τάξεως τῆς Κεντρικῆς Ὑπηρεσίας τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν κεκτημένων δεκαπενταετῇ ἐν ὅλῳ ὑπηρεσίαν, ἐξ ἧς τετραετὴ τοῦλάχιστον ἐν ὀργανικῇ καὶ γραμματέως ἢ εἰσηγητοῦ μετὰ πτυχίου Νομικῆς ἢ Ἀνωτάτης Σχολῆς Οἰκονομικῶν καὶ Ἐμπορικῶν Ἐπιστημῶν.

6. Διὰ τῶν πρὸς ἐκτέλεσιν τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ παρόντος μὲν ἐκδιδομένων Β. Διαταγμάτων περὶ συστάσεως Πρωτοβαθμίων Φορολογικῶν Δικαστηρίων ἐν Ἀθήναις καὶ Θεσσαλονικίᾳ ἐπιτρέπεται ὅπως αὐξάνωνται, ἀναλόγως πρὸς τὸν ἀριθμὸν συνιστωμένων τοιούτων Δικαστηρίων, καὶ αἱ θέσεις Προέδρων Πρωτοβαθμίων Φορολογικῶν Δικαστηρίων, ὡς καὶ αἱ θέσεις Ἐπιθεωρητῶν Οἰκονομικῶν Ἐφορῶν, ἐφαρμοζομένων ὡς καὶ τὴν πλήρωσιν τῶν θέσεων τούτων τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος ἄρθρου.

7. Ἡ παράγραφος 2 τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ Ἀναγκαστικοῦ Νόμου 1344/1938 ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς:

α2. Αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 7 καὶ τῆς παραγράφου 4 τοῦ ἄρθρου 8 τοῦ Ἀναγκαστικοῦ Νόμου 667/1937 δὲν ἐφαρμόζονται ὅσον ἀφορᾷ τὰς γενηθεμένας μέχρι τέλους Δεκεμβρίου 1941 παραγωγὰς περιφερειακῶν ὑπαλλήλων τῆς ἀρμοδιότητος τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν ἢ Οἰκονομικῶν Ἐπιθεωρητῶν».

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'.

Εἰδικαὶ καὶ μεταβατικαὶ διατάξεις.

Ἄρθρον 48.

1. Εἰς τὰ μετέχοντα μέλη τῶν Πρωτοβαθμίων Φορολογικῶν Δικαστηρίων τῶν συγκροτούμενων κατὰ τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 3 καὶ 5 τοῦ παρόντος νόμου παρέχεται ἀμοιβὴ ὀριζομένη εἰς δραχμὰς πέντε (5) δι' ἑκάστον μέλος καὶ ἑκάστην ἐκδιδομένην ἀπόφασιν, διπλασιαζομένη διὰ τὸν εἰσηγητὴν, καὶ εἰς δραχμὰς δύο (2) εἰς τὸν γραμματέα τοῦ Δικαστηρίου.

Εἰς τὸ παριστάμενον κατὰ τὴν ἐκδίκασιν τῆς υποθέσεως φορολογικὸν ὄργανον δύναται νὰ χορηγῇται ἡ εἰς τὸν γραμματέα παρεχομένη ἀμοιβὴ κατ' ἀπόλυτον κρίσιν τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν.

2. Ἡ κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον κατὰ Δικαστηρίου ἀμοιβὴ δὲν δύναται νὰ ὑπερβῇ μηνιαίως δι' ἑκάστον τέχον μέλος τὰς δραχμὰς τρεῖς χιλιάδας, τοῦ ὑπολογισμοῦ τοῦ ὁρίου τούτου ἐνεργουμένου ἐτησίως.

3. Εἰς τὰ μετέχοντα μέλη τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 7 συγκροτούμενου Πρωτοβαθμίου Φορολογικοῦ Δικαστηρίου ἐκδικάσεως συστάσεων φορολογικῶν ἀνωνύμων ἐταιρειῶν παρέχεται ἀμοιβὴ ὀριζομένη εἰς δραχμὰς πενήντα (50) δι' ἑκάστον μέλος καὶ δι' ἑκάστην ἐκδιδομένην ἀπόφασιν, διπλασιαζομένη διὰ τὸν εἰσηγητὴν, καὶ εἰς δραχμὰς εἴκοσι πέντε (25) διὰ τὸν γραμματέα τοῦ Δικαστηρίου.

Ἡ αὕτη ἀμοιβὴ ἐκ δραχμῶν πενήντα παρέχεται καὶ πρὸς τὸν Οἰκονομικὸν Ἐφορον τὸν παριστάμενον κατὰ τὴν συζήτησιν τῆς υποθέσεως.

4. Εἰς τὰ μετέχοντα μέλη τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 38 συγκροτούμενων Δευτεροβαθμίων Φορολογικῶν Δικαστηρίων παρέχεται ἀμοιβὴ ἐκ δραχμῶν εἴκοσι (20) δι' ἑκάστον μέλος καὶ δι' ἑκάστην ἐκδιδομένην ἀπόφασιν, διπλασιαζομένη διὰ τὸν εἰσηγητὴν, ἐκ δραχμῶν δὲ δέκα (10) εἰς τὸν γραμματέα τοῦ Δικαστηρίου.

5. Διὰ τὴν ἐκδίκασιν τῶν ἐνστάσεων τῆς φορολογίας κληρονομικῶν, δωρεῶν, προικῶν καὶ κερδῶν λαχείων ἐν Ἀθήναις καὶ Θεσσαλονικίᾳ, μέχρι τῆς συστάσεως ἐν ταῖς πόλεσι τῶν

ταίς τῶν κατὰ τὰ ἄρθρα 3 καὶ 4 τοῦ παρόντος Πρωτοβαθμίων Φορολογικῶν Δικαστηρίων, καταβάλλεται ἡ ἀμοιβὴ ἢ προβλεπόμενη ὑπὸ τῆς παραγράφου 6 τοῦ ἄρθρου 53 τοῦ Νόμου 1641.

Ἄρθρον 49.

1. Ἡ παράγραφος 1 τοῦ ἄρθρου 38 τοῦ Κώδικος φορολογίας καθαρῶν προσόδων, ὡς ἰσχύει τροποποιηθεῖς, ἀντικαθίσταται ὡς ἐξῆς:

«1. Κατὰ τῆς ἐν συμπληρωματικῷ καταλόγῳ τοιαύτης ἐγγραφῆς τῶν δικαιούντων οἱ φορολογούμενοι νὰ ἀσκήσωσιν ἐνστάσιν, δι' ἧς ὅμως δὲν δύνανται νὰ ἀμφισβητήσωσι τὰ καθ' ἑκάστον ποσὰ τῆς προσόδου τὰ προκύπτοντα ἐκ τῶν ἐν τῇ παραγράφῳ 3 τοῦ ἄρθρου 37 ἀναφερομένων ὀριστικῶν στοιχείων».

2. Τὸ ἄρθρον 39 τοῦ αὐτοῦ Κώδικος, ὡς ἰσχύει τροποποιηθέν, ἀντικαθίσταται ὡς ἐξῆς:

«Ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἀποφάσεων τοῦ ἀρμοδίου Πρωτοβαθμίου Φορολογικοῦ Δικαστηρίου ὁ Οἰκονομικὸς Ἐφορὸς τροποποιεῖ τὸν παρ' αὐτοῦ συνταχθέντα φορολογικὸν κατάλογον».

3. Αἱ παράγραφοι 1—5 τοῦ ἄρθρου 40 τοῦ αὐτοῦ Κώδικος καταργοῦνται, τῆς παραγράφου 6 διατηρουμένης ὡς μόνης παραγράφου τοῦ ἄρθρου τούτου.

4. Ἡ παράγραφος 12 τοῦ ἄρθρου 41 τοῦ Κώδικος φορολογίας καθαρῶν προσόδων, ὡς προσετέθη διὰ τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 8 τοῦ Ἀναγκ. Νόμου 1981)1939, ἀντικαθίσταται ὡς ἐξῆς:

«12. Ἐν περιπτώσει ἀσκήσεως ἐνδίκων μέσων ἐφαρμόζονται αἱ περὶ ἀναθεώρησης τῶν ἀποφάσεων τῶν Φορολογικῶν Δικαστηρίων διατάξεις, ἐπὶ τῇ βάσει δὲ τῆς ἐπὶ τῆς αἰτήσεως ἀναθεώρησης ἐκδιδομένης ἀποφάσεως ἐνεργεῖται ἀκρόασις ἢ τροποποίησις τῆς ἐγγραφῆς κατὰ τὰς διατάξεις τῆς παραγράφου 10».

5. Ἐπίσης καταργοῦνται αἱ παράγραφοι 3—7 τοῦ ἄρθρου 10, ὡς καὶ αἱ παράγραφοι 2—5 τοῦ ἄρθρου 11 τοῦ ἀπὸ 30 Μαρτίου 1937 Β. Διατάγματος «περὶ ἐκτελέσεως τοῦ Νόμου 5117 περὶ φορολογίας ἐπιτηδεύματος», εἰς δὲ τὴν παράγραφον 1 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου 11 τοῦ ἰδίου Β. Διατάγματος ἡ φράσις «μέχρι τῆς τρίτης κλάσεως» ἀντικαθίσταται διὰ τῆς φράσεως «μέχρι τῆς πέμπτης κλάσεως».

6. Αἱ παράγραφοι 4—7, τὸ πρῶτον ἐδάφιον τῆς παραγράφου 8 καὶ αἱ παράγραφοι 9—11 τοῦ ἄρθρου 31 τοῦ Νόμου 1641 «περὶ φορολογίας κληρονομιῶν, δωρεῶν κλπ.», ὡς ἰσχύει τροποποιηθεῖς, καταργοῦνται, ἡ παράγραφος 3 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου 31 τροποποιεῖται ὡς ἐξῆς: «3. Κατὰ τῆς πράξεως ταύτης ἐπιτρέπεται ἐνστάσις», τὸ δὲ δευτέρον ἐδάφιον τῆς παραγράφου 8 ἀριθμεῖται ὡς παράγραφος 4.

7. Ἐπίσης καταργοῦνται αἱ παράγραφοι 2—7 τοῦ ἄρθρου 44 τοῦ αὐτοῦ ὡς ἀνωτέρω Νόμου 1641.

Ἄρθρον 50.

1. Τῶν κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 5 συνιστωμένων ἐν Ἀθήναις καὶ Θεσσαλονίκῃ Πρωτοβαθμίων Φορολογικῶν Δικαστηρίων ἐπιτρέπεται νὰ μετέχη, ἀντὶ τοῦ Προέδρου τῶν Πρωτοδικῶν ἢ Πρωτοδίκου, ὡς Πρόεδρος οἰκονομικῶς ὑπάλληλος, ὀριζόμενος μεθ' ἑνὸς ἢ πλείονων ἀναπληρωτῶν ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν.

2. Αἱ παράγραφοι 2 καὶ 3 τοῦ ἄρθρου 41 τοῦ Ἀναγκ. Νόμου 1179)1938 «περὶ Νομαρχῶν» ἀντικαθίστανται ὡς ἐξῆς:

«2. Διορίζει τὰ δευτέρα μέλη τῶν Ἐπιτροπῶν κατατάξεως ἐπιτηδεύματι».

3. Διορίζει τὰ δευτέρα μέλη τῶν Πρωτοβαθμίων Φορολογικῶν Δικαστηρίων».

Αἱ παράγραφοι 4 καὶ 5 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου 41 τοῦ Ἀναγκ. Νόμου 1179)1938 καταργοῦνται, ἡ δὲ παράγραφος 6 τούτου ἀριθμεῖται ἐφεξῆς μετὰ τὸν ἀριθμὸν 4.

3. Κατὰ τὴν πρώτην ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος νόμου, ὅπου

ἐν αὐτῷ προβλέπεται ὁ διορισμὸς μελῶν τῶν Πρωτοβαθμίων καὶ Δευτεροβαθμίων Φορολογικῶν Δικαστηρίων καθ' ἑκάστον οἰκονομικὸν ἔτος, ἐπιτρέπεται ὅπως ἐνεργῇται ὁ διορισμὸς τῶν μελῶν τούτων διὰ τὸ μέχρι τέλους τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους 1941—42 χρονικὸν διάστημα.

4. Τὸ διὰ τὴν συζήτησιν τῶν ἐνστάσεων τῶν ἀπευθυνόμενων ἐνώπιον τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 7 τοῦ παρόντος Πρωτοβαθμίου Φορολογικοῦ Δικαστηρίου καταβαλλόμενον παράβολον ὀρίζεται ἐφεξῆς εἰς δραχμὰς τετρακοσίας.

Ἄρθρον 51.

1. Ἀπὸ τῆς συγκροτήσεως καὶ τοῦ καθορισμοῦ τῶν περιφερειῶν τῶν διὰ τοῦ παρόντος νόμου συνιστωμένων Πρωτοβαθμίων Φορολογικῶν Δικαστηρίων καταργοῦνται ἀντιστοίχως αἱ κατὰ τὸ ἄρθρ. 39 τοῦ Κώδικος φορολογίας καθαρῶν προσόδων καὶ κατὰ τὸ ἄρθρον 31 τοῦ νόμου 1641 συνεστημέναι καὶ λειτουργοῦσαι Ἐκδικαστικαὶ Ἐπιτροπαὶ ἐνστάσεων καὶ προσφυγῶν, ὧν αἱ περιφέρειαι θέλουσιν ὑπαχθῇ εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τῶν ὡς ἀνωτέρω Πρωτοβαθμίων Φορολογικῶν Δικαστηρίων.

2. Ἐκ τῶν ἐνστάσεων καὶ προσφυγῶν τῶν ἐκκρεμῶν κατὰ τὴν ἐναρξιν τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος ἐνώπιον τῶν κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον καταργουμένων Ἐκδικαστικῶν Ἐπιτροπῶν ἐνστάσεων καὶ προσφυγῶν, αἱ συζητηθεῖσαι ὑπὸ τῶν Ἐπιτροπῶν τούτων, ἐκδικάζονται καὶ περαιτέρω ὑπ' αὐτῶν διατηρουμένης τῆς συνθέσεως, λειτουργίας καὶ ἀρμοδιότητος αὐτῶν μέχρι δημοσιεύσεως τῶν ἀποφάσεων ἐπὶ τῶν ἐνστάσεων καὶ τῶν προσφυγῶν τούτων. Αἱ λοιπαί, μὴ συζητηθεῖσαι ἐνστάσεις καὶ προσφυγαί, παραπέμπονται ὑπὸ τοῦ Προέδρου τῆς Ἐκδικαστικῆς Ἐπιτροπῆς ἐνστάσεων ἢ προσφυγῶν ἢ τοῦ ἀρμοδίου Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου εἰς τὸ καθιστάμενον ἀρμόδιον πρὸς ἐκδίκασιν τῶν ἐνστάσεων τούτων Πρωτοβάθμιον Φορολογικὸν Δικαστήριον.

Ἄρθρον 52.

1. Καταργεῖται ὁ Νόμος 5116 «περὶ συστάσεως Δευτεροβαθμίων Διοικητικῶν Δικαστηρίων τῆς ἀμέσου φορολογίας», πλὴν τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 7 αὐτοῦ διατηρουμένων ἐν ἰσχύϊ.

2. Ἐκ τῶν ἐφέσεων τῶν ἐκκρεμῶν κατὰ τὴν ἐναρξιν τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου ἐνώπιον τῶν κατὰ τὸν διὰ τῆς προηγουμένης παραγράφου καταργούμενον Νόμον 5116 συνεστημένων Ἐκδικαστικῶν Ἐπιτροπῶν Ἐφέσεων, αἱ συζητηθεῖσαι ὑπὸ τῶν Ἐπιτροπῶν τούτων ἐκδικάζονται καὶ περαιτέρω ὑπ' αὐτῶν διατηρουμένης τῆς συνθέσεως, λειτουργίας καὶ ἀρμοδιότητος αὐτῶν μέχρι δημοσιεύσεως τῶν ἀποφάσεων ἐπὶ τῶν ἐφέσεων τούτων. Αἱ λοιπαὶ μὴ συζητηθεῖσαι ἐφέσεις παραπέμπονται ὑπὸ τοῦ Προέδρου τῆς Ἐπιτροπῆς εἰς τὰ διὰ τοῦ παρόντος νόμου καθιστάμενα ἀρμόδια πρὸς ἐκδίκασιν τῶν ἐφέσεων Δευτεροβάθμια Φορολογικὰ Δικαστήρια.

Ἄρθρον 53.

1. Τὸ διὰ τοῦ ἄρθρου 119 τοῦ Νόμου 1165 «περὶ τελωνειακοῦ Κώδικος» συσταθὲν ἐν Ἀθήναις Διοικητικὸν Δικαστήριον τῶν Φορολογικῶν Παραβάσεων, ὡς καὶ αἱ διατάξεις παντὸς μεταγενεστέρου νόμου αἱ ἀναφερόμεναι εἰς τὴν σύστασιν, ἀρμοδιότητα καὶ λειτουργίαν τοῦ Δικαστηρίου τούτου, πλὴν τῶν ἀφορώσων εἰς τὰ κατὰ τὴν περίπτωσιν γ' τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 19 τοῦ παρόντος διατηρούμενα ἐν ἰσχύϊ παράβολα, καταργοῦνται μετὰ τὴν ἐκδίκασιν ὑπὸ τούτου τῶν ἀσκηθεισῶν καὶ τῶν ἐφεξῆς τυγχόν ἀσκηθησομένων προσφυγῶν ἢ ἐφέσεων κατὰ πράξεων τελωνειακῶν ἀρχῶν ἐκδιδομένων διὰ τελωνειακὰς ἐν γένει παραβάσεις διαπραχθείσας πρὸ τῆς ἰσχύος τοῦ Ἀναγκ. Νόμου 2081)1939.

Ἐκ τῶν ἐνώπιον τοῦ ὡς ἀνωτέρω καταργουμένου Δικαστηρίου ἐκκρεμῶν προσφυγῶν ἢ ἐφέσεων, τῶν ὑπαγομένων ἐφεξῆς εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τῶν κατὰ τὸν παρόντα νόμον Φορολογικῶν Δικαστηρίων, αἱ μὲν μέχρι τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος συζητηθεῖσαι ἐκδικάζονται περαιτέρω παρὰ τούτου, τηρουμένης τῆς ἰσχύος ἀχρι τοῦδε

ένώπιον αὐτοῦ διαδικασίας, αἱ δὲ μήπω συζητηθεῖσαι παρ-
πέμπονται διὰ πράξεως τοῦ Προέδρου τοῦ Δικαστηρίου εἰς τὰ
κατὰ τὸν παρόντα νόμον ἀρμόδια Πρωτοβάθμια Φορολογικὰ
Δικαστήρια.

2. Τὸ διὰ τοῦ Νόμου 6098 ἀνασταθέν ἐν Ἀθήναις Ἀνα-
θεωρητικὸν Διοικητικὸν Δικαστήριον Φορολογικῶν Παραβά-
σεων, ὡς καὶ αἱ διατάξεις τοῦ ρηθέντος Νόμου 6098 αἱ ἀνα-
φερόμεναι εἰς τὴν σύστασιν, ἀρμοδιότητα καὶ λειτουργίαν τοῦ
Δικαστηρίου τούτου, καταργοῦνται μετὰ τὴν ὑπ' αὐτοῦ ἐκδικα-
σιν τῶν κατὰ τὴν ἐναρξιν τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος ἐκκρεμῶν
ένώπιον αὐτοῦ αἰτήσεων ἀναθεωρήσεως ὡς καὶ τῶν τυχόν ἀσκη-
θησομένων τοιούτων κατ' ἀποφάσεων τοῦ Διοικητικοῦ Δικα-
στηρίου τῶν Φορολογικῶν Παραβάσεων ἐπὶ τελωνειακῶν ἐν
γένει παραβάσεων διαπραχθεῖσιν πρὸ τῆς ἰσχύος τοῦ Ἀναγκ.
Νόμου 2081) 1939.

3. Καταργεῖται ἐπίσης ἡ κατὰ τὴν παράγραφον 3 τοῦ ἄρθρου
60 τοῦ Νόμου 1641, ὡς οὗτος ἐτροποποιήθη καὶ συμπλη-
ρώθη, Ἐπιτροπή, ὡς καὶ αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 60 τοῦ αὐτοῦ
Νόμου 1641 καὶ παντὸς ἄλλου μεταγενεστέρου τοιούτου αἱ
ἀναφερόμεναι εἰς τὴν σύστασιν, ἀρμοδιότητα καὶ λειτουργίαν
τῆς Ἐπιτροπῆς ταύτης, ἐφαρμοζομένων τῶν διατάξεων τοῦ
δευτέρου ἐδαφίου τῆς παραγράφου 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου ὅσον
ἀφορᾷ τὰς ἐνώπιον τῆς Ἐπιτροπῆς ταύτης ἐκκρεμείς ὑποθέ-
σεις.

Ἄρθρον 54.

1. Ἡ συζήτησις ἐπὶ τῆς οὐσίας τῶν προσφυγῶν κατ' ἀπο-
φάσεων τῶν Συμβουλευτικῶν Ἐπιτροπῶν προσδιορισμοῦ τῆς
συνολικῆς καθαρᾶς προσόδου ἐπὶ τῇ βῆσει μαχητῶν τεκ-
μηρίων δὲν παρακαλύπτεται ἐκ τῆς μὴ προκαταβολῆς τῶν κατὰ
τὴν παράγραφον στ' τοῦ ἄρθρου 25 τοῦ νόμου 4755, ὡς οὗτος
συμπληρώθη διὰ τοῦ Νόμου 5164 καὶ τοῦ Ἀναγκ. Νόμου
1578) 1939, τελῶν, τοῦ καταλογισμοῦ τῶν τελῶν τούτων
εἰς βάρος τοῦ προσφεύγοντος φορολογουμένου ἐνεργουμένου ὑπὸ
τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου διὰ τῆς ἐπὶ τῆς προσφυγῆς ἀποφά-
σεως αὐτοῦ.

2. Ἐνστάσεις καὶ ἐφέσεις τῆς ἀμέσου φορολογίας ἐν γένει ὡς
καὶ αἰτήσεις ἀναθεωρήσεως φορολογίας ἐπιτηδεύματος συζη-
τηθεῖσαι μέχρι τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος καὶ ἀπορριφθεῖσαι ἢ
ἀπορριφθῆσθαι ὑπὸ τῶν Ἐκδικαστικῶν Ἐπιτροπῶν ἐνστά-
σεων ἢ τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου ἢ τῶν Ἐκδικαστι-
κῶν Ἐπιτροπῶν Ἐφέσεων τοῦ Νόμου 5116 καὶ τῶν
Ἐκδικαστικῶν Ἐπιτροπῶν ἀναθεωρήσεως τῆς φορολογίας ἐ-
πιτηδεύματος τύποις λόγῳ μὴ καταβολῆς ἐν ὅλῳ ἢ
ἐν μέρει τοῦ φόρου ἢ παραβόλου, εἰσάγονται πρὸς συζήτησιν
ἐπὶ τῆς οὐσίας τῇ αἰτήσει τοῦ ἐνδιαφερομένου, ὑποβαλλομένη
ἐντὸς διμήνου προθεσμίας ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος,
ἐπὶ τῇ προηγουμένη καταβολῇ τοῦ νομίμου παραβόλου ἢ φόρου,
τοῦ παραβόλου διπλασιαζομένου διὰ τὴν εἰδικὴν ταύτην πε-
ρίπτωσιν.

3. Αἱ κατὰ τὰς διατάξεις τῶν παραγράφων 1 καὶ 2 τοῦ
ἄρθρου 13 τοῦ Ἀναγκ. Νόμου 2094) 1939 ὀριζόμεναι προθε-
σμίαι διὰ τὴν ἀσκῆσιν ἐφέσεως κατὰ ἀποφάσεων τοῦ Εἰδικοῦ
Φορολογικοῦ Δικαστηρίου παρατείνονται ἐπὶ δύο μῆνας ἀπὸ
τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου διὰ τὰς μέχρι 31 Αὐ-
γούστου 1940 ἐκδοθείσας καὶ κοινοποιηθείσας ἀποφάσεις.

Ἄρθρον 55.

1. Ἐκ τῶν ἐνώπιον τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου ἐκκρεμῶν
ἐφέσεων κατ' ἀποφάσεων, δι' ὧν προσδιορίζεται φόρος, τέ-
λος ἢ ἕτερον δικαίωμα τοῦ Δημοσίου ἢ ἐπιβάλλεται χρη-
ματικὴ ποινὴ ἢ πρόστιμον ποσοῦ ἀνωτέρου τῶν εἰκοσι χιλιάδων
καὶ μέχρι τεσσαράκοντα χιλιάδων δραχμῶν, αἵτινες κατ' ἐ-
φαρμογὴν τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 35 τοῦ παρόντος ὑπά-
γονται ἐφεξῆς εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τῶν Δευτεροβάθμιων Φο-
ρολογικῶν Δικαστηρίων, αἱ μὲν συζητηθεῖσαι ἐκδικάζονται
καὶ περαιτέρω παρὰ τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου, αἱ δὲ μήπω

συζητηθεῖσαι παραπέμπονται διὰ πράξεως τοῦ Προέδρου τοῦ
ἀρμοδίου Τμήματος τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου πρὸς ἐκδικασιν
εἰς τὰ Δευτεροβάθμια Φορολογικὰ Δικαστήρια.

2. Εἰς τὰ Δευτεροβάθμια Φορολογικὰ Δικαστήρια ὑπάγονται,
ἀνεξαρτήτως ποσοῦ, καὶ πᾶσαι αἱ ἐφέσεις αἱ ἀφορῶσαι εἰς τὰς
κατηργημένας φορολογίας ὑπερτιμήματος καὶ κεφαλαίου ὡς
καὶ τὴν φορολογίαν προσόδων ἐξ οἰκοδομῶν τῶν μέχρι καὶ τοῦ
1930—31 οικονομικῶν ἐτῶν, περιοριζομένης ἀντιστοίχως τῆς
ἀρμοδιότητος τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου.

Ἄρθρον 56.

1. Ἡ παράγραφος 1 τοῦ ἄρθρου 39 τοῦ Κώδικος τῶν Νό-
μων περὶ φορολογίας Καπνοῦ ἀντικαθίσταται ὡς ἐξῆς :

α1. Ἐπὶ παραβάσεων τοῦ παρόντος νόμου ὁ ἀρμόδιος Οἰ-
κονομικὸς Ἐφορὸς ἢ Ἐφορὸς Καπνοῦ ἢ Τελώνης, καθ' ὅς
περιπτώσεις εἶναι οὗτος ἀρμόδιος καὶ διὰ τὰς τελωνειακὰς
παραβάσεις, ἐκδίδει πράξιν, καθ' ἣς ἐπιτρέπεται ἔνστασις».

2. Αἱ παράγραφοι τρίτη καὶ τετάρτη τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ Νό-
μου 2277 δι' ὧν προβλέπεται, ἐπὶ φορολογίας καπνοῦ καὶ
τῶν συναφῶν παραβάσεων, ἀναθεωρήσεις σχετικῶν ἀποφάσεων
τοῦ Διοικητικοῦ Δικαστηρίου τῶν Φορολογικῶν Παραβά-
σεων, λόγῳ μὴ καταβολῆς παραβόλου κλπ., καταργεῖνται.

Ἄρθρον 57.

Καταργοῦνται τὸ ἄρθρον 4, αἱ παράγραφοι πρώτη καὶ δευ-
τέρα τοῦ ἄρθρου 5 καὶ τὸ ἄρθρον 8 τοῦ Νόμου 5816 «περὶ
τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῆς νομοθεσίας περὶ φορο-
λογίας σφαζομένων ζώων».

Ἄρθρον 58.

1. Καταργεῖται πᾶσα διάταξις ἀντικειμένη εἰς τὸν πα-
ρόντα νόμον ἢ ρυθμίζουσα ἄλλως θέματα, περὶ ὧν προβλέπει
ὁ νόμος οὗτος.

2. Εἰς πᾶσαν περίπτωσιν καθ' ἣν ὑπὸ τῶν κειμένων διατά-
ξεων τῆς φορολογικῆς νομοθεσίας καὶ τῶν συναφῶν παραβά-
σεων γίνεται παραπομπὴ εἰς τὰς διὰ τοῦ παρόντος νόμου κα-
ταργουμένας Ἐκδικαστικὰς Ἐπιτροπὰς καὶ Διοικητικὰ Δι-
καστήρια, ἐφεξῆς νοεῖται ὅτι ἡ παραπομπὴ γίνεται εἰς τὰ διὰ
τοῦ νόμου τούτου ἀντιστοίχως ὀριζόμενα Πρωτοβάθμια καὶ
Δευτεροβάθμια Φορολογικὰ Δικαστήρια.

Ἄρθρον 59.

Διὰ Β. Διαταγμάτων δύνανται νὰ καθορίζωνται λεπτο-
μερέστερον τὰ τοῦ χρόνου καὶ τόπου τῶν συνεδριάσεων, τῆς
ἐπ' ἀκρατηρίου διαδικασίας, τῆς κοινοποιήσεως τῶν ἀποφά-
σεων, ὡς καὶ νὰ συμπληροῦνται ἢ ἐν γένει δικονομία τῶν κατὰ
τὸν παρόντα νόμον Φορολογικῶν Δικαστηρίων.

Ἄρθρον 60.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος νόμου ἀρχεῖται ἀπὸ τῆς 1ης Δεκεμ-
βρίου 1940, ἐξαίρεσις τῶν ἐν αὐτῷ ὁργανικῶν διατάξεων ὡς
καὶ τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 54, ὧν ἡ ἰσχὺς ὀρίζεται ἀπὸ
τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ.

Ἐν Τατοίῳ τῇ 10 Ὀκτωβρίου 1940.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β'.

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

Ι. ΜΕΤΑΞΑΣ

Τὰ Μέλη

ΑΝΔΡ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΔΗΣ, Ι. ΑΡΒΑΝΙΤΗΣ, ΑΓΓ. ΟΙΚΟΝΟ-
ΜΟΥ, Γ. ΝΙΚΟΛΑΪΔΗΣ, Ν. ΠΑΠΑΔΗΜΑΣ, Π. ΠΑ-
ΠΑΒΑΣΙΛΕΙΟΥ, Κ. ΜΠΟΥΡΜΠΟΥΛΗΣ, Χ. ΑΛΙΒΙΖΑ-
ΤΟΣ, Θ. ΝΙΚΟΛΟΥΔΗΣ, Γ. ΖΑΦΕΙΡΟΠΟΥΛΟΣ, Κ. ΜΑ-
ΝΙΑΛΛΑΚΗΣ, Α. ΤΖΙΦΟΣ, Μ. ΚΥΡΙΑΚΟΠΟΥΛΟΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 18 Ὀκτωβρίου 1940.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς

ΑΓΙΣ ΤΑΜΠΑΚΟΠΟΥΛΟΣ